

લક્ષ્મી ગીતાવળી

સંયોજક
સરલા મગનલાલ દીવાનજી

૧૯૨૫

કિંમત { કાચું પેકું રૂ. ૧-૧૨-૦
પાકું પેકું રૂ. ૧-૦-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૮૮-૬૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ (1361511214444)

વિષય ૭ - ૦ ૪૨૧

સુન્ન ગીતાવળી

સ યૌજક

સરલા મગનલાલ દીવાનજી

વૃદ્ધરૂપ

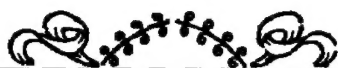
કિંમત { કાચું પુકું રૂા. ૦-૧૨-૦
પાકું પુકું રૂા. ૧-૦-૦

પ્રથમાવૃત્તિ]

[૧૦૦૦

ગુજરાત વિદ્યાપાઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
૧૯૮૧

સને ૧૮૬૭ના એકઃ મૂળખ રજીસ્ટર કરાવી છે.

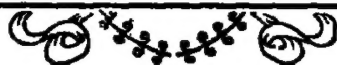

પ્રકાશક - સરલા મગનલાલ દીવાનજી

ઠા સેતાન કુંળીઆ, ગોપીપુરા, - સુરત.

છાપનાર - ગોવિંદજી ડાહ્યાભાઈ નાયક

શ્રી "અનાવિલ ખંડુ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગલ,
ભાજવાળી પોળ - સુરત

પ્રસ્તાવના.

આ “ સજ્જના ગીતો ”ના લઘુ પુસ્તકને પ્રસ્તાવના શી હોય? પરંતુ લગ્ન પ્રસંગે નાના મોટા ગણેશ ખેસવા જોઈએ તેથી પ્રસંગાનુસાર લાખી દુકાની જેવી તેવી એક પ્રસ્તાવના આ પુસ્તક રચવાના પ્રયત્નના મંગળાચરણ રૂપે પ્રદર્શિત કરૂ છું.

પરમદૃષ્ટાંતુ પરમેશ્વરે મનુષ્યના જીવનમાં સ્ત્રી પુરુષનું દ્વંદ્વ રચીને લગ્ન જેવો માગલિક પ્રસંગ ખરૂં જોતાં એકજ અર્પૂં આનંદ લેવાનો અવસર આપેલો છે એ અવમદને અતિ આહ્વાદિક બનાવી અઘૌકિક આનંદ મેળવવામાં સહાય કરનાર, ‘ જ્યાં નહિ પહોંચે રમિ ત્યાં પહોંચે કવિ ’ એવા અનુભવી કવિઓએ સ્ત્રી વર્ગની ઉન્નતિ અને સાહિત્ય કળા કેળવણી માટે તથા “ સાહિત્ય સંગીત કલા વિહીન સ્ત્રીઓને પશુ કોટીમાંથી આમેદૂળ મનુષ્ય કોટીમાં આણી તેમને યાગ્ય સ્થળે શોભાવવા માટે, અને ઈશ્વર પ્રેરિત નાજુક કોયલક ઠીઓના સુસ્વરને અલંકૃત કરવાના શુભ હેતુથી, કેટલાક સુન્દર ગીતોની બક્ષિસ પાઠ્યરૂપે આપેલી છે, છતાં એવા અમૂલ્ય આભૂષણો યુવા છવાયાં રઝળતા વીણી ચુટી તેમને એકત્રિત કરી તેવા સુમન (સારા મનવાળા) કવિઓના વિખરાઈ કરમાઈ જતા સુમન (પુખ્તો) ને સુમનગૌરી, કુસુમગૌરી, પુષ્પાભિન વગેરે નામધારી અમારી ગુણવતી ગુજરાતની સુશિક્ષિત ખેતોને સરળતા આપવા માટે તથા આપણી, સર્વ કલાવતીઓ અને લીલાવતીઓને શુભ અવસરે આનંદનો લહાવો લેવા આપવા બની આવે એવી ઉમેદથી પુસ્તક રૂપે પ્રકાશમાં મુકવા મને આ પ્રસંગ મળ્યો તેથી હું પોતાને કૃતાર્થ સમજી છું.

મર્યાદા એ સ્ત્રીઓનું ભૂખણું છે અને સ્ત્રીઓની સંગીત કેળવણી કુમારિકા અવસ્થામાં શાળામાં પુરી થતા સ્ત્રી રૂપે બ્રાહ્મણ સ્ત્રીઓદ્વારા અથવા સ્વજ્ઞાતિની સુશિક્ષિત સ્ત્રીઓ મારફત લગ્નમંડપમાં પ્રથમજ મળે છે અને આધુનિક સ્ત્રીઓને મંડનમિત્રની સ્ત્રી સરસ્વતીની મારફત લાભો અપાવવાનો.

અવસર આવવાનો હાલ સભવ નથી તેમને તો પહેલે નખરે ઉત્તીર્ણ થવાનો માનવિક અવસર લગ્ન પ્રસંગની સ્ત્રીઓની સખા સીવાય લાગ્યેજ નહોતો. પ્રસંગે પ્રવેશ થાય છે આ પુસ્તકમાં મર્યાદા જળવાય એવા સરસ ગીતો ઉપસત સહૃદય હાસ્યજનક ગીતોના પશ્ચ સમાવેશ કરેલો છે પરંતુ મર્યાદા ભંગ કરનારા ફટાણા શૃંગાર કે બિલાતને સ્થાન ન મળે તે પર હાથ રાખ્યું છે અને તેથી “સ્ત્રીઓને ટાટુ ખાવું ને ખોટું ખાવું” બહુ ગમે છે, એમ આક્રેપમાથી તેઓને કેટલેક અંશે મુક્ત કરી રાખી છું.

લખેલા કાગળો લઈ તેમાથી વાંચી સ્ત્રીઓ ગવડાવે અને અન્ય સ્ત્રીઓ ઝીલતા અચકાચ એવી, કફોડી સ્થિતિ આવા પુસ્તકથી દૂર થશે, અને ગુજરાતની સ્ત્રીઓને આવા પુસ્તક વાંચેથી શીખેથી અને મુખપાઠ કરેથી અત્યંત લાભ થશે, એમ જાણી આ પ્રયત્ન આપ્યો છે તો આતા છે કે એનો જેમ વધુ પ્રસાર થશે તેમ આ પરિશ્રમ વધુ પસાર થયો માનીશ એટલું જ નહીં પણ રા ખાનસાહેબ વગેરે વિદ્વાનો જેમ મેટ્રીક્યુલેશન માટે અથવા ચુનીવરસીટી માટે સાહિત્ય સંગીત કલાના ગ્રંથો ગ્રંથે છે, તેમ આ ગીતોનો ‘ગુણીબલ ગજરો’ ગ્રંથોને મારી સ્વદેશી બહેનોને સંગીતની પરિક્ષામાં ઉત્તીર્ણ થવાના અભ્યાસાર્થ અર્પણ કરી તેમની સેવા બળવવાના પ્રયત્નમાં હું કંઈક અંશે મદદ થઈ છું એમસમજી મનમાં ને મનમાં પુઠેલા મોતીના ચોકમાં મગ્ન રહીશ.

આ સ્વદેશી સત્યાગ્રહ, અને રાષ્ટ્રીય સમયમાં સંગીતનો અમુક નિશામાં વિસ્તાર થયો છે. અને તે સ્ત્રીઓની કેળવણીનો એક ઉત્તમ ભાગ બન્યાવા લાગ્યો છે તેની સાથે સાથે લગ્ન પ્રસંગના નીતિ બોધક ગીતો જે લખ્યા સમયથી પ્રથમ પદ્મીનો હક ધરાવતા આવ્યા છે, તેની વિસ્મૃતિ થાય નહીં એવા હેતુથી પણ આ પ્રયત્ન સર્વમાન્ય ગણાશે એવી ઉમેદ છે અને આ પુસ્તકના ગીત ૧૦૬ માં “હા હારે કે સોદીઓ સાત મારી” તથા ગીત ૧૨૬ માં “હું તમારા ધરની ગુલામ હવે ન જાઉં રસભે મારા રાજ” વગેરે

હોસે હોસે ખાવાની જીયાવરની દમન નીતિના સ્વીકાર સાથે ગીત ૧૨૪મા એવી દમનનીતિથી વહાલાનું નાક રહેશે નહીં અને ખાયલો જણારો એવી ભાષના જણાવી “નાનો સરખો રેડીઓને તેને લાખુ ત્રાક, ખાયલો હોય તે ખાલડી મારે. તેનું વાઢો નાક, વહાલા ઝિજનારે, મારી ચુદડીના ચોર” એવો સત્યામહ દર્શાવી, સ્ત્રીઓએ સ્વરાજ્ય સ્થાપિત કયું છે આવા આવા સ્ત્રીઓના અનેક સરલ પ્રસંગોથી મળતું મધુર કર્ણમૃત મેળવી કંઈ સહાદય વ્યક્તિ અસતુષ્ટ રહેશે ?

દુકમા, હું કંઈ બિદુધી નથી અને વિદેશીતો નથીજ પણ સ્વદેશી બહેનોને વિદોષી અને વિદેશી બેવા અતિ ઉત્સુક છું તેથી “લગ્નમા અનેક વિધન” એ કહેવતને નિષ્કળ કરવા એવે શુભ પ્રસંગે હરેક પ્રકારે કુસપ કલેશ લેશ પણ થાય નહીં એવી રીતે આ સરલ ગીતોનો નિર્દોષ આનંદ લેશે, અને એ લ્હાવો લેવા લેવડાવવાનો મને આ અપૂર્વ અવસર મળ્યો તેથી સરલ ભાવે સર્વ સુખાનંદ રૂપ શ્રી પરમ પુરુષોત્તમ પ્રભુજીને પુનઃ પુનઃ પ્રણામ કરી વિરમું છું

મુરત સેતાન ક્ષણીયું }
તા ૧-૧-૨૫ }

લી૦
સરલ સ્નેહાધીન
સરલા

અનુક્રમણીકા

ગીત	પાનું.
૧ ક કુના છડા	૧
૨ આજ મારે ઘેર નામ રમે	૨
૩ આજ મે તો ઘડિલા પર્વત	૨
૪ નાણાવટીરે	૩
૫ પીળો પીળો અળધીનો રંગ	૪
૬ સુરજ ઊઝ્યોરે	૪
૭ રામ પ્રભાતને પહોરે	૫
૮ વાહાણેલા વાયા	૬
૯ ઊંચો ચોરારે ચોતરે	૮
૧૦ પીપલડી તે પાકી	૯
૧૧ અમદાવાદી ચોરસીઓ	૧૦
૧૨ ઊઠો ગોરાંરે ઊઠો સામળા	૧૧
૧૩ દીને સુપ્રભાતેરે ઊઠીનેરે	૧૧
૧૪ વહાણુ વાતા કુડડો રાણુ	૧૨
૧૫ સુખે પોઠોરે કનકસીંહ	૧૩
૧૬ શ્રી કૃષ્ણની દારૂણી	૧૩

૧૭	એને વાને તે કોણ કોણ આવશે	૧૪
૧૮	પુરી દોરે પુરી દોરે . . .	૧૪
૧૯	ઓછવ ઘેર આપણે .	૧૫
૨૦	સામે ટાળે પેસતી .	૧૫
૨૧	રણગણ કરતોરે ભભરો	૧૬
૨૨	ફટક પાન ફેરો ચોતરો	૧૬
૨૩	ડગ ભરો ડગ ભરો	૧૭
૨૪	એક ઇંટ પડે ને મહેલ નીપજો	૧૭
૨૫	લવેગી બાજટડો	૧૮
૨૬	નારે ધના ચાર ઓવારા	૧૯
૨૭	એક અતલસી કોચવ	૨૧
૨૮	સોના રૂપાની પાલખી ..	૨૨
૨૯	ખડ ખાઓ . . .	૨૩
૩૦	મેઢલો વારીઓ .	૨૪
૩૧	વેવારે આવ્યા હુકડા . .	૨૪
૩૨	બનડો . .	૨૬
૩૩	પચ કાગળ .	૨૬
૩૪	ભીચી પીપળી .	૨૭
૩૫	ઘોડી . .	૨૬
૩૬	પગરણ માડીઆરે . .	૨૬
૩૭	હુ તમને પુછુ . . .	૩૦

૩૮	સાટીનારે ચોખા	૩૬
૩૯	લાડકડી ચઢી કમાડ		..	૩૭
૪૦	રૂમાલ રજો કેસરી	.	..	૩૮
૪૧	આમલડી	૩૯
✓૪૨	આણ્ણીતીરે ગગારે		...	૪૦
૪૩	નાથજીએરે જંગ માડીઆ		..	૪૧
૪૪	માલણ ગુથીલાવ		.	૪૨
૪૫	નમણા તળાવડી	૪૩
૪૬	સુખેડ વૃક્ષ		...	૪૪
૪૭	લાડકડા સોનૈયાની મુઠ			૪૫
૪૮	કુવર પાવડે પગ દઈ ચઢીઆ		૪૬
૪૯	પાવડે પગ દઈ ચઢે		...	૪૭
૫૦	સુકન જોઈને સચરબેરે		..	૪૮
૫૧	લીલી ઘોડી		.	૪૯
૫૨	લીલી ઘોડી	.	..	૫૦
૫૩	શેરી શેરી ધુધરડા વાગે છે		.	૫૧
૫૪	છાટણીઆ	૫૨
૫૫	વેવણ ઉતરની હેઠીરે		.	૫૩
૫૬	સાથેત્રે ન હરગોરે સાસુ ..		.	૫૪
૫૭	ફલાણા ભાઈની ઠીગણી નારરે		..	૫૫
૫૮	કેસરીઆ જાન લાવ્યા	૫૬

૫૯	એક કેવડો જગ જેવડો	૪૫
૬૦	એક લીલી તે લીલી લીલડી	૪૫
૬૧	એક લીલી તે લીલી લીલડી	૪૬
૬૨	જીયાવર અરણુ મરણુ કરી	૪૬
૬૩	છોરીને ગળ્યોરે ક સાર	૪૬ ૪૬
૬૪	ઉચ્ચે ટીંબે કારેલા વેડાયા	૪૭
૬૫	મગળ ફેરાનુ ગીત	૪૭
૬૬	માયરા આગળ ગાવાનુ ગીત	૪૮
૬૭	નવરગ વીજળોરે	૪૯
૬૮	અમે દરાખ ચારોળી મેવારે	૫૦
૬૯	ઝારા ઉપર ઝારી	૫૦
૭૦	માડી ઓરાડતી વખતનુ	૫૦
૭૧	કોરી મોરી ગાગડી .	૫૧
૭૨	ચાદોરે પટ દઇ ઉગીયો	૫૧
૭૩	કન્યા વળાવની વખતનુ	૫૨
૭૪	અણુવરીયુ લજવાયુ	૫૨
૭૫	લાડી ચાલ હવે વેહેલી	૫૩
૭૬	ખારી કુખના પ ટીયા	૫૩
૭૭	છેયારે છોડારે	૫૩
૭૮	કડકડી આળડી વીંટીરે .	૫૩
૭૯	કન્યા વળાવીને આવે ત્યારે ગાવાનુ .	૫૪

૮૦	વઢાગીરીને દહાડે ગાવાના ગીત	૫૫
૮૧	નર નાગર વેલ..	૫૫
૮૨	અમારૂંરે જુડ	૫૬
૮૩	અમે કાસીના લોકો	૫૭
૮૪	અમદાવાદી છાયલા	૫૮
૮૫	ભલા ગાજે છે	૫૮
૮૬	દાખડે કંકુડા	૫૯
૮૭	જેવો ચદ્રમાનો ઉલાળો.	૫૯
૮૮	સોહે રથ નાગર	૫૯
૮૯	સોનેકી સીસી	૫૯
૯૦	વહુ વર ઘેર પોકતી વખત	૬૦
૯૧	વહુ વર ઘેર લઈ જતી વખત	૬૦
૯૨	માતા લેવા જાય ત્યારે પુજાનુ ગીત	૬૧
૯૩	માતા લાવતી વખત	૬૨
૯૪	પુછલડુ કયા વળગ્યુ	૬૨
૯૫	મીઠળા છોડતી વખતનુ ગીત	૬૨
૯૬	આવા ઉનાળાના દહાડા	૬૩
૯૭	મારે આગણે કુઈ	૬૩
૯૮	માટલીએ મગ દાળ	૬૩
૯૯	મારી આગળી ઘાટી	૬૪
૧૦૦	પાન પુલે ભરી જાળ	૬૪

૧૦૧	આરતી રના દેવની	૬૫
૧૦૨	આરતી	.	.	૬૮
૧૦૩	આરતી	૬૮
૧૦૪	તાબા તે કેરા તરલાણા	૬૯
૧૦૫	સુપડે રચ્યારે કમાડ			૬૯
૧૦૬	લાવો લાવોરે સુપડા	૭૦
૧૦૭	બગલુ ઓ આવે ઓ જાય			૭૧
૧૦૮	માળીઆની માછલી			૭૧
૧૦૯	હાહારે ચોરી છોખધની	.		૭૨
૧૧૦	ખત્રેણુ લાલ હિંદવાણી			૭૩
૧૧૧	ભાગ વાવોરે			૭૩
૧૧૨	કયા ભાધની ચોરી ગોસરે			૭૪
૧૧૩	માના વદા કરતી વખતનુ ગીત			૭૪
૧૧૪	રાદેલ રહેા			૭૫
૧૧૫	માતા વળાવીને આવતી વખતનુ			૭૫
૧૧૬	નવાનગરશ્રી વાદરો આવ્યો	. .		૭૫
૧૧૭	વીરા રણુ જણુ			૭૬
૧૧૮	રાજ દેવડી ઊપર નોખત	.		૭૭
૧૧૯	રાજ દેવડી ઊપરના વાડાઆ			૭૭
૧૨૦	નાનીશી વાણીઆની હાટડીજીરે			૭૮
૧૨૧	એરે રમવા કેમ આવે...	૭૮

૫૩

૧૨૨	એના સોડીઆમા સાપ .	૭૬
૧૨૩	મેઢી પોતુ મેઢી પોતુ બાય	૭૬
૧૨૪	ડોસીની સુવાત્રડ આવી	૮૦
૧૨૫	હસ્તીના પુર થકી પત્ર .	૮૧
૧૧૬	હસ્તીના પુરથી પત્ર .	૮૨
૧૨૭	મોહનજીએ મોઝબ્યુ, મોસાજી.	૮૩
૧૨૮	ચચળ ઘોડીરે .	૮૪
૧૨૯	ઉઆ નીચા મેહેલ	૮૪
૧૩૦	બના લકા ગઢ .	૮૬
૧૩૧	તમે એકવાર લકા બચ્ચો	૮૬
૧૩૨	હારે બવાજી .	૮૭
૧૩૩	મુલતાનથી ઘોડીરે આવી ..	૮૭
૧૩૪	કાશી દેશની ઘોડી .	૮૮
૧૩૫	ગાડીમા બેસી આવજોરે	૮૯
૧૫૬	કઇ બેન તે વરના વખાણુ કરે	૯૦
૧૩૭	બનડાજી .	૯૦
૧૩૮	પેહેલે ગુમખંડે	૯૦
૧૩૯	દુક ટોડાની માલણુ ...	૯૧
૧૪૦	રાજનગર ગામરે ...	૯૨
૧૪૧	લવેગી ઘોડી. .	૯૩
૧૪૨	પહેલો વધાવો ...	૯૪

૧૪૩	સાતસો સાઢણી	...	૯૪
૧૪૪	કેઘએ શ્રી કૃષ્ણ	.	૯૫
૧૪૫	નાગર પીડી	..	૯૫
૧૪૬	કકેતરી		૯૭
૧૪૭	મોટાના બેમણા	...	૯૯
૧૪૮	કાચી ઇંટે બગલા ચણાવે		૧૦૦
૧૪૯	જીયાવર ગોકુળ જાળે		૧૦૦
૧૫૦	આજ કુવર ઘેર સોહિળે		૧૦૧
૧૫૧	હમારે ઘેર હસ્તી ઝુલે		૧૦૧
૧૫૨	લકા ગઢ પર વસે છે સોનીડારે		૧૦૨
૧૫૩	લકા ગઢ વડાણ પુગવ બનડા		૧૦૩
૭૫૪	વધાવે	.	૧૦૪
૧૫૫	નગર ભલા	..	૧૦૪
૧૫૬	આવા રૂડા	...	૧૦૫
૧૫૭	બનડો		૧૦૫
૧૫૮	રૂડી સરોવરની પાળ		૧૦૬
૧૫૯	ઘોડી	૧૦૭
૧૬૦	પનોતી પાનેતર	...	૧૦૭
૧૬૧	ઘોડી	.	૧૦૮
૧૬૨	ચાપલીઓ રાપાંચોરે ..	.	૧૦૯
૧૬૩	કુવર સોડ વાળી સુએ	. .	૧૧૦

૧૬૪	શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી .	૧૧૦
૧૬૫	તુલસી વિવાહ	૧૧૩
૧૬૬	રૂકમણી વિવાહ	૧૧૪
૧૬૭	રૂકમણી હાર	૧૧૭
૧૬૮	રૂકમણી હરણ	૧૨૦
૧૬૯	રાધા વિવાહ	૧૨૪
૧૭૦	ધંધર વિવાહ	૧૨૭
૧૭૧	મોલેશ્વર વિવાહ	૧૩૫
૧૭૨	શિવ વિવહ	૧૪૦
૧૭૩	કુવરી ગીત	૧૪૧
૧૭૪	તાપી વિવાહ	૧૪૪
૧૭૫	માહાદેવની જાન	૧૪૬
૧૭૬	સત્યભામા વિવાહ	૧૪૮
૧૭૭	જાળુવતી વિવાહ	૧૫૧
૧૭૮	રાધા વિવાહ	૧૧૪
૧૭૯	તોરણે ધવલડો હસ	૧૫૬
૧૮૦	વર વહુના હાથ મળે ત્યારે ગાવાનું	૧૫૭
૧૮૧	છેયા તે છખીલી છેતરી .	૧૫૮
૧૮૨	કાચી તે ઇંટે ચુલા ચણ્યા	૧૫૮
૧૮૩	માડવા મુહુન્ત વખત ગાવાનું	૧૫૬
૧૮૪	વહુ વર ઘેર આવે ત્યારે ગાવાનું	૧૬૦

શ્રી
શ્રીગણેશાયનમઃ

લગ્ન પ્રસંગે ગાવાનાં ગીત.

ચીડી પછેડા વખતે ગાવાનું ગીત

કકુના છડારે દેવાડીએ, મોતીના ચોક પુરાવો, કુવર પરણાવીએ.
કકુની ગાર ઘસાવીએ, ત્રીડુગ્ની ચોકળી પડાવો, કુવર
પાછલી ભીંત ધોળાવીએ, સીંદુગ્ના ગણપતી લખાવો, કુવર
ધીના દીવા અજવાળીએ, નાળીએઝે અરધ દેવાડો, કુવર
સેવન પાટ મડાવીએ, લીલડે નેત્ર ચોછાડો, કુવર
આપણા ગોર તેડાવીએ, તેની પાસે પ્રતિષ્ઠા કરાવો, કુવર
આપણી મૈયારી તેડાવીએ, તેની પાસે માએ મડાવો, કુવર
વિશ્વનાથ, ત્ર્યંબકનથ ગદાધર, ગણપતી સાથે છે ચા, કુવર
જીયાવર તમારીરે પાઘડી, બાધી છે રક્ષા બે ચાર, કુવર
ધર્મરક્ષા, કર્મરક્ષા પુત્રરક્ષા, આયુષ્ય લગ્નચારે લેલાટ, કુવર
સુમનસવદ્ધુ લીલાવદ્ધુ કળાવતીવદ્ધુ સરલાવદ્ધુ સાથે છે ચાર, કુ
ચાર ચુડાળીરે પાચમી, જીયાવર ઘરકેરીનાર, કુવર પરણાવીએ
(છોકરીના લગ્ન હોય તો “લાડવાઈ તમારી ઘાટડી”)

[૨]

(૨)

આજ મારે ઘેર રામ રમેરે, રામ રમે ત્યા તો સૌને ગમેરે
સૌને ગમે ત્યા દીવડા બળેરે, દીવડા બળે ત્યા રત્ન ખરેરે.
રત્ન ખરે ત્યા અમીર ઢળેરે, અમીર ઢળે ત્યા સૌને ગમેરે
અણુચીંત્યો આવ્યોરે મારે ઘેર સોહોળોરે
ગાજતો વાજતો આવ્યો મારે ઘેર સોહોળોરે
એણેને સોડેલડોરે માડીઓ જીયાવર કા જાય પનોતા
નવી વહુ આવેરે મારે ઘેર સોહોળોરે

(૩)

પીડી તથા કુવડી વખતનુ ગીત
જુરે આજ મેં તો ઘઉંલા પર્વત નોતર્યા
ઘઉંલા તમે છોરે સેવો વણુવા જોગ
મારે સાજન મેળાવા જો મળ્યા રે
જુરે આજ મેં તો ચોળા પર્વત નોતર્યા
ચોળા તમે છો મારે વડીઓ મુકવા જોગ
મારે સાજન મેળાવા જો મળ્યારે
જુરે આજ મેં તો અડદા પર્વત નોતર્યા
અડદા તમે છો મારે પાપડ વણુવા જોગ
મારે સાજન મેળાવા જો મળ્યારે

નાણાવટીરે લાડકડાના પુઆરે
 નાણા ખરચીને લાવ્યા અળધીરે
 અળધી પાવલાની પાસેરે
 અળધી અડધાની અછેરે
 અળધી પોણાની પોણાશેરે
 અળધી રૂપીઆની શેરે
 અળધી મોઢેરી વેચાયરે
 અળધી કેળવી કીધી આછીરે
 અળધી ચોળે લાડકડાની માસીરે
 અડધી કેળવી કીધી રોષરે
 અળધી ચોળે લાડકડાની ફેાષરે
 અળધી કેળવી કીધી આકીરે
 અળધી ચોળે લાડકડાની કાકીરે
 અળધી કેળવી કીધી આખીરે
 અળધી ચોળે લાડકડાની મામીરે
 અળધી કેળવી કીધી ઘાડીરે
 અળધી ચોળે લાડકડાની માડીરે
 અળધી કપુર કાચલડી ને ઘઊરે
 અળધી ચોળે તે સઘળી વહુરે

[૪]

અળધી મળધીનો કીધો રોળોરે
લાડકાને અગે થોળોરે

(૫)

પીળો પીળોરે અળધીનો રંગ, સોહેને પીળોરે મેં તો નીરખીઓ
મારા જીયા વરે તમને પીડી ચડેશ, આજ મારે ઘેર સોહેળોરે
રાતો રાતોરે કકુડાનો છોડ, સોહેને રાતોરે મેં તો નીરખીઓ
મારા જીઆવરે તમને ગાજરીઆ કાડેશ, આજ મારે ઘેર સોહેળોરે
લીલો લીલોરે નાગરવેલનો છોડ, સોહેને લીલોરે મેં તો નીરખીઓ
મારા જીયાવરે તમને પાન આપેમ આજ મારે ઘેર સોહેળો
ધોળો ધોળોરે મોગરડાનો રંગ સોહેને ધોળોરે મેં તો નીરખીઓ
મારા જીઆવરે તમને હાજ ધાલેમ, અજ મારે ઘેર સોહેળોરે
કાળો કાળોરે કાજળનો રંગ સોહેને કાળોરે મેં તો નીરખીઓ
મારા જીઆવરે તમારા નયણુ ભરેશ આજ મારે ઘેર સો ળોરે

(૬)

પ્રભાતીઆં

તુજ ઉગ્યોરે કેવડીઆની પ્રણયે કે વહાણેલા ભલે વાચારે
સુતા જાગોરે વાયુદેવના નંદ કે વહાણેલા ભલે વાચારે
તમ જાગેરે જાગે સહુ દેવ કે વહાણેલા ભલે વાચારે
લેજો લેજોરે પીતળના લોટા કે વહાણેલાં ભલે વાચારે
દાતણ કરજોરે તુળસીને ક્યારે કે વહાણેલા ભલે વાચારે
મુખ ધોજોરે ગંગાજળ પાણી કે વહાણેલા ભલે વાચારે

[૫]

મુખ લુછજેરે પામરીઆને છેડે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 નામ લેજેરે શ્રી રામના નામ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 મુરજ ઉગ્યેરે કેવડીઆની પ્રભુમે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 સુતા બગેરે ફલાણીના કથ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 તમ બગેરે બગે સહુ ઢેડ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 લેજો લેજેરે સડામના લોટા કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 દાતણ કરજેરે ઉકરડાની ટોચે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 મુખ ધે જોરે ખાળકુડીના પાણી કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 મુખ લેજેરે મમોતાને છેડે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
 નામ લેજેરે તમ રા આપના નામ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે

(૭)

રામ પ્રભાતને પડેરે દેવકીજીએ દ ૧૭ માગીઆ
 માગ્યા માગ્યા તે વચ યેચાર રૂકમણીએ ગળદ ન સ ભળ્યો
 ર મ પાનના ખીડતા તે હાથ મેડીએથી શ્રી કશન ઉતર્યા
 મારા ગગાજી સ ખા રાત તમારા મન તે કોણે દુલબ્યા
 આપણા ઘરમ. રૂકમણી નાર તેણે મારે શબ્દ ન સાલળ્યો
 મારા મોઢેરા બગલદ્ર વીર ગગા કીન રે ઘર કરે
 તેમા રખે રૂકમણી નાર, મ ડીના મનરે પ્રસન કરે
 નવામી શો છે અમારો વાક, શાને કારણે અમને દૂ કરે!
 ગોરી તું છે મારા હૈયાનો હાર, તુજને ઘડાવુ સેના સાકળા

[૬]

રહેજે રહેજેરે માસ છ માસ, છડે માસે આણા મોકલો
 રહેજે રહેજેરે માસ બે માસ માતાજીના મનરે પ્રસન કરે
 રામ પ્રભાતને પહોર, ફલાણી વહુએ દાતણ માગીઆ
 માજ્યા માજ્યા તે વાર બે ચાર, ફલાણી વહુએ શબ્દ ન માલજ્યા
 રામ પાનના બીડલા તે હાથ મેડીએથી ફલાણા ભાઈ ઉતર્યા
 મારા ગગા સરખા તે માત, તમારા મન તે કેણે દુલખ્યા
 આપણા ઘરમા ફલાણી વહુ નાગ, તેણે મરે શબ્દ ન સાલજ્યે
 મારા નાનાશા ફલાણાલાલ વીગ, તાપી કીનારે ઘર કરે
 તેમા રાખો ફલાણી વહુ નાર, માડીના મનરે પ્રમન કરે
 સ્વામી શે છે અમારે વાક શાને કારણે અમને દૂર કરે
 ગોરી તું છે મારા હૈયાનો હાર, તુજને ઘડાવુ સેના સાકળા
 રહેજે રહેજે માસ છ માસ, છડે માસેરે આણા મોકલો
 રહેજે રહેજેરે માસ બે ચાર, માતાજીના મનરે પ્રસન કરે

(૮)

વાહાણેલા વાયા સોરગી તારે ઉગીયે
 જઈ જગાડો ફકમણીના કથને
 સુતા કેમ આવે ઓ શ્રી કૃષ્ણને નીંદડી
 આજ આપણે વેવા સગા કાજ છે
 લકાગઢ મોકલાવો મેવાડાની સાઠણી
 ત્યા થકી સોનારે મગાવીએ

લાડકડા જીયાવરની પોન્નીઓ ઘડાવીએ
 વાહાણેલા વાયા સોરંગી તારે ઉગીયો
 જઈ જગાડો પ્રલાણી વહુના કંથને
 સુતા કેમ આવે ઓ પ્રલાણા ભાઈને નીંદડી
 આજ આપણે વેવા સરખા કાજ છે
 હડમછગઢ મોકલાવો મેવાડાની સાઢણી
 ત્યા થકી હીરાંરે મગાવીએ
 લાડકડા જીયાવરની પોન્નીઓ જડાવીએ
 વાહાણેલા વાયા સોરંગી તારે ઉગીયો
 જઈ જગાડો ફલાણી વહુના કંથને
 સુતા કેમ આવે ઓ ફલાણાભાઈને નીંદડી
 આજ આપણે વેવા સરખા કાજ છે
 સીંગડગઢ મોકલાવો મેવાડાની સાઢણી
 ત્યા થકી મોતીડા મગાવીએ
 લાડકડા જીયાવરની પોન્નીઓ પોવયવીએ
 વાહાણેલા વાયા સોરંગી તારે ઉગીયો
 જઈ જગાડો ફલાણી વહુના કંથને
 સુતા કેમ આવે ઓ ફલાણાભાઈને નીંદડી
 આજ આપણે વેવા સરખા કાજ છે
 પટણગઢ મોકલાવો મેવાડાની સાઢણી
 ત્યા થકીરે રેશમ મગાવીએ

[૮]

લાડકડા જીવાવરની પોંચીઓ ગઠાવીએ
(છાકરીને ઘેર લાડવાઈ અહુદના બેન કરીને ગાતુ)
(મુડણ પ્રસંગે મુજબાજી કરીને ગાવુ)

(૯)

ઉચો ચોરોરે ચોતરો ત્યા ઉચો ચઢનનો છોડ કે વૃદાવનનોરે પોપટો
ત્યા બેસી પોપટજીરે બોલીયા, જગારયા ચારે દેવ કે વૃદા
પ્રથમેને નવનીતલાલ જાગીયા, બીજેને લાડીલાલજી દેવ કે વૃદા
તીજેરે બાળકૃષ્ણજી જાગીયા, ચોથલે ગણપતી દેવ કે વૃદા
ચારે તે જાગીને શુ કર્યા, રખ્યા માગ દ્રવ્યના રગ કે વૃદાવન
ઉચો ચોરોરે ચોતરે ત્યા ઉચો ચઢનનો છોડ કે કદળી વનનોરે પો
ત્યા બેસી પોપટજીરે બોલીયા જગારયા ચારે વહુવાર કે કદળી
પ્રથમેને ફલ પુલાલ જાગીયા, બીજેને ફલાણી બેનના કથ કે કદળી
અગલે ફલાણી વહુરે જાગીયા, ચોથે ફલાણી વહુવાર કે કદળી
ચારે તે જાગીને શુ કર્યા, રખ્યા નવન ધના રગ કે કદળી
ઉચો ચોરોરે ચોતરે ત્યા ઉચો બાગનો છોડ કે કદળી વનનો કાગરો
ત્યા બેસી કાગડજી બોલીયા જગારયા ચારે જમાઈ કે કદળી
પ્રથમેને ફલ પુલાલ જાગીયા, એ કલાણી બેનના કથ કે કદળી
બીજે ફલાણી બાઈ જાગીયા, એ ફલાણી બેનના કથ કે કદળી
અગલે ફલાણી બાઈ જાગીયા, એ ફલાણી બેનના કથ કે કદળી
ચોથે ફલાણી બાઈ જાગીયા, એ ફલાણી બેનના કથ કે કદળી

[૯]

ચારે તે જાગીને શુ કર્યા રાખ્યા મારા ઊંડાના રંગ કે કદ
ફલાણાભાઈના હાથમારે પાવડો, ફલાણાભાઈના હાથમારે ચાંચવો
ફલાણાભાઈના હાથમારે ટોપડો, ફલાણાભાઈને ગાડે ચડાવો
કે કદળી વનનોરે કાગડો

(ઉપર મુજબ નામ ફેરવીને ગાવું)

(૧૦]

પીપલડી ને પાકી જાલમજાલ, અડાળીએ બેડા ચાર જણા,
વચમા બેડારે વાસુદેવના નદ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
દાતણ કરજેરે ગગાજળ આની કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
મૂખ લુછજેરે પામરીને છેડે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે—૧
પીપલડી તે પકી જાલમજાલ, અડાળીએ બેડા ચાર જણા,
વચમા બેડારે જગમોહનજાલ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
દાતણ કરજેરે પીતળને લોટે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
મુખ લુછજેરે ઘેતીઆને છેડે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે—૨
પીપલડી તે પકી જાલમજાલ, અડાળીએ બેડા ચાર જણા,
વચમા બેડારે ધનમુખજાલ કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
દાતણ કરજેરે ખાળકુડીના પાણી કે વાહાણેલા ભલે વાચારે
મુખ લુછજેરે બળેતીઆને છેડે કે વાહાણેલા ભલે વાચારે—૩
(ઉપર મુજબ નામ ફેરવીને ગાવું)

(૧૧)

અમદાવાદી ઓરસીયો ને સુરતની સુખેડ
 ચંદન ઘસાવો એને માડવે
 ચંદન ઘસાવોને ચંદરવા બધાવો
 સુરજ લખાવો એની ખડકીએ
 સુરતના સલાટી ને પાટણનો પહાણુરે
 ઓરસીયો ઘડી લાવોને અરસ પહાણુનો
 એવાને હોસીલા અમારા ફલાણુના કુવરે
 નિત્ય પૂજા કેદારનાથને મોકલે
 ચંદન ઘસી ઓરસીયો મડપ હોઠે મેલ્યોરે
 ઓરસીયાને ચોર ચોરી ગયારે
 ઓરસીઆના ચેર ફલાણી બેનના નાથ
 ફલાણાભાઈ ઓરસીયો ચોરી ગયા
 આગળ જતા ખીજા જમાઈ મળીયા
 બેઉ મળી ઓરસીયો જપત કર્યો
 લાવોને નાડી બાધને તાણી રાહની રીને
 ઓરસીયો મનાવીયે
 ઉપર રહ્યા ફલાણુ બેન બોલેરે
 આજનો ગુનો વીરા માફ કરે
 દ્યોને મારી ટોટીને મારો એને સોટી
 મુરખ લીયો વણાસીયો

દ્યોને મારી સાડીને મેલો એને કાઢી
રાહુની રીતે ઓરસીયો મનાવજો

(૧૨)

ઊઠો ગોરા રે ઊઠો સામળા ઊઠો નાથ વિશ્વનાથ
શ્રીકૃષ્ણ બે આણ્યા અવર સાતેકે વહેલા આવજોરે
એણીને સાતેકે ગંગામાટી બેઠશેરે ગંગાજળ હોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે આળાપત્ર બેઠશેરે સેવાસૂત્ર હોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે હવનપડી બેઠશેરે નાડાછડી હોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે શ્રીકૃષ્ણ બેઠશેરે કૃષ્ણ રોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે દુધ દહીં બેઠશેરે પચામૃત હોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે આચાર બેઠશેરે સરવા હોયરે રણિઆમણા
એણીને સાતેકે જીવાવર બેઠશેરે પોસનાળિઓર હોયરે રણિ
એણીને સાતેકે પ્રહાણાભાઈ બેઠશેરે ફલાણીવહુ હોયરે રણિ

(૧૩)

દીને સુપ્રભાતેરે ઉઠીનેરે લીજો ચારે દેવનાનામ નમોરે હરિવાસુદેવારે
પેલા નામ રૂડા વિશ્વનાથનારે ખીજલે ગદાધર દેવ, નમોરે
ત્રીજાં નામ દીજો રૂડા કદમેધરનારે ચોથે કેદારનાથ દેવ નમો
ચારે તે જગીને શુ કયાં રાખ્યો તારા સેવકનો રંગ નમોરે
દીને સુપ્રભાતે ઉઠીનેરે લીજો ચારે કાકાના નામ નમોરે
કાકાએ જગીને શુ કયાં રાખ્યો તમારા સાજનનો રંગ નમો

[૧૨]

(૧૪)

વાહાણુ વાતા કુકડો રાણો બોલીયા, બગો બગો જગતના

જન કે કેતકી બાગનો કુકડો

બાગીને ઉત્તમ કે મ આદરો, ભાવે કરીને કરો પ્રભુનું ભજન કે

કેતકી બાગનો કુકડો

મેડીમાથી કનકો રાણો બાગીયા, કનકાવતી તણા ભરથાર કે

કેતકી બાગનો કુકડો

બાગીને ઈશ્વર આરાધીયા, દન દીધા થઈને દાતાર કે કેતકી

મેહેલમાથી ફલાણી વહુ બાગીયા, ફલાણી વહુના કથ કે કેતકી

પ્રભુની પ્રાર્થના કર્યા પછી, ગુણવત વાચ્યા રૂઠા થથ

કે કેતકી બાગનો કુકડો

ગુપ્તામાથી જગસીડુ વેચઈ બાગીયા, વેળવા બેઠા અદીણ કે ભાગ

કે કેતકી બાગનો કુકડો

કોધ કરી કુટુંબની ઉત્તરે, દેવ લાગ્યા લઈને ડાગ કે કેતકી

છ પર માથી હુલીન વેવાઈ બાગીયા, બધરે નુમીત્ર બેનના જેઠ

કે કેતકી બાગનો કુકડો

આળસ મગીને આખો ચાળના જોકો ખાતા બાવળ હેઠ કે કેતકી

ગીત ગાના ફલાણી વહુ બાગીયા, મધુર સ્વર બાણે કોચા મોર

કે કેતકી બાગનો કુકડો

બરાઈ કરતા ફલાણી વહુ બાગીયા, વચન એના ઘણા કડોર કે

કેતકી બાગનો કુકડો

માડવામાથી ફલાણીબેન જાગીયા, પ્રભુ ભજન કરતાં કલોલ કે
કેતકી બાગનો કુકડો
બની વાસે ફલણા વેવ ઈ જાગીયા, નાચે ફૂદે કાટલું અટોલ કે
કેતકી બાગનો કુકડો
સાજન સહુ જાગીને સવારમા કરવા માટે પરમારથ કામ કે
કેતકી બાગનો કુકડો

(૧૫)

સુખે પોઢેરે કનકસીંહ નરેશ કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
જેના ઘરમારે ઘણો સપ હમેશ કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
સુખે પોઢેરે રૂડા ફલાણાભાઈ કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
જેની નારીરે ગુણવતી ગણાઈ કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
સુખે પોઢેરે કનકાવતી માચ કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
જેના પુત્ર છે સપુત સદાય વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
સુખે પોઢેરે કનકાજીના પુત્ર કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
શાની ચિંતારે જેને છે શીર કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
સુખે પોઢેરે અપાખાઈ અતુર કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે
જેના ચિંતમારે ચિંતા નહીં લગાર કે વહાણે ઠંડેલા જાગેરે

(૧૬)

વાને ઘાલતી વખતે ગાવાનુ ગીત
શ્રી કૃષ્ણની ઘરૂણી તમે નીદ્રા ન પોઢો, અનીરૂઢને તેલ
ચડાવવા કે રૂકમણી વહુને ભગવારે,

[૧૪]

મદુમનની ઘડણી તમે નીદ્રા ન પોઢો, અનીરૂઢને તેલ
 ચડાવવા કે રતી વહુને જાગવારે,
 અદ્રમાની ઘડણી તમે નીદ્રા ન પોઢો, અનીરૂઢને તેલ
 ચડાવવા કે રોહીણીને જાગવારે,
 આદીતની ઘડણી તમે નીદ્રા ન પોઢો, અનીરૂઢને તેલ
 ચડાવવા કે રન્ના દેવને જાગવારે,
 ગણપતીની ઘડણી તમે નીદ્રા ન પોઢો, અનીરૂઢને તેલ
 ચડાવવા કે સીમ્હી બુદ્ધીને જાગવારે,
 (ઉપર મુજબ ધરના માણસોના નામ દઇ ગાવું)

(૧૭)

એને વાને તે કોણ કોણ આવસે, સાથે કઇ વહુ સરખી જોડ
 કે વાનો અતી રળીઆમણો.
 એને વાને તે અખીલજ ઉડી રહ્યા, કસ્તુરી તો અપરપાર
 કે વાનો અતી રળીઆમણો.
 એને વાને તે ફલાણાભાઇ આવસે સાથે ફલાણી વહુ સરખી
 જોડ કે વાનો અતી રળીઆમણો.
 (ઉપર મુજબ ધરના માણસોનાં નામ દઇને ગાવું)

(૧૮)

પુરી દોરે પુરી દોરે છયાવર જેમ શુભવતાને હોજોરે
 પાપડ દોરે પાપડ દોરે છયાવર જેમ પનોતાને હોજોરે

[૧૫]

પૈસા દોરે પૈસા દોરે જીયાવર જેમ નાણાવટીઓને હોબરે
 જીરૂ દોરે જીરૂ દોરે જીયાવર જેમ જસવતાને હોબરે
 રૂ દોરે રૂ દોરે જીયાવર જેમ રૂપવતાને હોબરે
 મીઠું, દોરે મીઠું દોરે જીયાવર જેમ મીઠા બોલાને હોબરે
 મ.મા પનોતારે જીયાવર મામી ચડાવે છે તેલરે
 કાકા પનોતારે જીયાવર કાકી ચડાવે છે તેલરે
 કુઆ પનોતારે જીયાવર ફાઇ ચડાવે છે તેલરે
 માસા પનોતારે જીયાવર માસી ચડાવે છે તેલરે
 બનેવી પનોતારે જીયાવર બેન ચડાવે છે તેલરે

(૧૬)

(ઊકરડી નોતરવાનું ગીત)

ઓછવ ઘેર આપણે ઊકરડી અમે નોતરી રવ છંદારે
 નોતર્યા ચારે દેવ મનોરા પોતારે
 કાશીમા વિશ્વનાથ નોતરી રવછદારે
 ગયામા ગદાધર દેવ મનોરા પોતારે

(૨૦)

ઊકરડી નોતરીને ઘરમાં જતી વખતનું ગીત.
 સામે ટાળે પૈસતા મો ડુલાવેરે
 ઘરહોસો! બજાઠ વેચાય કે બાણ નીપજેરે

[૧૬]

તાણીને બાધ્યો સેરીએ કે મોડુ લાવેરે
ફલાણા જમાઇ કહે કે મારો બાપ બાણ નીપજેરે.
બાપ બાણીને ગયો ભેટવા મો ડુલાવેરે
બાપે મારી બે લાત કે બાણ નીપજેરે

(૨૧)

ગૃહશાલી વખતે ગાવતુ ગીત
રણુમણ કરતોરે ભમરો સગયો, બધે બેઠો કકુડાને છોડ,
રે ભમરો જેમ રણુમણે
ભમરીએ ભમરાને પુછીઆરે, તમે કહોને ભમરા એ કકુ
કોણ કાજરે ભમરો જેમ રણુમણે
કયા ભાઇએ રાય જન્ન માડીઆરે, એઓ કકુ તે અસધેર
બય, રે ભમરો જેમ રણુમણે
(ઉપર મુજબ ફેવીને ગાવુ)

(૨૨)

(વર અથવા વહુના પ્રાપ્તિ નાહાતી વખતનુ ગીત)
ફટકપાન રે કેરો ચોતરો, શોભા શ્રી કૃષ્ણ તો!
કોણે ઢાળ્યો કોણે ચીતર્યો, શોભા શ્રી કૃષ્ણ તો!
ઢાળ્યોરે સુભદ્રા પાતળા, અર્જુન ચીતારાનો બેઠો શોભા
શ્રી કૃષ્ણ તો!

[૧૭]

(૨૩)

દામણ ડગલા બરતી વખતનુ ગીત
ડગ ભરો ડગ ભરો જીયાવરની ફાઈ તેણેરે મૈયારાવાટ બેઈ
ડગ ભરામણ લાખ આપશે તે જીયાવરના ખાપ,
ડગ ભરામણ હીરા આપશે તે જીયાવરના વીરા
ડગ ભરામણ આકા આપશે તે જીયાવરના કાકા
ડગ ભરામણ સાડી આપશે તે જીયાવરની માડી

(૨૪)

એક ઇંટ પડેને મહેલ નીપજે, નીપજે નીપજેરે બેઠક
બગલાની બેડ, વધાવોરે મારે આવીઓ
હું તો વહુરે ફલાણી વહુને વીનવુ, મૃગનયનીરે તારો નાવલો
દેખાડ વધાવોરે મારે આવીઓ
એના નાવલાને હાથે સોના સાંકળાં, એનો નાવલોરે મુખઈ
થડેરનો સરદાર વધાવોરે મારે આવીઓ
અમે બેશીને જનોઈ પેહેરાવીયા, આખા છે રૂડા દાન
વધાવો મારો આવીઓ
અમે ગોત્રેજ સોનાના ઘડાનીઆ, મૈયારીને આખા દાણુ
વધાવોરે મારે આવીઓ
અમારે ખારણે હાથી ઝુલી રહ્યા ધર પાછળ સવચ્છી ગાય,
વધાવોરે મારે આવીઓ

એક રોડુ પડે ને સડામ નીપજે, નીપજે નીપજેરે ખાડી
 સડાસની જોડ, વધાવોરે મારે આવીઓ
 હુ તો ફલાણી વેવણુને વીનવુ, ગધેડીરે તારો નાવલો દેખાડ,
 વધાવોરે મારે આવીઓ
 એના નાવલાને હાથે કલાઈ સાકળા એનો નાવલો ફલાણુ
 ગામનો ઉતાર વધાવોરે મારે આવીઓ
 એણે જોસીના જનોઈ તોડાવીયા, મૈયારીનારે કાઈ વાડયા
 નાક, વધાવોરે મારે આવીઓ
 એણે ગોત્રેજ ગોઠડે ઢાકીઆ, એણે લગીયાને આખ્યા દાન
 વધાવોરે મારે આવીઓ
 એને ખારણુ કુતરા લસી રહ્યા, ઘર પાછળ ગધેડા ભુકે છે
 ચાર, વધાવોરે મારે આવીઓ

(૨૫)

લવેગી ખાજટડો ને હીરલે જડીઓ
 કુવારી કન્યાએ કાગળ લખીને મોકલીઓ તો,
 જાનૈયા વર વડેલો આવજેરે,
 સમુદ્ર વચ્ચે ખાપ મોકલાવો ઘોડા
 ઘોડે જોસીને આવે જીયાવર ગોરા
 તો જાન આવે લલી સોલતીરે
 સમુદ્રની વચ્ચે ખાપ મોકલાવો હાથી

હાથીએ બેસી આવે જીયાવરના સાથી,
 તો જનૈયા વર વડેલો આવજોરે,
 સમુદ્રની વચ્ચે દાદા મોકલાવો વેલ
 વેલે બેસીને આવે જીયાવરની બેન
 તો જન દીસે રળીઆમણીરે,
 સમુદ્રની વચ્ચે બાપ મોકલાવો ગાડી
 ગાડીએ બેસીને આવે જીયાવરની માડી
 તો જન આવે ભલી શોભતીરે

(૨૬)

નારેશ્વરના જ ચાર ઓવારા
 ચાર ઓવારાના જુદા જુદા નામ તો
 નારેશ્વર રળીઆમણારે
 પહેલો ઓવારો જ ધડો કહેવાયે,
 ધડો ઓવારો જ દૂધડે ભરાયે
 જીયાવરના સાથી સહુ દુધ પાવા જાયે
 તો નારેશ્વર રળીઆમણારે
 બીજો ઓવારો જ રાજ કહેવાયે
 રાજ ઓવારો જ પુલડે સીંચાયે
 જીયાવરના સાથી સહુ પુલ મુઘવા જાયે
 તો નારેશ્વર રળી આમણારે,

ત્રીજો ઓવારો છ ગુજરી કહેવાયે
ગુજરી ઓવારો છ ગુજરી ભરાયે
છયાવરના સાથી સહુ ગુજરી જોવા જાયે

તો નારેશ્વર રણીઆમણારે
ચોથો ઓવારો છ મુદલા કહેવાયે
મુદલા ઓવારે છ છીદડા છપાએ
નવી વહુના મામા બધા છાપવાને જાયે
તો નારેશ્વર રણીઆમણારે

કાયસ્થની વાડીમા મીટી ગ ભગયે
છયાવરના વીરા સહુ ભાષણ કરવા જાયે
તો નારેશ્વર રણીઆમણારે

ભગીની વાડીમા ભાગ ઘુટાયે
નવી વહુના કાકા બધા ભાગ પીવ' જાયે
તો નારેશ્વર રણી આમણારે

ભર્યા પેણુમા ખાજ તળાયે
છયા વરના વીરા બધા રાજ કહેવાયે
તો નારેશ્વર રણીઆમણારે

ભર્યા પેણુમા સેવ ગાઠીઆ તળાયે
નવી વહુના વીરા બધા ઢાઠીઆ કહેવાયે
તો નારેશ્વર રણીઆમણારે

ચુનીલાલની વાડીમા ચુરમા ચોળાયે
 છયાવરના સાથી સરવે જમવા બાયે
 તો નારેશ્વર રળીઆમણારે

(૨૭)

એક અતલસી ક્રોયલ, અતલસુ બોલે
 તારોને શબ્દ સોહામણો
 મે તો તારે ને પગલે પગરણુ માડીઆ
 તારે ને બાવું ક્રોયલ નોતરે
 એક નામ નહિ બાણુ ને ગામ નહિ બાણુ
 કંઈ બેન સોવાસણુ બેનને નોતરે
 એક ગામ છે મુબઈ ને નામ છે અર્જુન
 સુકન્યા બેન સોલાસણુ બેનને નોતરે
 ક્રોયલ ઉડી પાખે ને રૂડીરે ચાચે
 જઈ બેઠી અર્જુનલાલને ટોલકે
 એક રાણીના બયા બે નર ચોરડે ઉભા અગર ઉલેચે
 ઝીલોરે મોટાના બે નર નોતરા
 એક દાસીના બયા ચોતરે બેસી ચોપડી વાંચે
 ઝીલોરે દાસીના બયા નોતરે
 તમારા વાસુદેવ બાપે પગરણુ માડીઆ
 દેવકી માડીએ આણુ મોકલ્યા

હું તો આવીશ રે વીરા મોટે મડાણે
લાલી તે ધારો માગ પાવલા,
એક સ્વામણ સુનાની ઝાલજ માણ
અધમણ રૂપાનુ આમરૂ
એક પેટી ભરીને હું તો પટોળારે માણ
ઉપર દમ વીસ પોલકા,
એટલુ લઈ વીરા હું તો ઘેરજ જાઉ
હું રે સતોષણ વીરા બેનડી

(૨૮)

છરે સોના રૂપાની મારી પાલખડી
જાયરે નાજીને લેટ, ફાણી વહુ નહે લઈ રહ્યા
પીચુ મુજને પાલખડી ઘડાવો, ઢાલેએ ન આવે નીંદડી
ઉશીકે નાગરવેલ પથગવો, ટાઢકે આવે નીંદડી
જાસઠ ભારીઓ મેલાવો, વાવલીએ આવે નીંદડી
ચોસઠ જાળીઓ મેલાવો, અજવાળે આવે નીંદડી
ચરે જેઠે પુતળીઓ મેલાવો, રમતે આવે નીંદડી
જોડલીએ ફાણી બેન બેસારો, વાતડીએ આવે નીંદડી
ચોક્કમા ચપા રોપાવો, ઠડકે આવે નીંદડી
પાણીઆરે નાગરવેલ રોપાવો ટાઢકે આવે નીંદડી
ઓરડામાથી સામુખાધ રે બોલીયા

નથી મારે ગોત્રજની રીત, પાલખડી પાછી વળજે
 ખેડીએથી કૃદાણુ ભાઈરે બેલીયા
 છે મારે ગોત્રજની રીત, પાલખડી પાછી નહિ વળે
 નવી પડે ગોત્રજની રીત, ગોરી નહી વાળે પાલખડી

(૨૯)

ખડખાઓ ખડખાઓરે ઘોડી પાણીલા પીઓની
 મધ પીઓ મધ પીઓરે તેજલડી જલુ છે પરદેશ
 તમારે ને જલુ ઘોડી લકા ગઢને દેશ
 લકા ગઢને રાજરે સુખીઓ સુતેલો કે જાગે
 આવ્યા છે મહેતા સહદેવલ ધ તે તો આજા સોના માગે
 અંજેરાને સોનારે કહેતા કાવેકાજ કરેશ
 પરણે છે ઘેર અજળ લાડકડાની ખુપ ઘડેશ
 ખુપને ઘડતારે નવી વહુની ટીલડી કરેશ
 ખડખાઓ ખડખાઓરે ઘોડી પાણીલા પીઓની
 મધ પીઓ મધ પીઓરે તેજલડી જલુ છે પરદેશ
 તમારે ને જલુ ઘોડી હડમછ ગઢને દેશ
 હડમછ ગઢને રાજરે સુખીઓ, સુતેલો કે જાગે
 આવ્યા છે મેતા અનિરૂદ્ધ તે તો આજા હીરા માગે
 પરણે છે ઘેર અજળ લાડકડાની ખુપ જડેશ
 ખુપને ઘડતારે નવી વહુની ટીલડી જડેશ
 (એવી જીતે સીંગડ ગઢ તથા પાટણગઢનું નામ ઢઈ ગાવું)

[૨૪]

(૩૦)

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવુરે નંદલાલ
 જુરે ગણપત લાગવુ પાય કે મેહલો વારીઓરે નંદલાલ
 કે માણસના માગા સાગા આવીઆરે નંદલાલ
 જુરે કે માણસના પડ્યારે નીશાણુ કે મેહલો વારીઓરે
 કે માણસના સાથી સાહેબ આવીઆરે નંદલાલ
 જુરે કે માણસની આવી સાકેર કે મેહલો વારીઓરે
 કે માણસના તેજ ઘોડા મધ પીએરે નંદલાલ
 જુરે કે માણસની જુએ મરેનાર કે મેહલો વારીઓરે
 કે માણસની મેગીએ દીવા બળેરે નંદલાલ
 જુરે કે માણસની ઘોર અધારી કે મેહલો વારીઓરે
 (એ રીતે નામ દઈ ફેરવીને ગાવુ)

(૩૧)

જુરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુ
 જુરે ગણપત લાગવુ પયરે, વેવારે આવ્યા ટુકડા
 જુરે ચોકમા ચપોરે રાખીઓ
 રાખનારના નામ ન જાણુ વેવારે આવ્યા ટુકડા
 જુરે સોનાનો સ્થલ હીરે જડયો
 જડનારના નામ ન જાણુ વેવારે આવ્યા ટુકડા

જીરે આકાશે ધોતીઆ સુકાઇ રહ્યાં,
 વૈષ્ણવના નામ ન જાણું, વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે કેડે કુચીઓ ખસમસે
 કીલીદારના નામ ન જાણું, વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે ખાધે તે કોથળી લળી રહી
 નાણાવટીઓઓનાં નામ ન જાણું, વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે માચીએ બેસીને પુન કરે
 પુનવતાના નામ ન જાણું, વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે માડવે હસતીરે પુતળી
 પુતળીઓના નામ ન જાણું વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે માડવે અપસરા રમી રહી
 અપસરાના નામ ન જાણું, વેવારે આવ્યા હુંકડા
 જીરે કેડે પટ્ટોળારે ખસમસે
 વહુવારના નામ ન જાણું—વેવારે
 જીરે ફરતે બેડે રે પાણી ભરે
 વહુઆરના નામ ન જાણું—વેવારે
 જીરે હાથમા દફતર લળી રહ્યા
 ધરિકોલીઆનાં નામ ન જાણું—વેવારે
 જીરે ખડીઓ ને પાટીરે લળી રહી
 નીશાળીઆના નામ ન જાણું—વેવારે
 જીરે માંડવે હસતારે ખાલુડા
 એ ખાલુડાનાં નામ ન જાણું—વેવારે

[૨૬]

(૩૨)

કન્યા લાડણી તે લખી કાગળ મોકલેરે મુણે બનડાણ
 વરણાગીઆ તુ વર વેહેલો આવ ચત્રુભુજ બનડાણ
 કન્યા હુ કેમ આવીશ એકલોરે, મુણ બનડાણ
 મારી દાતણ વનાની વ જાન ચત્રુભુજ બનડાણ
 પેલા કલાણુ લાઈ તે દાનણીઆ થઇ આવશેરે—મુણ
 દાતણ કરશે જીયાવરની જાન—ચત્રુભુજ બનડાણ
 કન્યા લાડણી તે લખી કાગળ મોકલેરે—મુણ બનડાણ
 વરણાગીઆ તુ વર વેહેલો આવ—ચત્રુભુજ બનડાણ
 કન્યા હુ કેમ આવીશ એકલો રે—મુણ બનડાણ
 મારા મરદન વનાની વજન—ચત્રુભુજ બનડાણ
 પેલા કલાણુ વેવાઈ તે મરદનીઆ થઇ આવશેરે—મુણ
 મરદન કરશે જીયાવરની જાન—ચત્રુભુજ બનડાણ
 (એવી રીતે પખાલી તથા રસોઈઆ એમ કહેવું)

(૩૩)

પચ કાગળ પચ કાગળ તે પચદેશ મોકલેરે
 પહેલો કાગળ પહેલો કાગળ તે કાશીમા મોકલેરે
 કાશી મધ્યે કાશી મધ્યે કાશી વીશ્વનાથને નોતરા
 બીજો કાગળ બીજો કાગળ તે ડાકેર મોકલેરે
 ડાકેર મધ્યે ડાકેર મધ્યે રણછોડજીને નોતરા

[૨૭]

ત્રીજો કાગળ ત્રીજો કાગળ તે અમદાવાદ મોકલોરે
 અમદાવાદ મધ્યે અમદાવાદ મધ્યે નટવંદાલને નોતરાંરે
 ચાંચો કાગળ ચોથો કાગળ તે ગયામા મોકલોરે
 ગયા મધ્યે ગયા મધ્યે ગદાધરને નોતરાંરે
 પાચમો કાગળ પાચમો કાગળ તે સુરત મોકલોરે
 સુરત મધ્યે સુરત મધ્યે બાળકૃષ્ણજીને નોતરાંરે
 પચ કાગળ પચ કાગળ તે પચ દેશ મોકલોરે
 પહેલો કાગળ પહેલો કાગળ તે શાતાકુંઝ મોકલોરે
 શાતાકુંઝ મધ્યે શાતાકુંઝ મધ્યે ફલાણીભાઈને નોતરાંરે
 તમે આવો તમે આવો ફલાણી ખેડેને લાવજોરે
 આપણે ઘેર આપણે ઘેર લાડકડાના લગ્ન
 એની વચ્ચે તે વહેલા પધારજોરે
 (ઉપરની રીતે પાચ જમાઈને કહી ગાવુ)

(૩૪)

ઉચી પીપળી ઉચી પીપળી ઘેરે ગભીર
 રાતે પાને દીસે રળીઆમણી રે
 ઠાકોર તમે ઠાકોર તમે દેરાસરના દેવતા
 ત્યારે અમે દેરાસરની પુતળીરે
 આપણે બને આપણે બને પુજવા ભોગ
 ત્યારે દેરા દીસે રળીઆમણારે

ઉચી પીપળી ઉચી પીપળી ઘેરે ગંભીર
 આજે પાને દીસે રળીઆમણીરે
 ઠાકોર તમે ઠાકોર તમે અશાડીના મેઘ
 ત્યારે અમે વાદળ કેરી વીજળીરે
 આપણે બને આપણે બને તે વરસવા ભેગ
 ત્યારે ગગન દીસે રળીઆમણીરે
 ઉચી પીપળી ઉચી પીપળી ઘેર ગંભીર
 આજે પાને દીસે રળીઆમણીરે
 ઠાકોર તમે ઠાકોર તમે સરોવરના હસલા
 ત્યારે અમે નરોવરની હસલીરે
 આપણે બને આપણે બને મળી કરીએ કલોલ
 ત્યારે સરોવર દીસે રળીઆમણીરે
 ઠાકોર તમે ઠાકોર તમે વનના મોરલ
 ત્યારે અમે તે વન કેરી ઢેલડીરે
 આપણે બને આપણે બને તે ટહુકવા ભેગ
 ત્યારે વન દીસે રળીઆમણીરે
 ઠાકોર તમે ઠાકોર તમે ફલાણાના બેટડા
 ત્યારે અમે ફલાણાની બેટડીરે
 આપણે બને આપણે બને તે પરણવા ભેગ
 ત્યારે માયરા દીસે રળીઆમણીરે,

(૩૫)

દક્ષણ દેશથી ઘોડીરે આવી
આવી રહી માણેક ચોક ઓલટકાળી
કયા ભાઈ તે ઘોડીના મુલ કરાવે
કયા ભાઈ ખરચે છે દ્રવ્ય ઓ લટકાળી
કયા ભાઈ તે ઘોડીને ઓરડે બધાવે
કયા ભાઈ તે પાચે સાકેર દુધ ઓ લટકાળી
કયા ભાઈ તે ઘોડીને મલીઠા ખવડાવે
કયા ભાઈની નાગરવેલ ઓ લટકાળી
કયા ભાઈ તે ઘોડીનાથાચે અસ્વાર
કયા જમાઈ થાયે ચડવાદાર ઓ લટકાળી
(એરીતે નામ દઈને ગાયુ.)

(૩૬)

ઉંચાનીચા બગલા ચણાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
એ બંગલામા ભજમો પથરાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
ભજમ ઉપર બાજડીઆ ઢળાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
બાજડ ઉપર બાણુઓ ઢળાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
બાણુ ઉપર પાસાઓ ઢળાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
રમશે રમશે ફલાણુ વેવાઈ મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
સામ રમશે ફલાણુ હજારી મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે

જીત્યા જીત્ય ફલાણા હબરી મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
હાર્યા હાર્યા ફલાણા વેવાઈ મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
જીત્યા ઉપર વાળ વગડાવો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે
હાર્યા ઉપર ગધેડા ભુકાયો મેતો કોડે પગરણુ માડીઆરે

(૩૭)

હું તમને પુછુ મારા શ્રીકૃષ્ણ માડવા સોળે રચાવોરે
પહેલેને માડવે પુતળી, બીજે જાવત્રીના છોડરે
ત્રીજે આદીત તેડીયા, ચોથે રન્યા દેવના મડપરે
પાચમે પગરણુ માડીયા, છઠીના જગવ્યા છે જાગરે
સાતમે શ્રીકૃષ્ણ જનમીયા અઠમે અગ્નિના હોમરે
નોમે નવચકુ રચીયા દશમે દશરથ દેવરે
એકાદશીરે આણુદ ઘણુ, બારસે રચ્યા છે બારરે
તેરસે તોરણુ બાધીયા ચૌદસે છોળ મજીરે
પુનમે વરકન્યા પરણીયા પડવેતે કન્યાના દાનરે

દાળ

શ્રીકૃષ્ણ ગોમતીમા ઉતરીઆરે
ભીમકરાળ મળવાને સચર્યારે
રૂક્ષમણી મહીએરીએ જઈ આવ્યારે
સાસુ પુછે પાંચ લાગણુ શુ લાવ્યારે
નથી મારા માળાપે એવર જોયારે

નથી મારી માડીએ તે એવર પોકારે
 હુ તો મારા પુન્ય થકી વર પામીરે
 નથી મારી બેને વર બેડીઆ લીધારે
 નથી મારી ભાભીએ હાથે વાળા વાટગારે
 હુ તો મારા પુન્ય થકી વર પ મીરે
 નથી મારા વીરાએ છાટણીયા છાટયાંરે
 દેવને ચઢાવ્યા હતા પુલ ગજારે
 તે પુન્યે વાસુદેવ સરખા સસરાંરે
 દેવને ચઢાવ્યા હતાપુલ જાસુરે
 તે પુન્યે દેવકીજી સરખા સાસુરે
 દેવને ચઢાવી હતી મેતો હળારે
 તે પુન્યે સુભદ્રા સરખી નણ્ઠીરે
 દેવને ચઢાવ્યા હતા પુલ હારે
 તે પુન્યે શ્રીકૃષ્ણ સરખા ભરથારે
 દેવને ચઢાવી હતી કુલપાતરીરે
 તે પુન્યે ગોકુળીઆ સરખી સાસરીરે

 (૩૮)

સાટીન રે ચોખા કાઈ કે કુવરણા
 પાધ્યારે મારા કયા ભાઈને છેડે કે જાય ગોરા કપ બેનને નોતરે
 પાધ્યારે મારા ફલાણા ભાઈને છેડે કે જાય ભાઈ ફલાણી
 બેનને નોતરે

[૩૨]

બેનીરે તમે સુતેલાં કે જાગો, તમારા બાપેને પગરણુ માડીયા
 વીરારે તમે કાણુ ધરના મોલી કે કઈમાડીને જિદર વસ્યા
 વીરારે મે તો જલદા ટોપીએ દીઠા કે કોટપાટલુને વીરા ન ઓળખ્યા
 વીરારે મે તો કલ્લી સાંકળીએ દીઠા કે વેડ વીટીએ નહીં ઓળખ્યા
 વીરારે મે તો ઘોડીએ ને પારણુ દીઠા કે ઘોડીએ ચઢતા
 નહીં ઓળખ્યા

આગળ રે મારા ફલાણી બેનના માપ્રા કે નેજા જળકેરે મસરૂ તણુ
 વચમારે પ્રલાણુભાઈના ઘોડા કે પડધા વાગેરે સોના તણુ
 પાછળ રે પેલા ફલાણુ જમાઈકામઠીઆ કે તીર તાણુને
 ખોખા ખડખડે

(૩૬)

લાડકડી ચઢીરે કમાડ સુંદીર વરને નીરખવારે
 બાપજી મુજને પરણાવે, મેં નાજ્યો નિશાળીઓરે
 કહો બેની કયા થકી દીઠો, કે કયા તમારા મન વસ્યારે
 નિશાળે લણુતેલો દીઠો અક્ષરે મારા મન વસ્યારે
 લાડકડી ચઢીરે કમાડે સુંદીર વરને નીરખવારે
 બાપજી મુજને પરણાવે મે દીઠો નિશાળીઓરે
 કહો બેની કયા થકી દીઠો, કે કયા તમારા મન વસ્યારે
 મરે'વરમા નાતા તે દીઠો કે કપડા પહેરતા મારા મન ઠર્યારે

[૩૩]

(૪૦)

રૂમાલ રંગ્યો કેસરી ઝીણા માફલ, રાતા રંગ્યા મોળીઆ
ઝીણા માફલ

રાયવર બેઠા સાન્તેક ઝીણા માફલ, ગોર માગે રીતડી
ઝીણા માફલ.

ગોરના હમે દાણ ચુકવશુ, લલી રીતે પરણશુ ઝીણા માફલ
રૂમાલ રંગ્યો કેસરી ઝીણા માફલ, રાતા રંગ્યા મોળીઆ
ઝીણા માફલ

રાયવર બેઠા ગોત્રેજે ઝીણા માફલ, ફોઈ માગે રીતડી
ઝીણા માફલ

ફોઈના હમે દાણ ચુકવશુ લલી રીતે પરણશુ ઝીણા માફલ
રૂમાલ રંગ્યો કેસરી ઝીણા માફલ, રાતા રંગ્યા મોળીઆ
ઝીણા માફલ

રાયવર ચઢય! ઘોડલે ઝીણા માફલ બેન માગે રીતડી
ઝીણા માફલ

બેનોના હમે દાણ ચુકવશુ લલી રીતે પરણશુ ઝીણા માફલ
(ઉપર મુજબ “તોરણે આવે ત્યારે સાળો માગે” તથા
“મયરામા આવે ત્યારે સાસુ માગે” એમ ગાવું)

(૪૧)

આમલડી થડે થોડી ને ડાળે અતી ઘણી,
આમલડી વેવા ત્યા ઘર કેમ જાણીએ

આમલી રગારા બેઠા ઘરને બહારરે
 આમલી લાલ રગ્યારે વરના અબોટીયા
 આમલી રગારા કંઈ બેનના વરરે-નારેશ્વર
 આમલી થડે થોડીને ડાળે અતી ઘણી
 આમલી વેવા ત્યા ઘર કેમ જાણીએ
 આમલી ચીતારા બેઠા ઘરની બહારરે
 આમલી ચીતારા કંઈ બેનનાનાવરે-નારેશ્વર

(ઉપર મુજબ તબોળી, રસોઇઆ, બારણીઆ, જમ ઇને
 ગાવુ છોકરીના લગ્ન હોય તો “લાલ રગ્યારે ચુડલા’ ગાવુ”)

✓ (૪૨)

આણી તીરે ગગા રે પેલી તીરે જમના રે,
 વચમા સરસ્વતી નદી વડે છે
 સોનાતુ બેડુ રે, રૂપા ઉઠાણી રે,
 સીતા વેહેલા પાણીડા સચર્યા રે
 સોનાની ગેડીરે રૂપલા દડુલો રે,
 રામચદ્ર રમવાને નીસર્યા રે
 કોણુ છેરે કોણુ છેરે કેણુ તારૂ નામ રે
 કંઈરે નગરીને! રાણા રાજાઓ!
 હું છઉ હું છઉરે રામચદ્ર નામરે,

[૩૫]

હસરથનો બેઠારે અયોધ્યા નગરીનો,
 રાણો રાણીઓ.
 કોણ છેરે કોણ છેરે કોણ તારૂ નામ રે,
 પગણી કે બાળ કુવારડી
 હું છઉં હું છઉં રે જનકની બેઠીરે,
 સીતા માડૂ નામરે હજુએ છું બાળ કુવારડી
 કકુનો પડારે નાડાનો છડારે,
 લગ્ન નીરધારી વેડેલા આવબે

(૪૩)

નાથજીએરે જગ માંડીઆ, ગીરધારીને કાજરે
 મંડપ રચીઆરે મોકળા, સોનુ ઘડેરે સોનારે
 મોભે મોભે માણેક જડયા, કુલી રત્ન જડાવરે
 કોણ આવ્યું ને કોણ આવશે, કોની જોડે લગી વાટરે
 કોણ આવે ને મારા મન ઠરે, હૈયે હરખ ન માયરે.
 કોણ ઘોડે ને કોણ હાથીએ, કોણ રથે અસ્વારે
 કોણ ખીરાજેરે પાલખી, ચોપાસ ચમર ઢાળાયરે
 નવનીતલાલ આવ્યા ને લાડીલે શણ આવશે
 મહનમોહનજીની જોડે લગી વાટરે
 બાળકુશળ આવે ને મારાં મન ઠરે, હૈયે હરખ ન માયરે

નવનીતલાલ ઘોડે ને લાડીલાલજી હાથીએ
 મદનમોહનજી રથે અસ્વારે
 બાળકૃષ્ણજી પીરાજેરે પાલખી ચોપાસ ચમર ઢેળાયરે
 ઉપર મુજબ ઘરના આદમીના નામ દર્દી ગા'વુ)

(૪૪)

માલજી ગુથી લાવ ગુણીયલ ગજરો,
 તારા ગજરાનો માનીશુ કજરો
 માલજી ગુથી લાવ ગુણીયલ ગજરો
 તારા ગજરાનુ આપીશુ મુલ, માહે ગુથજે ગુનાળનુ કુલ.
 જે તું કહીશ તે કરશુ કબુલ મ લજી ગુથી લાવ૦
 જેવી હોય તારી ચતુરાઈ, તેવી કરજે તેમા સરસાઈ
 કાઈ બાકી ન રાખીશ બાઈ માલજી ગુથી લાવ૦
 એવી કરજે કારીગરી એમા, જુકિત હોય જોવા જેવી જેમા.
 મોહ પામે મુનીવર તેમા માલજી ગુથી લાવ૦
 રૂઝા નટવરલાલને કાજે, એવો ગુથજે ગજરો તુ આજે
 જેવો નટવરલાલને છાજે માલજી ગુથી લાવ૦
 ગજરો મુલ પામે મુલત ન, સારો સારો કહે સુલતાન
 થય ગુણીજન કોઈ ગુલતાન માલજી ગુથી લાવ૦
 એમા જીવતી જોવા જેવી જાણી, જુઓ અગમા ઉમંગ આણી
 રીઝે રાજા ને વળી રાણી માલજી ગુથી લાવ૦

[૩૯]

તને આપીશ હીરા ને હાર, વળી મેળ સારા શશુમાર.
ઉપર હેમની મોહોર હજાર માલણુ ગુથી લાવ૦
કવિતાની કીમત ઉર આણે, એ ગજરાનુ મુલ પ્રમાણે.
જાપે દલપત ખીજુ શુ બાણે માલણુ ગુથી લાવ૦

(૪૫)

નમણે નાતી વખતનુ ગીત
નમણા તળાવડીમા ઝાઝેના પાણીરે
ઝીંઝારે જીયાવર વાડી તમારીરે
ઝીંઝતા ઝીંઝતા નવી વહુએ દીડા
નવી વહુએ જઇ એના ખાપ વીનવીયા
ખાપજી ખાપજી એ વર વરને
એ વર ને ને સોનૈયે ગજવા ભરને
સોનૈયે ગજવા ભરને, રૂપૈયે લેખા લખને
(ઉપર મુજબ કાકા તથા દાદાના નામે ફેરવીને ગાવું)

(૪૬)

સુખેડ વૃક્ષ વેરાવે લાડકડા અગોળડીરે
અગોળડી માડીને હાથ લાડકડા અગોળડીરે
અગોળડી બેનને હાથ લાડકડા અગોળડીરે
અગોળડી ફેઈને હાથ લાડકડા અગોળડીરે

[૩૮]

અ ગોળડી કાશીના નીર લાડેકડા અ ગોળડીરે
અ ગોળડી તાપીના નીર લાડેકડા અ ગોળડીરે
અ ગોળડી થાયે અસુર લાડેકડા અ ગોળડીરે
અ ગોળડી અ ગે મીડી હોય લાડેકડા અ ગોળડીરે

(ઉપર મુજબ ધરના નામ દર્શ ગ વુ)

(૪૭)

(ગોત્રેજ આગળ વર બેસે ત્યારે ગાકાનું)

એ લાડેકડા સોનૈયાની મુઠ રૂપેયા તારે ભામણેરે
ભામણલા તો લેસે માને બાપ તો ફાઇ કરે ઓવારણારે
એ લાડેકડા સોનૈયાની મુઠ રૂપેયા તારે ભામણેરે
ભામણલા તો લેસે ભાઇ ભોળાઈ કે બેન લેશે ઓવારણારે
એ લાડેકડા સે નૈયાની મુઠ રૂપેયા તારે ભામણેરે
ભામણલા તો લેશે મામા મામી કે મામી લેશે ઓવારણારે

(૪૮)

ઘોડે ચડતી વખતનું ગીત

કુંવર પાવડે પગ દર્શ ચઢીઆરે, તમારા વહાલાના હૈડારે ઠરીઅ
કુંવર દહીંના ગોસ ખાટા, તમારા વેરીના હૈડા ફાટય

[૩૧]

કુવર ગાલે તે લાગ્યા ગલાલ, જોવા મળીઆ તે ડાસી દલાલ
કુવર ગાલે તે અસરો ને મસરો જોવા મળીઓ તે સાળો ને સસરો
કુવર અબોડે જવ થોડા, તારા સસરા આપે છે ઘોડા
કુવર અબોડે ઝાઝા નસુ, જોવા મળીઆ લાડેકડાની સાસુ
કુવર અબોડે જવ સાથી, તરી સાસુ આપે છે હાથી
કુવર અબોડે ઝાઝા હીરા, જોવા મળીઆ લાડેકડાના વીરા
કુવર અબોડે જવ આખા, જોવા મળીઆ લાડેકડાના કાકા
કુવર અબોડે જવ સામા, જોવા મળીઆ લાડેકડાના કાકા
કુવર અબોડે જવ વેનો, જોવા મળી લાડેકડાની બેનો

(૪૨)

પાવડે તે પગદર્ઠ અઢારે જીઆવર, બેની છેડા સાહી રહ્યા
મુકો મુકોની બેન છેડા અમારા, તમારા દાણ અમે આપીશુ
અમે પરણીને આવીશુ, નવી વહુ લાવીશુ ત્યારે તમારા
દાણ આપીશું

(૫૦)

સુકન જોઇને સચરજોરે
સુકનમા મળીઓ છે માળીડોરે પાખર આપીને પાછો વળીઓરે
સુકનમાં મળીઓ છે ગાધીડોરે શ્રીફળ આપીને પાછો વળીઓરે
સુકનમાં મળીઓ છે ડાસીડોરે સાવલા આપીને પાછો વળીઓરે

સુકનમાં મળીઓ છે ભેરીડારે મુરત આપીને પાછો વળીઓરે
સુકનમાં મળીઓ છે સરેયોરે કકુડા આપીને પાછો વળીઓરે

(૫૧)

ઘોડી

લીલી ઘોડીને લીલો આખખો, કેસરીસીંગ નાબ
લીલડા જડીત પલાણુ બહાદુરસીંગ આકરી આલ્યા
ઘોડી ચઢી જીઆવઝ મચ્યા કેસરીસીંગ નાબ
મોહી રહ્યા ચારે દેવ, બહાદુરસીંગ આકરી આલ્યા
પ્રથમેને નવનીતલાલ મોહી રહ્યા, કેસરીસીંગ રાબ
ખીજેને લાડીલાલજી દેવ, બહાદુરસીંગ આકરી આલ્યા
અગણેને બાળકૃષ્ણ મોહી રહ્યા, કેસરીસીંગ રાબ
ચોથેને ગણપતી દેવ, બહાદુરસીંગ આકરી આલ્યા
લીલી ઘોડી લીલો આખખો, લાલ દુધ પીઓની
લીલડા જડીત પલાણુ, નાની વરખાડ લીઓની
લીલી ઘોડી ને લીલો આખખો, લવેગી ઘોડી
લીલડા જડીત પલાણુ, બાદસાહજીએ પીલ્હી છોડી
લીલી ઘોડીને લીલો આખખો, મકોડા કાળા
લીલડા જડીત પલાણુ, વીંછુજીએ આકડા વાળ્યા

[૪૨]

લીલી ઘોડીને લીલો ચાખખો, ચાચડ ચટકાળા
લીલડા જડીત પલાણુ માકડજી છે મુછવળા

(૫૨)

વેવાઇનો માંડવો આવે ત્યારે ગાવાનું ગીત.
લીલી ઘોડીને લીલો ચાખખો, ઘોડી ઘણું ગાશે
લીલડા જડીત પલાણુ, વેવણુ મારી છંદે નાચે
છંદે છુદાવ્યા છુદણા, ઘોડી ઘણું ગાશે
હોસે રગાવ્યા કાળા દાત વેવણુ મારી છંદે નાચે,
નાચ્યાની આપીશ નાચણી, ખુદ્યાની ખોટી બદામ,
વેવણુ મારી છંદે નાચે

(૫૩)

શેરી શેરી ધુધરડા વાગેછે, કે ઇ ઉમરાવ બાદો આવે છે.
કોઇ બાણુકરો પીછાનકરો, પેલ બાસડીઆ વેવાઇને બાણુકરો.
અમારૂં મોટાનું સાજન આવેછે, તમારો ઉકરડો દેખી લાગેછે.
વેવણુ લેબેરે તું સોપારી,
તારે બારણે આવ્યો વેપરી.
વેવણુ લેબેરે તું કુકાવટી,
તારે બારણે આવ્યો નાણાવટી
વેવણુ લેબેરે તું સુપડલુ,

તારા ભવનુ તે ભાગ્યુ હુ ખલડુ
 અમારી જાનમા આવ્યા પારેખરે,
 વેવણુ થાળ ભરી લાવો ખારકરે
 અમારી જાનમા આવ્યા પારખીરે,
 વેવણુ માડવે જડાવો આરસીરે,
 અમારી જાનમા આવ્યા મુનશીરે,
 વેવણુ ગેસવાને લાવો ખુરખીરે
 અમારી જાનમા આવ્યા સીધીરે, વેવણુ સીધી દેખીને બીધીરે
 અમારી જાનમા આવ્યા હુખખીરે, વેવણુ હુખસી દેખીને લપસીરે
 અમારી જાનમા આવ્યા પહેર્યા અમરરે,
 વેવણુ માડવે બધાવો ખુમરરે
 અમારી જાનમા આવ્યા પહેર્યા અસમારે,
 વેવણુને પહેરવા આપોની અશમારે
 અમારી જાનમા આવ્યા માગરીતરે,
 વેવણુ કોમળા બધાવો પાઘડીરે

 (૫૪)

છાંટણુ છાંટતી વખતનુ ગીત

છાટણીઆ ન છાટોરે સાળા
 સાળોરે સાળોને વેગણુ જેવો કાળો
 ખાસડે મારીને હેઠે બિતારો,

[૪૩]

આપીશરે તને ડગલો ને ડાટી
ચરણીશરે તારા બાપની બેટી

(૫૫)

વર પોંકતી ગાવાનું ગીત

વેવણુ ઊતરની તુ હેઠીરે, તારે પેટે પડીછે બેટીરે
તારા ચુલા પછાડીરે ગારોરે, તને દીકરી જણ્યાનો વારોરે
તારા ચુલા પછાડી ઇંટરે તને દીકરી જણ્યાની રીતરે
તુ તો દીકરી જણીજણી થાકીરે, આબાકેરીની પેડે પાકીરે
તારા ચુલા પછાડી કાઢવરે તને દીકરી જણ્યાની આદતરે

(૫૬)

સાબેલેન હરગોરે સાચુ સાબેલુ તને ખાડવા બેઠશુ
ઇંડીપીડી એનહગોરે માસુ, ઇંડીપીડી તને સીરાવા બેઠશુ.
તરાકે ન હરગોરેસાચુ તરાકે તને કાતવા બેઠશું
વેલણે નહરગોરેસાસુ વેલણુ તારે વણવા બેઠશુ.
સરીઆએ ન હરગોરેસુ સરીઆતો તારા બાપના પરીઆ
રવઇએન હરગોરેસાસુ રવઇ તને વલોવા બેઠશુ

[૪૪]

(૫૭)

ફલાણાભાઈની ઠી ગણીને નાચે, નહીં આવે જીઆવરને લેલાટરે
ફલાણાભાઈ તમે કેડેને ચઢાવોરે, નહીં બચકાયતો હેડેને પછાડોરે
હેડે બગ્યે કેળનો ખુપેરે, પ્રલાણી વેવણુએમીને તમે બોડોરે

(૫૮)

મોટાનુ દળ આવ્યુ દળ આવ્યુ રે માડવામા ન સમાયુ ન સમાયુ રે
જીઆવરને આવ્યા વીર', માડવેમેકાવો સીરા,
કેસરીઆ જાન લાવ્યા જાન લાવ્યારે
જાનમાતો આવ્યા મોટા, જળ ભરી લાવો લોટ',
કેસરીઆ જાન લાવ્યા જાન લાવ્યારે
જાનમાતો આવ્યા મીઠી, મીઠી દેખી વેવણુ મીઠી,
કેસરીઆ જાન લાવ્યા જાન લાવ્યારે
જાનમા તો આવ્યા સુનસી, માડવે મુકાવો ખુરમી,
કેસરીઆ જાન લાવ્યા જાન લાવ્યારે
જાદરણીએ પેડેયા અમર, માડવીઆને આવ્યા તમર
કેસરીઆ જાન લાવ્યા જાન લાવ્યારે
જીઆવરને ડોકે કડી, માડવામા વેવણુ વડી
કેસરીઆ જાન લાવ્યા કેસરીઆ જાન લાવ્યારે

[૪૫]

(૫૯)

એક કેવડો જગ જેવડોરે
એ કેવડાનુ નહીં મુલરે એ કેવડે રાના કુલરે
અમારે મોટાનું સાજન આવશે, તમારો માડવો દેખીને લાજશે
અમારા હાથી ઉતારો હાટ શેરી અમારા ઘોડાને ઘોડાની
ઘોડાતરે
અમારા જાનયા ઉતારો રગ મહોતરે જાદરણી ને અવાસ
કેલામરે
અમારા જાનૈયાને જમાડો ખાજ લાડવા, જાદરણીને ગળ્યો
કસારરે

(૬૦)

એકલીલી તે લીલી લીલડીરે, લીલડા જડી પત્ર પલાણુ ભલેભલે
કેરે આંચોરે રાણોરાંજીઓરે, નથી આંચોરે સુલતાન ભલેભલે
કન્યાએ ખાપને પૂછીયારે, નગરીમા આવડા શાશોર ભલેભલે
વીરા આંચારે શત્રુધનતણારે, કુવરઆંચારે સત્યવાન તણારે
તેઓ સેર આવડા શા રગ ભલેભલે
ભત્રીજા આંચારે ફલાણુભાઈ તણારે, ભાણેજ આંચારે
ફલાણુભાઈ તણારે, તેઓસેર આવડા શારગ ભલેભલે

[૪૬]

(૬૧)

એક લીલી તે લીલી લીલડીરે, જગ લીલડી
લીલા જડિય પલાણુરે જગ લીલડી
અમારા જનૈયા ઉતારો વાડી ખગલા,
જાદરણીને રૂડા રગ મહેલ જગ લીલડી
અમારા જનૈયા જમાડો મેસુર હલ્લવા,
જાદરણીને રૂડા પકવાનરે જગ લીલડી
અમારી જનમા આબ્યા સાજન મોટા મોટા,
વેવણુ જળી ભરીને લાવો લોટારે મોટા જગ લીલડી.

(૬૨)

વરરાજ માયરામાં બેસવા જાય ત્યારે ગાવાનું
જીયાવર અરણુ મરણુ કરી ચાલ્યારે,
જઇને સાસુની સોડમા બેઠારે
સાસુ તારૂ મોટું પુન્યરે, તુ તો જમાઇ પામી રતનરે
તડકે બેરીને તપ કીધારે
ત્યારે અમારા મોટાના કુવરને પામ્યારે

(૬૩)

કંસાર ખાતી વખતનું ગીત

છોરીને ગળ્યોરે કંસાર ન ભાવેરે, છોરીતેલ ને તુવેર આવેરે
છોરી તે કાચે માગ્યુ પાનરે, તારો બાપ તે રખડ્યો ગનરે,

[૪૭]

છોરી તે કાયે માગ્યો કથો રે તારો મામો અહીંયાથી નાઠારે.
છોરી તે કાયે માગ્યો ચુનો રે, તારો વીરો તે હૈયાનો મુનોરે.
છોરી તે કાયે માગ્યા અડધારે, તારા માડીએ ખાધા ગડદારે.

(૬૪)

ભાંચે ટીંબે કારેલા વેડાયા મારા જીયાવરરે
વીંટી ભેડા ગમે તો ગમાડો મારા જીયાવરરે
નહીંતર એની વીંટી પાછી આપો મારા જીયાવરરે
આજકાલ કયા ભાઈ વેચાય મારા જીયાવરરે
છોકરા છેયા વ્યાજમાં ડુલી ભરે માગ જીયાવરરે
આજકાલ ફલાણી વેવણ વેચારે મારા જીયાવરરે
ત્યારે અમારી વીંટી પુરી થારે મારા જીયાવરરે

(૬૫)

મગળફેરા પ્રરતી વખત ગાવાનું ગીત.

આગળ માગ જીયાવર ચાલે ને પાછળ છોરી દોડેરે,
કાએ છોરી તુ કાએ દોડે તારી માને કામણ આવડે,
કૈંતીક આવડે.

હથેલીમાં હરણ નચાવે ને જગમાં હીવડા ખાળેરે,
કામણ કરીને ફલાણી વેવણ ઉપરવાડે નાઠારે
નાસતા ને ખોસતા એનો છોડીએ ભસ્યોરે

વાડરે ઝોળ ગતા એને પગે કાટો લાવ્યોરે
 સુરત શેઢેરના વાલદા તેડાવો ને પગનો કાટો કડાવોરે
 માણેકચોકમા માહેરા બધાવો ને ચકલા વચ્ચ ચારીરે
 ડાકેણ સાકેણ મ ગળ ગાશે ને ભુત વળાવા જાશેરે
 ભુતને તો આણા આઝા ને પ્રેત પરણી જાશેરે
 પ્રેતના તો પેટમા દુખ્યા ને આપડો લઈ ઘેર જાશેરે
 આપડાને તો તાવ આવ્યો ને જીયાવર ઘેર લઈ જાશેરે

 (૬૬)

માયરા આગળ ગાવાનુ ગીત.

આજ સખા આણુદ વધ્યો મારા મનમારે
 વેવા તે મળીયો વૃદ્ધવનમારે વરઘોડે ચઢીયા સે આનદ તનરે
 સાબેલા સોહી એને બાળમુકુદરે વરઘોડે ચઢીયા આનદકારીરે
 પોકવા આવ્યા કન્યાની માડીરે પેરણ લાવ્યા રેશમની સાડીરે
 જમણા હાથમા લાવ્યા ઝારીરે, ડાળા હાથમા લાવ્યા થાળીરે
 સળીઓ મોનાનોએ સ પુષ્પાકરે, હવેહરીના હરગીને તાણાનાકરે
 સંપુટ શીરપરથી ઊતારોરે, હવેહરીને માયરે ખેમાડોરે
 મામાજી કન્યાને પધરાવોરે, લાવીને માચી ઊપર ખેમાડોરે,
 હવે ત્યાતો પડીય.ને તેરેગાઠરે, હવે ત્યાતોહોયરે ત બોળડોજાટેરે,
 રતન કચન ત્યા દીવડાબળકેરે, કન્યાહાથે ચુડાનેકંકણ ચળકેરે
 વરદેખી હરખુછે માહેરેરે કન્યા દેખી હરખુછે સાસરીયુરે

રૂક્ષમણી મૈયેરીએથી આવ્યારે, સાસુપુછે પગે લાગણુ શુ લાવ્યારે
હુતો મારાપુન્ય થકી વર પામીરે, નથીએમા કોઇ રીતની ખામીરે
નથીમારા બાપ એવરસોધ્યારે, નથીમારો માડીએએવર પોક્યારે
નથી મારા વીરાએ છાટણીઆ છાટ્યારે, નથી મારી ભાભીએ
હાથે વાળા વાટ્યારે,

મામાએ પુન્યેને પધરાવ્યારે, પુન્યના પાનેતર વણુવ્યારે
કાકાએ કુળ જોઈ કન્યા દીધીરે, કોડના કોકરવા ઘડાવ્યારે
માતા મેતો દેવને ચઢાવ્યા ગજરારે, તે પુન્યે વાસુદેવ સરખા
સસરારે

માતા મેતો દેવને ચઢાવ્યા જસુરે, તે પુન્યે દેવકીજી સરખા સાસુરે
માતા મેતો દેવને ચઢાવી હળદીરે, તે પુન્યે સુભદ્રા સરખી નણુદીરે
માતા મેતો દેવને ચઢાવ્યા હારરે, તે પુન્યે કૃષ્ણ સરખા ભરથારરે

(૬૭)

જીઆવર પાટ બેઠા ડોલે, નવરંગી વીજણોરે
માગે વીટી જોડ ચાર, નવ રંગ વીજણોરે
.. ફેલાણા ભાઈ કયા થકી લાવે નવ રંગ વીજણોરે
કયા ભાઈ શતે ખાતર પાડે નવરંગ વીજણોરે
..... એટલે જગ્યા ઝવેરી ખાપ નવરંગ વીજણોરે
અબ્બુ નલાલને ચોર કરી બાધ્યા નવરંગ વીજણોરે
... મહીન્દ્રલાલ છોડાવે ચેર બઈ નવરંગ વીજણોરે

[૫૦]

(૬૮)

અમે હરાળ ચારોળી મેવારે, અમે આવ્યા તે વહુ વર લેવારે
અમે વહુ વર લાઇ ઘેર બામુંરે, તમે રહેશો તે મોડા વકાસીરે
અમે આવ્યા તે વરની બેનરે, તમે રહેશો તે એમના એમરે
અમે આવ્યા તે વરની માસીરે, તમે રહેશો તે મોડા વકાસીરે
અમે આવ્યા તે વરની ફાઇરે, તમે રહેશો તે આસુડા લોઇરે.

(૬૯)

ઝારા ઉપર ઝારીરે લાઇ ઘેર જઇએ વહુ થઇ અમારીરે
લાઇ ઘેર જઇએ
અમારા કહ્યા કરશેરે લાઇ ઘેર જઇએ
એની માના મો પર અધસેરે લાઇ ઘેર જઇએ

(૭૦)

સાડી ઝોરાડે ત્યારે ગાવાનુ ગીત.

જુઓ જુઓરે લોકો આ સાડી, એતો મોટાના ઘરની
આ સાડી
એતો ઝોઢાડનારી છે હમોહમ, ઝોઢનારીમાં નથી કાંઇ ઢંગ
જુઓ જુઓરે લોકો આ સાડી, એતો મોટા ઘરની આ સાડી,
એતો ઝોઢનારી છે લાલશુભાલ, ઝોરાઢનારી છે દેશનો
જીતાર,

[૫૧]

(૭૧)

કોરી મોરી આગરડીને સોપારીનો કટકો, મોસાળ લગન તેમાં
 ફલાણીનો શો લટકો,
 વેવા વીતશે, કાડી મુકશે, નાક વઢાયે ચટકો.
 સોનાની સળાઈ એન માડવે રમતી જાયરે, ફલાણા વેવાઈતુ નાક
 વઢાયુ જન લુખી જાયરે,
 છોકરા રડશે, મારવા પડશે, મોટા દેશે ગાળરે. .

(૭૨)

આદોરે પટ હઈ ઊગીયો, ઊઝ્યો ઉઝ્યો માજમરાત,
 આદોરે કીધુરે આદરણું કેને તે પરસાળ
 જીત્યારે જીત્યારે જીત્યારે જીત્યા ઉપરઢોલ વગડાવો.
 હાચારે હાચારે ફલાણા વેવાઈ જીપર હાણા ફાડાવો
 ધીએ તાળારે વીસ તાવડા જીપર વળી આરે પ્રીણ
 જીત્યારે કુંવર પરણાવતાં, દુશ્મન ખાય અફીણ,
 આરે સુરત શહેરને ચોટારે, માગી ન મળેરે છાસ
 આરે પીજારારે ફલાણાએ અણ માગી આપીરે આજ.
 જીત્યારે જીત્યારે જીત્યા નર જીત્યા જીપર વળ વગડાવો
 હાચારે હાચારે ફલાણા વેવાઈ જીપર ગધેડા લુકાવો
 લોક એસતારે એટલે' એ વર નહીંરે પરણેસ
 એજ લોકોના દેખતાં જીત્યા વર પરણીને જાય. -

[૫૨]

આરે સુરત શહેરને ચાટે માઝ્યો ન મળે લોટ
જીયા વર કુવર પરણાવતા હુશ્મન કરડેરે હોઠ

(૭૩)

કન્યા વળાવતી વખત ગાવાનું ગીત
તમારી નાની મોટી સભાળીને, લેભેરે અમારાંરે
જાનૈયાને દોશ ન દેશો.
ફલાણી જેન મામરે જાયભેરે સોહિરગ, માડી વળાવવાને
જાયભેરે સોહિરગ
બાપને દોને આશીશ ભેરે સોહિરગ, વીગને અવિચળ ધાટ
ભેરે સોહિરગ
જેન વળવાને જાય ભેરે સોહિરગ,
જીપર મુજબ નામ દધને ગાવું

(૭૪)

છોરી તારૂં અણુવરીયું કાડી મેલ કે અણુવરીયું લજવાયુંરે
છોરી તારા ભાઈને કાડી મેલ કે અણુવરીયું લજવાયુંરે
નાક સામું ભેળી તો નકડું દેખાય કે અણુવરીયું લજવાયુંરે
પગ સામું ભેળી તો લગડું દેખાય કે અણુવરીયું લજવાયુંરે
હાથ સામું ભેળી તો હુંડું દેખાય અણુવરીયું લજવાયુંરે

/

[૫૩]

(૭૫)

તારાઈંગલા પોતીયા લેને લાડી ચાલ હવે વેહેલી
મારૂં સાજન ખોટી થાયરે લાડી ચાલ હવે વેહેલી
તારો ભાઈ ભડીઆરોરે લાડી ચાલ હવે વેહેલી
તારી બેન ચેણુરે લાડી ચાલ હવે વેહેલી
તારી મામી માછેણુરે લાડી ચાલ હવે વેહેલી
તારી કાકી કોલણુરે લાડી ચાલ હવે વેહેલી.

(૭૬)

ખારી કુઈના બે પાટીયારે મીડી ફેઈના બે બોલડારે
જે બોલ બોલ્યા હતા ફલાણુરે તે બોલ ચઢ્યા પરમાણુરે
જે બોલ બોલ્યા હતા ફલાણુરે તે બોલ ગયા ગુની ખાડમારે
ઉપર મુજબ નામ દઈને ગાવુ

(૭૭)

છેયારે છોકરારે ફલાણી બેનને કોઈ ગાથો નહીં.
એતો બેગમની બલાડી છે, બે ગોળીનો ચડવો છે.
જીયા વંદની માસી છે, લાડવાઈની કાકી છે

(૭૮)

કડકડી આળડી વીંટીરે, બેન ફલાણાભાઈની બેટીરે

[૫૪]

બાપે તે ધરમેને પરણાવ્યારે, ધરમના ધરણીઆ ઘડાવ્યારે,
કાકાએ તે કોડે પરણાવ્યા રે, કોડના કોકરવા ઘડાવ્યારે,
મામાએ પુન્યેને પધરાવ્યારે, પુન્યના પાનેતર વણાવ્યારે,
ફલાણી વેવણુને ચોટી દીધાની ટેવરે, ચોટી દેશેને લાડવાઈ રડશેરે
પ્રલાણાને મીઠાસ કરવાની ટેવરે, મીઠાસ કરશેને લાડવાઈ રડશેરે
ફલાણાને થોડુ બોલાની ટેવરે, થોડુ બોલશેને લાડવાઈ રડશેરે

(૭૬)

કન્યા વળાવીને આવતી વખત ગાતાનુ ગીત
માડવે ફટકે અજવાળારે દીવડી કયા ગઈરે
આવ્યો હતો નગર ધુતારો કે લાખેણી બાડી લઈ ગયોરે
આવ્યો હતો સુરત શહેરનો ચોર કે લાખેણી લાડી લઈ ગયોરે

(૮૦)

વઢાગીરીને દહાડે ગાવાના ગીત.
પ્રથમે શ્રી ગણપતીના નામ લીજે, પછી તો વેવાનો
આરભ કીજેરે
ગણપતીને બેસણે માડોને માટ, લાડવાઈ પેહેરે કોરા ઘાટરે
ગણપતીને ચડાવે કરેણા, લાડવાઈ પેહેરે કોરા ઘરેણારે
ગણપતીને ભાવે ધી ગોળ ને ભાખરી, લાડવાઈ કરે
ગણપતીની ચાકરીરે,

ગણપતીને દુધ કુર પીરસો કસાર, લાડવાઈ જીત્યાં તે
 સઘળો સંસાર
 ગણપતીને બેસણે માડોની મુઠા, લાડવાઈ પહેરે તે કોરા ચુડારે
 કાળી બાણીરે લાડવાઈ, તમારા સાકળા ઘણેરા હેબેરે
 પીળી બાણીરે લાડવાઈ, પીચુ સાથે પ્રીત ઘણેરી હોબેરે
 રાતી બાણીરે લાડવાઈ તમારામા રાજ ઘણેરાં હોબેરે
 લીલી બાણીરે લાડવાઈ તમારામા લીલા ઘણેરી હોબેરે
 ઘોળી બાણીરે લાડવાઈ તમારામા ધન ઘણેરું હોબેરે,
 લાડવાઈ પરણીને નીચુ જીએ નીચા આબલીયા શા મોહ્યારે
 જીયાવર પરણીને ઉચુ જીએ ઉચા તાડલીયા શા મોહ્યારે
 લાડવાઈ ગોરા ગોરારે, ગોરા ગોરા ગોકુળીઆ મા રમતારે
 ગારા ગોરા મા એને ધવડાવ્યારે ગોરા ગોરા ફેઈએ નામ પાડ્યારે
 ગોરી બેને હાલેરા ગાયારે, ગોરા બાપે તે રમાડ્યારે
 જીયાવર કાળા રે કાળા, કાળી કરબળીમા રમતારે
 કાળી માએ તે ધવડાવ્યારે કાળી ફેઈએ નામ પાડ્યારે
 કાળી બેને હાલેરા ગાયારે, કાળા બાપે તે રમાડ્યારે

(૮૧)

વાડકી વાડકી વાડકી નર નાગરવેલ ફલાણાની બૈયર લાડકી
 નર નાગરવેલ
 આજાં તે પટીઆ પડાવબે નર નાગરવેલ, સાબુએ તે મોડા

[૫૬]

ધોવડાવળે નર નાગરવેલ,
ફેન્સી અંખોઠા વખાવળે નર નાગરવેલ, સુખાઈની વેણી
મગાવળે નર નાગરવેલ
મોડા પર તે પાડીડર લખાવળે નર નાગરવેલ, ઉપરથી ચરમા
પહેરાવળે નર નાગરવેલ
ફેન્સી બદન પેરાવળે નર નાગરવેલ, ગજવામા રૂમાલ
અપ વળે નર નાગરવેલ
આછા તે સળુ પહેરાવળે નર નાગરવેલ, હાથમા ઘડીઆળ
બધાવળે નર નાગરવેલ
હાથમા છત્રી અપાવળે નર નાગરવેલ પગમા તે ખુટ
પહેરાવળે નર નાગરવેલ
વળી રૂમાલમા સેન્ટ છટાવળે નર નાગરવેલ, એટલુ કરીને
ગોરી આવળે નર નાગરવેલ
પાલખીએ બેસીને આવળે નર નાગરવેલ
વેવાઈને માડવે નચાવીશુ નર નાગરવેલ
નાચ્યાની આપીશ નાસરી નર નાગરવેલ, ખુધ્યાની ખોટી
બદામ નર નાગરવેલ,

(૮૨)

અમારે છૂં ને તમારી વરીઆળી એ બેઠને
પરજીવો વેવાઈઓ

[૫૭]

અમારાંરે ફલાણીભાઈ ને તમારીરે ફલાણી વહુ એ બેઉને
 પરણાવે વેવાઈએ,
 સંપેરે ચાલે નવી પ્રીત કરીએ, નવી પ્રીત કરીએ નવે
 ઘેર જઈએ,
 સુરત મુકીને મુખાઈ જઈએ, ફલાણી સાસુ મુકીને ફલાણી
 સાસુ કરીએ.

(૮૩)

અમે કાસીના લોકો હરી ભજ લેા
 અમે માતા નહી હતા હ-ી ભજ લેા
 ફલાણીએ ગાઈને ગવડાગ્યા હરિ ભજ લેા

(૮૪)

અમદાવાદી છાયલા બરાનપોરી છીંટ,
 કુવા કાઠે કેવડે! તે વાએ વાકે થાય
 જીઆવરના બાપનો હથેલી દોડયો બપ, જીણા માફજ હોર જ
 તાબાની ટોચલીને હીંગનો વધાર,
 જીઆવરના બાપ તો દેશના સરદાર, જીણા માફજ હોરાજ,
 ગોપીપરાને ચકલે ગડગડ ઘે ડવેલ બપ
 માહે નાખો ચુદડી લાડકડી સાસરે બપ, જીણા માફજ હોરાજ
 કાઢવની તોડીને કાઢાનો વધાર,

[૫૮]

નવી વહુના બાપ કાકા દેશના ઉતાર, જીણા માડજી હોરાજ
સુરત શહેરને ચકલે ગડગડ ગાડા જાય
માહે નાખો સાદડી ફલાણી વેવણ નાતરે જાય, જીણા
માડજી હોરાજ

ઐરડામા સસરા પરસાળે દીઐર જેઠ
હળવે હળવે ચાલો ગોરી પગની વાગે ઠેસ, જીણા માડજી હોરાજ

(૮૫)

ભલા ગાજે છે, ભલા વરસે છે ભલા તાપી કરાડા ધરસે છે
કેળ પાણી તે ઉનેરા થાય છે મારા કચા ભાઈ કેડ ધોવા જાય છે
કેડ ધોઈને વહેલા આવે છે પેલા વેવાઈ તે પેરામણી પેરાવે છે
હમારા સાલને સેલા મુકાવે છે એના ભવના મસોના ઐરાડે છે

(૮૬)

દાખડે ક કુડા ધોળાયરે વહુવારૂ તમને આછી આછી પીયળ કડાવું
તારા બાપનુ ઘર મુકરે વહુવારૂ તને સમરાનું ઘર બતાવુ
તારી માડીની સોડ મુકરે વહુવારૂ તને સાસુની સોડ દેખાડુ
તારી દાદીનાં હેત મુકરે વહુવારૂ તને ડોસી સાસુના
તસકા દેખાડું
તારી ફાઈના અંસા મુકરે વહુવારૂ તને શ્રી દેવીના હેત દેખાડું

[૫૬]

(૮૭)

જેવો ચદ્રમાનો ઉઢાળો મેઘાડખર ગાજે
તેવો ફલાણીનો પુલાવો મેઘાડખર ગાજે
સારી સારી રીતભાત કરીશુ મેઘાડખર ગાજે
રીતભાનની કહાડી લડરે મેઘાડખર ગાજે
ફલાણી વેવણુ નાક વાહાડો મેઘાડખર ગાજે
નાકે કીધી રસી મેઘા ડખર ગાજે
પ્રલાણી વેવણુ નાક વાડો ઘસી મેઘાડખર ગાજે
નાક તે ઉપર ઉગ્યો પીલોરે મેઘાડખર ગાજે
પ્રલાણી વેવણુને કાડો ટીલોરે મેઘાડખર ગાજે.
ઉપર મુજબ ફેરવીને ગાવુ

(૮૮)

સોહો રથનાગર કેવડો બે લાલ
કેવડે રાતા પુલ મેરે લાલ, કેવડાનાં નહીં મુલ મેરે લાલ
આગળથી ફલાણી વેવણુ કુલતા બે લાલ
સારી સારી સાડીઓ આપીશુ બે લાલ સાડીની કાડીલડ મેરે લાલ
ફલાણી વેવણુ નાક વાડો ચડ મેરે લાલ।

(૮૯)

સોનેકી સીસી બાવા ફપેકા ખ્યાલા, મધ પીઓ માસ લાડવાઈ
મત બાલા કે ચાલો સોદાગર લોકો સાહુ જોવા જઇએ.

[૬૦]

સાહ જોવા જઇએ બાવા રાહ જોવા જઇએ, પેલારે વેવાઇના
 પવાડા ગાઇએરે ચાલો.
 પવાડા ગાઇએ તે શાને મ ટે, વરઘોડો અધારે લઈ આવ્યા
 તે માટે, ચાલો.
 રગ રસ મહોલમા મુકી છે આરસી, પેલી વેવણને લઈ ગયા
 પારસી, ચાલો સોદાગર લોકે. સાહ જોવા જઇએ.

(૬૦)

વહુવર ઘેર આવે ત્યારે પોંકતી વખતનુ ગીત.
 જશોદાજી પુરણ ભાગ્ય તમારારે બારણે ઉભા વહુવર તમારારે
 પોકી લ્યો વહુ વરને ઘરમારે, કાકણ ઝળકે છે વહુના કરમારે
 છળકતી વહુને છોગાળો આવેરે, વસુદેવના મદીરમા સોહાવેરે
 જસોદાજીએ ભર્યા ભડાર ઉઘાડ્યારે, વરવહુને સોળે
 સણગાર પેરાવ્યારે.

ઉપર મુજબ ધરનાના નામ દઈને ગાવુ

(૬૧)

વહુવર ઘેર લઈ જતી વખતનું ગીત.
 જીરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુ, જીરે ગણપત લાગવું પાંચ
 સીંદૂરીરે ચુદડી.
 જીરે માસે કાતીરે કોકડી જીરે છ માસે કાત્યું પાસે
 સીંદૂરીરે ચુદડી

[૬૧]

જીરે વાણેા ઘણેા છે રે માળવે જીરે તાણેા પુચેા ગુજરાત
 સીંદુરીરે ચુદડી
 જીરે રંગરેજ વાડેરે રંગાઈ, જીરે રંગરેજ બાલ્યા બેલ,
 સીંદુરીરે ચુદડી
 જીરે આવેને બેન બેસો બોલે, જીરે કેવી પડાવીશુ ભાત
 સીંદુરીરે ચુદડી.
 જીરે માળવે હસતીરે પુતળી, જીરે ખાજલી બોની ભાત,
 સીંદુરીરે ચુદડી
 જીરે કયાભાઈએ ચુદડી વસાવી જીરે કયાભાઈએ ખરચાવ્યા
 દામ, સીંદુરીરે ચુદડી
 જીરે બોલી પેહેરી નવી વહુ સચર્યા, જીરે પૂછો નગરના
 લોક, સીંદુરીરે ચુદડી

(૬૨)

માતા લેવા જાય ત્યારે પુત્ર વખતનુ ગીત
 રાહેલમાનો સરેરે સોરભતો
 રાહેલ પુત્ર કોણે કરીરે
 ફલાણાભાઈની ફલાણી વહુ તો રાહેલ પુત્ર કરીરે

[૬૨]

(૬૩)

માતા લઘ આવતી વખતે ગાવાનું ગીત
રાણી રાંદેલ આવતા જાણતીરે, હુંતો સેવના પાટ મડાવતીરે
હુંતો નાળીએરે અરધ દેવડાવતીરે, હુંતો દુધડે ઊમરા
ઘોવડાવતીરે
હુંતો ઘીના દીવડા અજબ જાનીરે, રાણી રાંદેલ આવતા જાણતીરે

(૬૪)

પુછલડું કયા વળગ્યુરે મારા કુવર કોડીલા
એરે પુછલડાને ચાક જોઈશું, ચમરી જોઈશું, ગોફણીએ
હીરની દોરીરે, મારા કુવર કોડીલા.
એરે પુછલડાતે સાડી જોઈશું, બદન જોઈશું, રૂમાલનો
નહીં પારરે, મારા કુવર કોડીલા.

(૬૫)

મીઠળ છોડતી વખતનું ગીત
તારી દોરડીઓ દશ ગાંઠકે લાડી દોરડો નવછુટે
તારા બાપનો બાપ તેડાવકે લાડી દોરડો નવછુટે
તારો ભાઈ ભડીઆરો તેડાવકે લાડી દોરડો નવછુટે
તારો મામો માછી તેડાવકે લાડી દોરડો નવછુટે
તારો કાકો કોળી તેડાવકે લાડી દોરડો નવછુટે

તારી બેન ચેણુ તેડાવકે લાડી દોરડો નવહુટે

(૬૬)

આવા બિનાળાના હહાડાકે ઊરી વીજણોકા ન લાવી
આવા ચોમાસાના હહાડાકે ઊરી છત્રીકા ન લાવી
આવા સીયાળાની હહાડાકે ઊરી ગોહડાકા ન લાવી
મારા જીયાવર સુવાળાકે ઊરી વીજણોકાં ન લાવી
મારા જીયાવર સુવાળાકે ઊરી છત્રીકા ન લાવી
મારા જીયાવર સુવાળાકે ઊરી ગોહડાકા ન લાવી

(૬૭)

આરતી

મારેતે આગણે કુડરે રન્યાદેવ, ધુટણસમ જી પાણીરે રન્યાદેવ
ઘાટડીઆળા નાહવારે બેઠા, આદિતની ઘર નારરે રન્યાદેવ
બિધરિગ તુધ રગલાલ કેસબો, મથુરામા મોઘેરો વેચાયરે રન્યાદેવ
કેળ કાતળીઆને આબાપાતળીઆ, ખડખુચા છેલાયરે રન્યાદેવ

(૬૮)

માટલીએ મગદાળ પોસભરી ચોખા ચોરીઆરે,
આદીતને જમવાનો વાર, રાણીરાદેલ આલ્યા રસણેરે
રસણે ન જઈએ ઘરની નાર, પોતીકાં ઘર રળીઅ મણારે

[૬૪]

રાધીએ સાકને દાળ પીચુરે, પીછવીએ પોતા તણુરે,
રાધીએ સાકને દાળ છેર જમાડીએ આપણારે

(૯૯)

મારી આગળી ઘાટી રાદેલ પુળ કરતારે
મારા ચીર ચીગટાયા રાદેલ પુળ કરતારે
મારી છાબડીએ ઘસાઇ રાદેલ કુલડે વધાવતારે
અખોડા રે લચીઆ રાદેલ પાય પડતારે
હુ તો જાઉંરે કાસી ત્યારે જઇતે તપ કરૂંરે
માયુ ધણીઓના રાજ અખડ હેવાતન ઘાટડીરે
માયુ પુત્ર પરીવાર વહુ આવે પાય લાગતીરે

(૧૦૦)

પાન કુલે ભરી છાળ તો અગરની દાખડીરે
આદીતને જમવાનો વાર રાદેલ રાધ્યા રાધણારે
આસઠ દીધારે વધાર આસઠ રાધ્યા રાધણારે
ઊઠો રે સ્વામી ભોજન કરો હું છડી રે ઊતાવળીરે
આદી તને ચઢી રીસ રાદેલ માચો સોડીએરે
રાદેલને ચઢી છે રીસ મહીએર આલ્યા રૂસણેરે
લીધા આગલાં ટોપી રામૈઆ લીધા પારણારે
દીએર મનવા જાય લાલી કેવા રૂસણારે

[૬૫]

તમ વિના સુના અવાસ રામૈઆ વીના સુના પારણારે
તમ આવે વસે અવાસ રામૈઆ વસે પારણારે

આરતી

(૧૦૧)

નાળીએર દીજેરે વિપ્રને છે રૂડાને કાજ રન્યા દેવ
ચલ્લીએ ચલ્લાને વારીયો, એ ઘેર માળો ન ધાત્રા રન્યા દેવ
જેસેણુ જેમીને વારીયા એ ઘેર જોમન જોમો રન્યાદેવ
એ ઘેર વાળુઆ વસે, કણવટ અપવિત્ર હોય રન્યાદેવ
સસરાએ દીધારે મેણુલા, અમકુળ વાધ્યો વંશ રન્યાદેવ
સારુએ દીધારે મેણુલા રસોઈ અપવીત્ર હોય રન્યાદેવ
જેઠેરે દીધારે મેણુલા, દેરાસર અપવીત્ર હોય રન્યાદેવ
જેઠાણીએ દીધારે મેણુલા, વડ સાથે વાજ કહેવાશે રન્યાદેવ
દીએરે દીધારે મેણુલા, લાણી યુસેડીઆના કોડ રન્યાદેવ
દેરાણીએ દીધારે મેણુલા, લ લીજી ભત્રીજીના કોડ રન્યાદેવ
નણુરે દીધારે મેણુલા, લાણી રાખલડીના કોડ રન્યાદેવ
સ્વામીએ દીધારે મેણુલા, ઢીંગી સોખાર ન માય રન્યાદેવ
પાગટે મેલોરે પણુકો, સોડમા રમે જો સાંપ રન્યાદેવ
અઢીગજ જોમશેરે કાપડુ, ત્રણુ ગજ કેડનો લાક રન્યાદેવ
રડતી રસમસતીરે નીસરી, જઈ ઉભી બાપ અવાસ રન્યાદેવ
બાપે તે પડો વજડાવીઓ, માડીએ ન કહ્યાં મારાપેટ રન્યાદેવ

લાલી ન લાગ્યારે પાવલે, વીરાએ ન કર્યા પ્રણામ રન્યાદેવ
 બેનરે બેઠારે ગોઠડી સૈયરે ન પુછી રે વાત રન્યાદેવ
 રડતી રસમસતીરે નીસરી, જઈ ઉભી સરોવરની પળ રન્યાદેવ
 ભર્યાં રે સરોવર સુકાઈ ગયાં, બગલા દીએરે શ્રાપ રન્યાદેવ
 રડતી રસ મસતીરે નીમરી, જઈ બિલી આબડીઆની ડાળ
 રન્યા દેવ

ફળ્યો ફુલ્યો આબો સુકાઈ ગયે, કોયલ દીએરે શ્રાપ રન્યા દેવ
 રડતી રસ મસતીરે નીસરી, બિલી મુળરાજ અવામ રન્યાદેવ
 મુળરાયે આખ્યારે મુળીઆ, ભાણે આખ્યા ભાણે દેવ રન્યાદેવ
 મુરજે આખ્યોરે સુરીઓ, આદીને આખ્યા રૂડા પુત્ર રન્યાદેવ
 હમતીને રમતીરે નીસરી, જઈ ઉભી આબડીઆની ડાળ રન્યાદેવ
 સુકારે આબોરે લેરાલે, કોયલ દેરે આશીષ રન્યાદેવ
 હસતીરે રમતીરે નીસરી, જઈ ઉભી સરોવરની પળ રન્યાદેવ
 સુકારે સરોવર લેગલે, બગલા દેરે આશીષ રન્યાદેવ
 હસતીને રમતીરે નીસરી, જઈ બિલી બાપ અવામ રન્યાદેવ
 બાપે તે પડારે વજડાવીઓ, માડીએ કહ્યા મારા પેટ રન્યાદેવ
 લાલીતે લાગ્યારે પાવલે, વીરાએ કર્યા પ્રણામ રન્યાદેવ
 બેનરે બેઠારે ગોઠડી, સૈયરે પુછી બે વાત રન્યાદેવ
 સસગએ કડાવીરે મોકલ્યા, વેલ મોકલાવુ કે પાલખી રન્યાદેવ
 શુ કડ વેલને પાલખી, સાલે તમારા બેલ રન્યાદેવ
 હમતીને રમતીરે નીસરી, જઈ બિલી સસરા અવાસ રન્યાદેવ

નમરાએ વાળ્યારે મેણુલા, અમકુળે વાધ્યો વસ રન્યાદેવ
 આસુએ વાળ્યારે મેણુલા, રસોઈ પવિત્ર હોય રન્યાદેવ
 જેઠે તે વળ્યારે મેણુલા, દેરસર પવિત્ર હોય રન્યાદેવ
 જેઠાણીએ વળ્યારે મેણુલા વડનાતે પુત્રવતી રન્યાદેવ
 દીએરે વળ્યારે મેણુલા, પોત્યા બુસેટીઆના કોડ રન્યાદેવ
 દેરાણીએ વાળ્યારે મેણુલા, પોત્યા ભત્રીજાના કોડ રન્યાદેવ
 નણુદે વાળ્યારે મેણુલા, પોત્યા રાખણીના કોડ રન્યાદેવ
 સ્વામીએ વાળ્યારે મેણુલા હવે થઈ પતળી છોગ રન્યાદેવ
 અધગજ જોઈશેરે કાપડુ, સવાગજ કેડનો લક રન્યાદેવ
 પાગટે મેલો પછેરડા, સેડમા રમે રૂડા પુત્ર રન્યાદેવ
 લીંખ્યાને શુધ્યારે ઓરડા, પગલ તે સીધરાજભાઈ પડે રન્યાદેવ
 સુખડી કરી કરી ઘર ભર્યા, રાડા તે કોણુ કરેશ રન્યાદેવ
 ચોખ્યા પખાળ્યારે આવલા, મુખડા તે ફલાણાના લોહે રન્યાદેવ
 સરોવર પાણીડા સચર્યા, છેડા તે માહુદેવ પ્રમાદ બલે રન્યાદેવ
 ચલ્લીએ ચલ્લાને મોકલ્યો, એ ઘર માળો ઘાલો રન્યાદેવ
 એઘેર છોડાવસે, ચલ્લી ચણારો પામે રન્યાદેવ
 • જોસેણુ જોસીને મોકલ્યા, એત્રેર જોસ જોજો રન્યાદેવ
 એ ઘેર છોડાવમે કણુવટ પવિત્ર હોય રન્યાદેવ
 નાળીએર દીજેરે વીપ્રને, છોડાને કાજ રન્યાદેવ

[૬૮]

(૧૦૨)

અદન ભરી છે તળાવડી, મોતીડે બાધી છે પાળરે
રન્યાદેવની આરતી
ઇશ્વર ધુએગે ધોતીઆ, પાર્વતી પાનીડા નીહારગે
રન્યાદેવની આરતી
હાગવે ધુએગે સ્વામી ધોતીઆ, છ ટાએ દક્ષણીના ચીન્દે
રન્યાદેવની આરતી

(૧૦૩)

મ'તા વાડીમા રેલછેલ મોગગે, માતા અમને આપોરે કોદાળી
હુ તો વાડીએ રોપવાને બહુ, રન્યાદેવની આરતી
માતા હમને આપોરે ઘડુલો, હુ તો વાડીએ સીંચવાને બહુ રે
રન્યાદેવની આરતી
માતા અમને આપોરે દાતરડી, હુ તો વાડીએ નીદવાને બહુ રે
રન્યાદેવની આરતી
માતા અમને આપોરે ટોપલી, હુ તો કુત્રડા વીણવાને બહુ રે
માતા અમને આપોરે હોરીઓ, હુ તો ચોનગ ગુથીને લાવુ રે
રન્યાદેવની આરતી
મારા રાદેલ માને કાજ, રન્યાદેવની આરતી

(૧૦૪)

તાળા તે કેરા તરલાણા, કૃષ્ણજીએ આખો રોપીઓરે
 આખો દુધડે સીંચાય જેમ આવે ઝીણી કુપળીરે
 જાજરીઆ વડ હેઠ સાસર વાસણી વીસમેરે
 રોઇ રોઇ ભર્યારે તળાવ ડુસકે ભર્યારે બે કોડીયારે
 તાપીરે વેળુરે માત આદીતે રથ ખેડીઆરે
 રથે બેસી પુછેરે વાત કેમ રૂએ સાસર વાસણીરે
 કેરે તાડ મેયર દુર કેરે તારી સાસરી દોહડીરે
 નથી માડ મેયર દૂર નથી મારી સાસરી દોહડીરે
 એક માડ સોએકનુ સાલ, બીજુ તે વાઝનુ મેણકુરે
 ટાળુ ટાળુ સોએકનુ સાલ વાઝ બધાવીશ પારણુરે

(૧૦૫)

તુપડે રચ્યારે કમાડ, શીખ ડે ઘોળ્યા ઓરડારે
 આદીતને જમવાનો વાર, રાદેલ રાધ્યા રાધણારે
 બત્રીસી રસોઇની થાળ ચોસેઠ રાધ્યા રાધણારે
 તેત્રીસ દીધારે વઘાર પાસેઠ રાધ્યા રાધણારે
 બિના પાણી ટાઢલા થાય હુ ખરીરે બિતાવળીરે
 બિડો સ્વામી અ ગોળ કરોરે
 આદીતને ચઢીએલી રીસ, રાદેલ માર્યા સોટીએરે
 લીધા આડણુ લીધા રોપીએરે

કેડે લીધા રામૈયા પુત્ર રન્યા દેવની આ-ની
 તમ વિનાસુના અવાસ, રામૈયા સુના પા-ણાડે
 તમ આવી વસોરે અવાસ રામૈયા વસે પારણારે

(૧૦૬)

લાવો લાવોરે સુપડા તલ સોહીએ,
 મારા ઘેલા ગોવિદને તલ જોઇએ
 લાવો લાવોરે દોહોણી ગાય દોહીએ,
 મારા ઘેલા ગોવિદને દુધ જોઇએ
 અજવાળી કે હિણી નિર્મળી,
 ગોરી તમ જેવડી ટોળે મળી
 ત્ય કે હુ મારે મદીગ હતી,
 ત્યારે અતરિક્ષથી નારદ આવ્યા,
 તે તો પારીજતકનુ પુલ લાવ્યા
 રેપો રેપોરે કૃષ્ણજીને આગણીએ,
 કુલ પુટ્યારે દસ પાખડીએ
 ત્યારે કૃષ્ણજીએ જોયારે જેઉ આખડીએ,
 સૌ કોઇને આપ્યા મલારી,
 સત્યભામાને મેડ્યા વિસારી
 અખોલડા લીધા નહીં જોલુ,
 કાળા કૃષ્ણજીની સાથે નહીં જોલુ

[૭૧]

દેવકીજીના બારા સાથે નહીં જોલુ
 વીજળીના વીરા સાથે નહીં જોલુ
 દેવકીના વાહાલા સાથે નહીં જોલુ,
 અખોલડા લીધારે નહીં જોલુ
 સૌ કોઈને મેલ્યા વિસારી,
 સત્યભામાને મેલ્યા વિસારી,
 જોલડા લીધારે હસી જોલુ,
 કાળા કૃષ્ણજી સાથે હમી જોલુ

(૧૦૭)

ખગલું ઓ આવે ઓ જાયરે, ખગલુ ફેગટ ફેરા ખાયરે
 ખગલુ કંઈ વહુને લઈ જાયરે, પાછળ કયા ભાઈ દોડયા જાયરે,
 ખગલુ ફલાણી વહુને લઈ જાયરે, પાછળ ફલાણાભાઈ દોડયા જાયરે
 ઓ મારી ઐરીને લઈ જાયરે, તારૂ પછતર ફેગટ થાયરે,
 ઓ મારા પૈસા ખોટા થાયરે, ઓ મારા છોકરા રવડી જાયરે,
 હુ તો પરણ્યો તે થયુ ફેકરે, મારા નાણાં ખેઠા ફેકરે

(૧૦૮)

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવુજીરે ગણપતિ લાગવું પાય
 મ હિર માળીઆની માછલીજીરે
 કયા ભઈ તે ગામ સીધાવ્યાજીરે, કંઈ વહુ અન્ન ન પાય

[૬૨]

મદિર માળીઆની માછલીજરે
 ફલાણા ભાઈ ગામ સીધાવ્યાજરે ફલાણી વહુ અન્ન ન ખાય
 મદિર માળીઆની માછલીજરે
 દુધ સાકરની રાધી રાખડીજરે, ઘીમા ફાળી ફાળી ખાય
 મદિર માળીઆની માછલીજરે
 પાડાતે સરખી વહુ પાતળી જરે, લલી ભાદરવાની લેસ
 મદિર માળીઆની માછલીજરે
 ફલાણી વહુએ છાના કાગળ મોકલ્યારે ઘેર આવો ફલાણાના વીર
 મદિર માળીઆની માછલીજરે
 તમવિના સુનામદીર, મદિર માળીઆની માછલીજરે
 તમવિના સુના શણગાર, મદિર માળીઆની માછલીજરે

(૧૦૯)

હાહારે કે ચોરી છોખ'ધની, હાહારે કે ખેઠક મોટાની,
 હાહારે કે કચા ભાઈ ખેઠા છે, હાહારે કે કઈ વહુ પાન લાવે છે
 હાહારે કે ફલાણાભાઈ ખેઠા છે, હાહારે કે ફલાણી પાન લાવે છે
 હાહારે કે લાવતા વાર લાગી, હાહારે કે સોટીઓ સાત મારી
 હાહારે કે પાટુઓ પાચ મારી, હાહારે કે તમાચા ત્રણ માચાં
 હાહારે કે માહેળા શા માટે, હાહારે કે વાર લગી તે માટે
 હાહારે કે વાક નથી હમારે, હાહારે કે વાક છે ફલાણાભાઈનો
 હાહારે કે તેણે મને બોલાવી, હાહારે કે તેમા મને વાર લાગી

[૭૩]

(૧૧૦)

ખત્રેણ વાડાની ખત્રેણ લાલ હિંદવાણી
ખત્રેણ આવી બેઠી ગોખ લાલ હિંદવાણી
તે તો સાવિત્રીની સોઠ લાલ હિંદવાણી
કોશીક છાના પેડા લાલ હિંદવાણી
પેલી ખત્રેણને ખવડાવે લાલ હિંદવાણી
સાવિત્રી ખારીએ બેસી રૂએ લાલ હિંદવાણી
એની સાસુ આસુ લુએ લાલ હિંદવાણી
વહુ વર આવડીશી પેર લાલ હિંદવાણી
ખત્રેણ કાલે જશે ઘેર લાલ હિંદવાણી
આપણે કરીશું લીલા લેડેર લાલ હિંદવાણી.

(૧૧૧)

||ગ વાવોરે ભાંગ વાવોરે, મારા ફલાણા દીએરજી ભાગ વાવેરે
||ગ સીંચોરે ભાગ સીંચોરે, મારા દહેરી દીએરીઆ ભાગ સીંચોરે
||ગ ધુટોરે ભાગ ધુટોરે, મારા દહેરી દીએરીઆ ભાગ ધુટોરે
ભાગરે અગ્રેજી ભાગ, ભાગરે અમદાવાદી ભાગ
ભાગ ચડી, ભાગ ચઢી છે, નથી ચઢી
પ્રલાણુ'ને ભાગ ચઢી છે નથી ચઢી

[૭૮]

(૧૧૨)

કયા ભાઈની ગોરી ગોરાંરે એ ધણીના રાજ
કાળા ભાઈની ગોરી ગોરાંરે એ ધણીના રાજ
પેટે પડસુદી ઊતરે એવના સરસે કાજ
કયા ભાઈની ગોરી કાળીરે એ ધણીના રાજ
ફલાણા ભાઈની ગોરી કાળીરે એ ધણીના રાજ
વાસે ધરીડાં ઉતરે કલેડાના સરસે કાજ
કયા ભાઈની ગોરી નીચીરે એ ધણીના રાજ
ફલાણાભાઈની ગોરી નીચીરે એ ધણીના રાજ
પાનીએ વામીદા વાળમે સાવરણીના સરસે રાજ
કયાભાઈની ગોરી બીડીરે એ ધણીના રાજ
ફલાણાભાઈની ગોરી બીડીરે એ ધણીના રાજ
સીઆળે એઢેને પાથરે, ગોદડાના સરસે કાજ

(૧૧૩)

(માતા વદા કરતી વખતે ગાવાનું ગીત.)

સમી સંધ્યાએ નીસર્યાં, દેવ કયા જઈ વસસો
વસસુ તે આખા આખલી, વસીસુ સરોવરની પાળ
વસીસુ તે કયા ભાઈને ઓરડે, જે ઘેર મીઠા બોલી નાર
વસીસુ તે ફલાણા ભાઈને ઓરડે, જે ઘેર મીઠા બોલી નાર
મીઠડા બોલેને મન વસે, લગીલગી લાગેરે પાથ

[૭૫]

પાયે લાગીને શું માગીયા, મા'આ ધણીના રાજ
અખડ હેવાતન ઘાટડી, લાવ્યા પુત્ર પરીવાર

(૧૧૪)

રાદેલ રહો રહોરે, તમને કયાભાઈ મનાવે
રાદેલ રહો રહોરે, તમને ફલાણુ ભાઈ મનાવે
રાદેલ રહો રહોરે તમને ચીરના ચદરવા
રાદેલ રહો રહોરે તમને સીંદુરના જલેઆ
રાદેલ રહો રહોરે તમને તાખાના તરભાણુ
રાદેલ રહો રહોરે તમને સુનાના માકળીઆ
રાદેલ રહો રહોરે તમને મોતીના અખ્યાણુ

(૧૧૫)

(માતા વળાવીને આવતી વખતનું ગીત.)

એમ ન બાણશે માત પુણને પાછા વળ્યારે
પુરી તેવી પુરી મારી આસ રહીને તે કરે રળીઆમણારે
ફલાણુભાઈની પુરી આસ, ફલાણી વહુના પોહોતા મનોરડારે

(૧૧૬)

નવાનગરથી વાદરોરે આવ્યો
કયા ભાઇનુ ઘર પુછતોરે આવ્યો

કઈ વહુએ દીધાં માનરે વાદરા
 ડાયાભાઈનું ઘર પુછતોરે આઁયો
 ગ ગા વહુએ દીધા માનરે વાદરા
 નવડાવી ધોવડાવીને પાટલે બેસાડયો
 આખ આજીને ટીલડોરે કાડયો
 એટલે આઁયા ડાહ્યાભાઈરે
 ફટ ગધેડી તે વાદરો ઘાલ્યો
 શુ રૂપાળો વાદરો શુ ઘાલ્યો
 શુ છોગાળો વાદરો શુ ઘાલ્યો

(૧૧૭)

વીરા રણજણ પાકીરે બોરડી ઉપર આબલા
 વીરા કયા ભાઈરે હીંડોળે, કઈ બેન ખોળા ધરે
 વીરા હળવે હળવે હીંડોળ ફાટસેરે ચુદડી
 બેન ફાટે તો ફાટવા દે અવર ઘણેરડી
 બેનને આણુરે દક્ષણ ચીર, ચોળી ચાપાવરણી
 વીરા ઘોઘાને! ઘોડો અણાવ, નવરગ ચાખખો
 વીરા રણજણ વેલ ભેતરાવ ગાદી મસરૂતણી
 વીરા એમ કરી ખડેન વળાવ, બેન સાસરવાસરે
 વીરા નીત્ય નવા પગરણુ, માડ આવુ મૈયરડે

[૭૭]

(૧૧૮)

રાજ દેવડી ઉપર નેખત વાગે છે,
 કેસરીએ વાગેરે કયા લાઇ પરણે છે
 કઇ વહુ ઉપરરે બીજી આણે છે,
 દેસરીએ વાગેરે ગધેડાલાઇ પરણે છે
 રૂડી વહુ ઉપરરે ભુંડી આણે છે,
 ગોરી વહુ ઉપર કાળી લાવે છે
 થોડા બોલી ઉપરરે બહુ બોલી લાવે છે,
 ભણેલી ઉપરરે મુખી લાવે છે

વક્ત્ર

સાસુના જાચારે સોકય શીદ લાગ્યા,
 નણનીના વીરારે સોકય શીદ લાગ્યા!

(૧૧૯)

રાજદેવડી ઉપરના વાડામા તે વાળ્યો વાલોળીઓરે
 કઇ વહુને મુકી રખેવાળરે, ચાહલો લલ સોહામણોરે
 વાડામા તે વાળ્યો વાલોળીઓરે, નવી વહુને મુકી રખેવાળીરે
 ચાહલો લાલ સોહામણોરે
 વાલોળીઆને બકરા ચરી ગયારે, નવી વહુને લઇ ગયા ચોર,
 ચાહલો લાલ સોહામણોરે
 મટુભાઈ હુયાના લોળા થયારે, ખાપની કોટે વળગી રાયારે,

[૭૮]

ચાદલો લાલ સોહામણારે
ના રોઇશ ના રોઇશ દીકરાંરે, કાલે પરણાવુ ખીજ નારે,
ચાદલો લાલ સોહામણારે
ખીજ પરણીને ખાપ શુ કરૂ નહી આવે નવી વહુની તોલરે,
ચાદલો લાલ સોહામણારે

(૧૨૦)

નાની શી વાણીઆની હાટકીજરે, કયા લાઇની ગોરી ચાટણીજરે,
મારા ચઢુલાઇની ગોરી ચાટણીજરે,
ધી ખાવા ગઇતીરે, ગોળ ખાવા ગઇતીરે,
તાનુડી તુટીરે, મા મને મારીરે, મારી નથી પણ હાટકીજરે,

(૧૨૧)

એરે મોટી હેડ રમવા કેમ આવે,
લાખાલાઈ લાગે કેડ રમવા કેમ આવે,
એને મોટો સાહો કે રમવા કેમ આવે,
સાસુજીએ માર્યો પાયો કે રમવા કેમ આવે
એને મોટી આડી કે રમવા કેમ આવે
લાખા લાઇ મેલે કાઢી કે રમવા કેમ આવે

[૭૮]

(૧૨૨)

એના સોડીઆમા સાપ લાલ હિંદવાણી
તે તે' પ્રલાણી વહુનો બાપ લાલ હિંદવાણી
એના ચે'ટલામા ચોર લાલ હિંદવાણી
એના અબોડામા મેર લાલ હિંદવાણી
એના માદળીઆમા ચીઠી લાલ હિંદવાણી
એને કામણુ કરતી દીઠી લાલ હિંદવાણી
એતો કયા લાઇની નાર લાલ હિંદવાણી
એતો ફલાણુ લાઇની નાર લાલ હિંદવાણી

(૧૨૩)

મેદી પોતુ મેંદી પોતુ બય, એક હલાવુ ત્યારે ડાળા હાલે
ચા' સહીચર મેદી લેશેરે
ભારી સાસુએ એમ કહ્યું જે વાસીદા વાળી મેલ
મે ભોળીએ એમ બણ્યુ કે સાવરણી બાળી મેલ
સહીચર મેદી લેશેરે
ભારી સાસુએ એમ કહ્યું જે પાણી ભરી મેલ
મે ભોળીએ એમ બણ્યુ કે મેડા ફાડી મેલ
સહીચર મેદી લેશેરે
ભારી સાસુએ એમ કહ્યું જે રાધણુ રાધી મેલ

[૮૦]

મેં લોળીએ એમ બણ્યુ કે ચુલો ખોદી મેલ
સહીએર મેદી લેશેરે
મારી સાસુએ એમ કહ્યું જે ગાયો દોહી મેલ
મેં લોળીએ એમ બણ્યુ કે ગાયો છોડી મેલ
સહીએર મેદી લેશેરે
મારી સાસુએ એમ કહ્યું જે કોડમા દીવો મેલ
મેં લોળીએ એમ બણ્યુ કે સોડમા દીવો મેલ
સહીએર મેદી લેશેરે
સોડ બળે, સાસુડી બળે, લીમડો લેડેરે બાય
સહીએર મેદી લેશેરે

(૧૨૪)

ડાસીની સુવ વડ આવી, ડાસો લાગ્યો સુઠ
ડાસીને તો લાવે નહીં ને ડાસો મગડે સુછ
વહાલા બીજનારે મારી ચુદડીના ચોર
ડાસીની સુવ વડ આવી, ડાસો લાગ્યો કેપરા
ડાસીથી તો ચવાય નહીં, ને ખાય છેયા છોકરા
વહાલા બીજનારે મારી ચુદડીના ચોર
ડાસીની સુવ વડ આવી, ડાસો લાગ્યો ખજુર
ડાસીને તો લાવે નહીં ને લઈ ગયા મજુર
વહાલા બીજનારે, મારી ચુદડીના ચોર

[૮૧]

નાનુ સરખુ બધેડુ ને તેનું લાખુ ખુંછ

વગર વાકે બેરી મારે તેની વાઢો મુછ

વહાલા ભીજનારે, મારી ચુંદડીના ચોર

નાનો સરખો રેડીએ ને તેને લાખુ ત્રાક,

બાયલો હોય તે બારીજ મારે તેનું વાઢો નાક

વહાલા ભીજનારે, મારી ચુંદડીના ચોર

(૧૨૫)

હસ્તિનાપૂર થકી પત્રજ આપ્યું, વાસુદેવે તે પોતે વચાવ્યું,

માના દેવકી કહે મારે બાવુ, જીવજીભને મોકલોરે મોસાળું

સુદીર વરને મોકલોરે મોસાળું-૧

બળભદ્ર બધવનીરે જોડ, તમે તેડી ચાલો રણછેડ

જેમ પોહોચે બેનીજના કોડ જીવજીભ સુદીર-૨

તેડી ચાલો એદવ અકુર, સાથે બદવ સઘળારે શુર

નથી હસ્તિનાપુર કાઈ દૂર જીવજીભ સુદીર-૩

ઉગ્રસેન એશીપેર બેલે, નહિ ધર્મ તણે કોઈ તોલે,

બાવુ સગા સબધીને બોલે જીવજીભ સુદીર-૪

પાંચ પાડવ હાસ તમરા, એ તો વહાલા સગારે અમારા

તમે બંધોને જીગના અધારા. જીવજીભ સુદીર-૫

શ્રી કૃષ્ણ કહે મારે બાવુ, જઈ સગા સમો તારે ચાવુ

પાંડવો હેર પગરણ આપ્યું. જીવજીભ સુદીર-૬

રાય સાડયા તે ચત્રની રીતે, પુરૂષોત્તમ સાડયારે પ્રીતે
 હરી લઈ ચાલ્યા નવનીધે જીવજીતું સુદીર૦-૭
 વિવિધ વસ્ત્ર લીધા અતિ સાર, ચીર ચુદડી મુક્તાશ્ન હાર
 ખીજ સાથે લીધા સજ્જાર જીવજીતું સુદીર૦-૮
 સોળ સહસ્ર એકસો નેરે આડ, મર્મીઆ ઠકરાણીના ઠાઠ
 મુલદ્રાજી જીએ છે વાટ જીવજીતું સુદીર૦-૯
 સત્યભામા ને જાળુરેવતી, રાણી રૂક્મણીનેરે રેવતી
 સાથે લક્ષ્મીજીનેરે રતી જીવજીતું સુદીર૦-૧૦
 સાથે મુલત મળ્યાછેરે જોડે, છમ્પનકોટી જાહવ ચડ્યા છેડે
 વાજે ઢાલ દુહાંલીની જોડે. જીવજીતું સુદીર૦-૧૧
 રથ રેવંત ઝાકઝમાળ, ધોરી કોટે છે ધુધરમાળ
 આવી પહોંચ્યા છે દીનદયાળ
 જીવજીતું આવીય રે મોસાળે, સુદર વર આવીયારે મોસાળે-૧૨
 આવી પહોંચ્યા છે અતરજામી, ત્યાતો ધર્મ રહ્યા શીશ નામી
 મળ્યા મેહોના નરસૈયાના રવામી
 જીવજીતું આવ્યારે મોસાળે, સુદર વર આવીયારે મોસાળે-૧૩

 (૧૨૬)

હસ્તિનાપુત્રી પત્રજ આવ્યું, વાસુ દેવે તે પોતે વચાવ્યું,
 પાંડવો ઘેર પગરણ આવ્યું, મોહનજીને મોકલોરે મોસાળું,
 જીવજીતું મોકલોરે મોસાળું-૧.

[૮૩]

વિપ્ર વધામણી લઈ આઝ્યા, કાગળીઆ શ્રી કૃષ્ણજીને વંચાઝ્યા,
લઈ વાસુદેવજી પાસે આઝ્યા, મોહનજીને મોકલોરેં
જીવણજીને—૨

એટલે બોલ્યા તે દેવકી માત, તમે સાભળો શ્રીકૃષ્ણ વાત,
મોઘી બેનીને અવસર બ્રાત, મોહનજીને જીવણજીને—૩.

હવે કૃષ્ણ કહે મારે જાણુ, જાતવ કુળમા સરવેને કહાણુ,
માતા દેવકી કહે તત્ક્ષણુ જાણુ મોહનજીને જીવણજીને—૪

ઉગ્રેસન એણીપેર બોલે, ના આવે ધર્મ તણે કેઈ તોલે,
જાણુ સગા મજાધીને બોલે, મોહનજીને જીવણજીને—૫

(૧૨૭)

મોહનજીએ મોકલ્યુ રે મોસાળુ, જીવણજીએ મોકલ્યુ રે મોસાળુ.
મારૂં મોસાળું મલપતુ આવે, મેઘાડખરની પેઠે ગાજે,
મોહનજી જીવણજી

મારૂં મોસાળું આઝ્યુ રે શેરી, મેતો કુલડા નાઝ્યા છે વેરી,
મોહનજી જીવણજી

મારૂં મોસાળું આઝ્યુ રે પોળે, મેતો નાળીએર વધેયા છે બેડે,
મોહનજી જીવણજી

મારૂં મોસાળું આઝ્યુ છે ખડકી, મારી દુઝણી ઝોટો ભડકી,
મોહનજી જીવણજી

[૮૪]

મારાં આવ્યા છે જામ લોખંધ, મેં તો ધળકે શુ સેવ જોસાવી
 મોહનજીં જીવણજીં
 મેં તો જોખલે ખાડ પીરસાવી, મારી નાની નણદ રીમાવી,
 મોહનજીં જીવણજીં
 નણદી આવડો ન કરીએ હાડો, નહીં દેખાડું પોળકે પડો,
 મોહનજીં જીવણજીં
 નણદી આવડો ન કરીએ ટેક, નહીં દેખાડું પૈયો એક,
 મોહનજીં જીવણજીં
 નણદી આવડું ન કરીએ ઝાઝુ, મારા વીરા વડે હું તો ગાજુ,
 મોહનજીં જીવણજીં.

(૧૨૮)

ચચગ ઘોડીરે ચાલતી મથુરા શેઆઈ,
 ઘોડી તારા ઉર તુર નાતડા, પાયે મેટી લગાઈ,
 ઘોડીએ ચઢે! વર લાઢણા, તમારી જોડે ચતુરાઈ,
 કન્યા પુછેરે વર લાઢણા, ઘોડી કયાએ મગાઈ,
 હમારા દાસજી રગ મહેલમા, ચલદાર ભેટ લઈ આવ્યો

(૧૨૯)

ઉંચા નીચા મહેલ ચણાવો, ઝરૂખા મુકાવીએ મારા રજ
 જારસાળે બે રીઓ મુકાવો, ઝરૂખે મુકાવો જાળીઆ મારા રાજ

મોટાભાઈ બેસે બળીએ, મોટી વહુ બેસે બારીએ મારા રાજ
 બિઠો મોટાના વહુવાર હુકકો ભરી આપીએ મારા રાજ
 પાવલાનો પાસેર તબાકુ મુલવ્યો મારા રાજ
 અડધાનો અચ્છેર તબાકુ મુલવ્યો મારા રાજ
 પોણાનો પોણાસેર તબાકુ મુલવ્યો મારા રાજ
 રૂપીઆનો શેર તબાકુ મુલવ્યો મારા રાજ
 પાવલાનો પાસેર તબાકુ તમે પીઓ મારા રાજ
 અડધાનો અચ્છેર તબાકુ તમે પીઓ મારા રાજ
 પોણાનો પોણાસેર તબાકુ તમે પીઓ મારા રાજ
 રૂપીઆનો શેર તબાકુ તમે પીઓ મારા રાજ
 મોટી વહુને ચઢીએલી રીસ હુકકો પછાડીએ મારા રાજ
 હુકકો ગયો આકાસ, ચલમ પડી ચોકમા મારા રાજ
 હુકકો જડયો ઝઝે હિરે ચલમ જડી ચુનીએ મારા રાજ
 હુકકાના હબાર ચલમના ચારસે મારા રાજ
 મોટીભાઈને ચઢીએલી રીસ તમારો મારીયો મારા રાજ
 મોટી વહુને ચઢીએલી રીસ મહીયર ચાલ્યા રૂસણે મારા રાજ
 લીધા આડણુ લીધી ટોપી કીકાભાઈ લીધા કેડમા મારા રાજ
 પહેલેને રૂસણે ફલાણુ બાલીજી પધાર્યા મારા રાજ
 બીજે ને રૂસણે તારાબેન પધાર્યા મારા રાજ
 ત્રીજેને રૂસણે ફલાણુ બાલીજી પધાર્યા મારા રાજ
 બિઠો મોટાના વહુવાર મોટા ઘર આપણારે મારા રાજ

[૮૬]

તમારાંને દીઝેર હજારી તેણે તમારો મારીઓ મારા રાજ
 ચે.થેને રૂપણે સ્વામીજી પધાર્યા મારા રાજ
 હાથમા બેવડ રાસ, સડાસડ ઉતર્યા મારા રાજ

હુ તમારા ઘરની ગુલામ હવે ન જાઉં રૂસણેરે મારા રાજ
 હુ તમારા પગની પેજાર હવે ન જાઉં રૂસણેરે મારા રાજ

(૧૩૦)

બના લકાગઢ વહાણ પુરાવો રાયજાદા હો રગ લીધો છે.

બના ત્યાથી સોના અણાવો રાયજાદા હો રગ લીધો છે.

હાથીની અલુસે, દીવાની અલુસે,

ઘોડાને ધમકે, બીંછુડાને ચમકે લઈ આવો રાયજાદા

રગ લીધો છે.

બના જીઆવરની પોચીઓ ઘડાવો રાયજાદા રગ લીધો છે.

(ઉપર મુજબ ચાર દેશના નામ લઈ ફેરવીને ગાવું)

(૧૩૧)

તમે એકવાર લકા જાઓ, ત્યા થકી સોના લઈ આવજોરે

રાયસીંગ મુજરો હો ઝીણી નથનો

એની નથને ઝાઝા મોતી, એ તો અવળે ધુમટડે જોતીરે

રાયસીંગ મુજરો

[૮૭]

એની નથને ઝાઝા ખાપ, એ તો લાવ્યા લાડેકડીના ખાપરે
રાયસીંગ મુજરે
એની નથને ઝાઝા હીરા એ તો લાવ્યા લાડેકડીના વીરા
રાયસીંગ મુજરે
એની નથને ઝાઝા આખા, એ તો લાવ્યા લાડેકડીના મામારે
રાયસીંગ મુજરે

(૧૩૨)

હારે બનાજી તમે શાનારે લોગી
હારે બનાજી અમે દાતણના લોગી
ફલાણાભાઈ દાતણીયા તોરી
સાથ ચલાજિરે બનડા ઉભા તે રહોની
હારે બનાજી તમે શનારે લોગી
હારે બનાજી તમે ગાનારે લોગી
હારે બનાજી અમે મરદનના લોગી
પ્રલાણાભાઈ મરદનીયા તોરી
સાથ ચલાજિરે બનડા ઉભા તે રહોની

(૧૩૩)

મુલતાનથી ઘોડીરે અ.વી, મુલતાનના વાજીત્ર લાવી
ઘોડી ચાલે ત્યા કંકુના પગલા, ઘોડી રણકુણે મોતીના ઢગલા

કયા ભાઈ તે લાખ કમાય, કઈ વહુને હરખ નહિ માય
 કયા ભાઈ તે એણી ને ગેણી, કઈ વહુને સોનાની ગેણી
 કયા ભાઈ તે ગામના મેતા, કઈ વહુના વાકા તે સેતા
 કયા ભાઈ તે મેતા ને મુનસી, કઈ વહુને બેસવાને ખુરશી
 કયા ભાઈ તે લાલ પાઘડીએ, કઈ વહુ કે'સળા ઘાટડીએ
 કઈ બેનને પેરણ સાળુ, કઈ બેન તે રીસનુ બાળુ
 કયા ભાઈ તે આણી ને દાણી, કઈ વહુ તે ધરના ધણીયાણી
 (ઉપર મુજબ નામ દઈને ગાવુ)

(૧૩૪)

કાસી દેશની ઘોડીરે, વાસો વણારસીમા વસીઆરે
 બાધી છે ખાડરે, ગયાના ગબ્બરે તમે ગદાધરે
 તેણે રાયે ઘોડી મોકલાવીરે, ઘોડી આવી કયા ભાઈને કાજેરે
 ઘોડી તારા રાતેરા પાવરે, ઘોડી લાવ્યા કઈ વહુના નાવરે
 ઘોડી તારા રાતેરા દતરે, ઘોડી લાવ્યા કઈ વહુના કથરે
 ઘોડી મખી આળડે હીરારે, ઘોડી લાવ્યા જીયાવરના વીરારે
 ઘોડી મખી આળડે ખાપરે, ઘોડી લાવ્યા જીયાવરના ખાપરે
 ઘોડી મખી આળડે સાકારે, ઘોડી લાવ્યા જીયાવરના કાકારે
 ઘોડી મખી આળડે આબારે, ઘોડી લાવ્યા જીયાવરના મામારે
 ઘોડી તારા રાતેરા વાનરે, ગોડીએ ચઢે ગોકળો કાનરે

[૮૯]

(૧૩૫)

ગાડીમાં બેસી આવજોરે કુસમાવતી બેન
આવજોરે કુસમાવતી બેન દેવા બેનોને દાનરે
મોટરમાં બેસી આવજોરે હરીપ્રસાદ ભાઈ
આવજોરે હરીપ્રસાદ ભાઈ દેવા બેનોને દાનરે
વેલમાં બેસી આવજોરે નાની કાકી
આવજોરે નાની કાકી દેવા ભત્રીજીના દાનરે
સુખપાલમાં બેસી આવજોરે કમળા કાકી
આવજોરે કમળા કાકી, દેવા ભત્રીજીના દાનરે

(૧૩૬)

કંઈ બેન તે વરના વખાણુ કરે એનો વર છે કુંભાર,
તબોળીડોરે રંગ રાતો છે.
હાથો તે ઘડતા નહિ આવડે, ચાકનો વાળ્યો છે ડાટ
તબોળીડોરે રંગ રાતો છે.
કંઈ બેન વરના વખાણુ કરે, એનો વર છે હજામ,
તબોળીડોરે રંગ રાતો છે
હજામત કરતા નહીં આવડે, અસ્તરાનો વાળ્યો છે ડાટ
તબોળીડોરે રંગ રાતો છે.
કંઈ બેન વરના વખાણુ કરે એનો વર છે ભઠીઆરો,
તબોળીડોરે રંગ રાતો છે

[૯૦]

રસે ધ તે કરતા નહીં આવડે, ચુલાનો વાજ્યો છે ડાટ
ત બોળીડો રગ રાતો છે
કર્ધ બેન વરના વખાણુ કરે, એનો વર છે ત બોળી,
ત બોળીડો રગ રાતો છે
ખીડા તે વળતા નહીં આવડે, કાથા ચુનાનો વાજ્યો છે ડાટ
ત બોળીડો રગ રાતો છે

(૧૩૭)

બનડાજીરે દીલ્લીને દરવાજે નોખત વાગે છે
સુતી સાહેલી સહુ બાગેરે, રાજ સાહેલીનો બનડો
બનડાજીરે લકાગઢ વહાણુ પુરાવે
બનડાજીરે ત્યા થકી સોના અણાવે, રાજ સાહેલીનો બનડો
બનડાજીરે જીયાવર ગુલાબનો ગોટોરે
બનડાજીરે બનડી બરાનપુરી છોગોરે, રાજ સાહેલીનો બનડો

(૧૩૮)

પહેલે જુમખડે મોરી રન્ના દેવ, ખીબનોસરોરે સોરભ રન્નાદેવ
બાબી લગી માળીડા હાટ રન્ના દેવ, લાવુ લાવુ ચોસેરા બે
ચાર રન્ના દેવ
દેરાણી રાદેલને કાજ રન્ના દેવ, રાદેલ સાચા દેવ રન્ના દેવ
ખીજે જુમખડે મોરી રન્ના દેવ, ચોથાનો સરોરે સોરભ રન્ના દેવ

[૬૧]

બાજી લગી ઠોસીડા હાટ રન્ના દેવ, લાવું લાવુ ચુદડી જે
ચાર રન્ના દેવ
દેરાણી રાદેલને કાજ રન્ના દેવ, રાદેલ સાચા દેવ રન્ના દેવ

(૧૩૯)

હાજી દુક ટોડાનીરે માળેણુ, માળેણુ આવો હમારે ઘેર
માળેણુ રાજા રામની
માળેણુ આવે ને બેસાને બોટલે, માળેણુ કરાને મોગરડાનમ
મુલ માળેણુ રાજા રામની
હારે બાજો હમારો મોગરો, અધલાખ મોગરડાના મુલ,
માળેણુ રાજા રામની

માળેણુ એક સેરાને બે સેરાને ચોસેરા
માળેણુ નવ સેરા શુધીલાવ માળેણુ રાજા રામની.
માળેણુ ફલણી વહુ પોઢેરે ઢાલીએ.
માળેણુ તુ પોઠ ઢાલીઆ હેઠ માળેણુ રાજા રામની
માળેણુ ફલાણી વહુ રાધેરે લાપસી
માળેણુ રમી જમી ઘેર જાઓ, માળેણુ રાજા રામની
માળેણુ ફલણાભાઈ વણાવેરે સાડીઓ,
માળેણુ ઓઢી પહેરી ઘેર જાઓ માળેણુ રાજા રામની
માળેણુ પ્રલાણાભાઈ મઢાવેરે ચુડલા
માળેણુ બાહ દેખાડતાં જાઓ! માળેણુ રાજા રામની

માળેણુ ફલાણુભાઈ આપેરે ખીડલા
માળેણુ રંગે રસે ઘેર બાઓ માળેણુ રાજા રામની

(૧૪૦)

રાજનગર ગામરે કનક સેન ધામરે, પરદેશી પખીડો સચર્યો
લાડણી સાલજતારે, મનડાને મળતારે મધુર વચન મુખે જિયર્યો
રતનપુર ગામરે, જનકસીંહ નામરે, તેનો કુવર છે કોડામણો
બેઠ તેનું રૂપરે, મ્હોટા મ્હોટા ભુપરે, વખાણે એવો રૂપાળો ઘણો
ચૈદ્રવિદ્યામારે, સકળ કળામારે, કુવર પ્રવીણતા બહુધરે,
પુન્ય હસે પુરેરે, નહીં હોય અધુરેરે, એવી કન્યા એને પરણુસે
સુણી એવા બોલરે, હરખી અ તોલરે, લાજતણ બોલી લાડણી.
વીરા તારા વેણુરે, સુણ્યા સુખ દેણુરે, મારા મનમા મોહ લાગીયો
જહા રતનપુર ગામરે, કર માફ કામરે, જ્યા વસે સાહેબો
સુહાગીઓ

ત્યા જઈ કડેજેરે નામ માફ લેજેરે, મળવાને ઇચ્છે ઘણુ.
કાંઈ બહાને આવોરે, મારે મન ભાવોરે, મુખડુ નીહાળુ છ
હુ તમ તણુ

વદી એવી વાણીરે, અતિ ગ્રેમ આણીરે, વનીતાએ પખી વળાવીઆં
જિડી આકાસમારે આવી કુંવર પાસેરે, સુભ સમાચાર સંભળાવીઆં

[૧૩]

સુણો! ધરી પ્રેમરે, કહાવ્યું છે તમનેરે, મળવાને આતુર
ઘણીધુરે,

(૧૪૧)

જીરે સરસ્વતીને વીનવું,
જીરે ગણપત લાગવું પાંચ, લવેગી ઘોડી જવચરે
ઊઠો ગોરાંરે ઊઠો ચામળા
વીરા ઘોડીના યાઓ અસ્વારરે, લવેગી ઘોડી જવચરે
વીરા ત્યાથી તે ઘોડી ચાલતી
ઘોડી જઈ જીભી ગોપીપરે ઠેક, લવેગી ઘોડી જવચરે
તમે ઊઠો ગોરાંરે ઊઠો પાતળા
જેન સજેને સેળ શણગાર, લવેગી ઘોડી જવચરે
તમાગ બાપે તે પગરણ માડીયા
તમારી માડીએ તેડયા મોકલ્યા લવેગી ઘોડી જવ ચરે
વીરા હું કેમ આવીશ એકલી,
મારે ઇશ્વર સરખા ભરથાર, લવેગી ઘોડી જવચરે.
તમારા ઇશ્વરને જેસવા ઘોડડા
જેન તમને ધુધરીવાળી વેલ, લવેગી ઘોડી જવચરે.

[૯૪]

(૧૪૨)

પહેલો વધાવો મારે આવીઓ,
 મેં તો મોકલ્યો લકાને દરબાર, વધાવો મારે આવીઓ
 લકા ગઢ સોનારે નીપજે, ત્યાં ઘડી સોના મગાવીએ.
 તેનારે સાકળા ઘડાવીએ, તે સાકળા કંઈ વહુને હાથ,
 વધાવો મારે આવીઓ
 કંઈ વહુ મોટારે ભાગ્ય તમતણા, તમારેને સાકળાવાળા
 રાયરે વધાવો મારે આવીઓ.
 મોટા ભાગ્યરે મારા સાસુના, જેણે જાયા સાકળાવાળા
 રાયરે વધાવો મારે આવીઓ.
 (જિખર મુજબ બગડી, વીટી વગેરે નામ દ્વંદ્વને ગાવું)

(૧૪૩)

સાતસો સાઢણી સણગારારે નીરે. તેને નાગરવેલને ચારારે
 કાગળ કંકોતરીના લખાવોરે સોનેરી વરખથી તે શોભાવોરે
 સનેહી સગાને તેડવાને કાજેરે, એક એક સાઢણી મોકલો આજેરે
 પહેલી તો સાઢણી મુંબઇજયરે, બેન જિવાદેવીને તેડા કરાયરે
 બેનીતો પગરણુમા પહેલાં બેઠાંએરે, બેનીતુ કામનસરે કેઠાંએરે
 બીજીતો મોકલો પાટણુગામરે, ફાઇબા સાવિત્રીને તેડાવા કામરે,
 ત્રીજી સાઢણીકરી તૈયારરે, મોકલો મથુરાનગરી મોઝારરે.

કાકા ચંદ્રસેનને તેડી આવેરે, કાકી આવી કુટુંબ શોભાવેરે
 ચોથી સાઢણી ચતુર સુભશુરે, મોકલો સુરત શહેર પ્રમાણુરે.
 મામા રાસબિહારીને ત્યાં સોહાવેરે, મામા મોસાળા લગ્ન આવેરે
 પાંચમી સાઢણી પચરગીરે, બાપ જંદેપુરમા તે જિમગીરે
 માસી કુસુમને તેડવા માટેરે, વેગેથી મોકલો વેગળી વાટેરે
 સકુટુંબ સહુને તેડી આવેરે, સહુઆવી માડવડા શોભાવેરે.
 ચાઢ લખો બેસી આ ઠામરે, રનેહી સગાનુ ન ભુલશો નામરે
 રનેહથી સર્વને તેડાવોરે, આજ જિત્તમ અવસર આવોરે
 ગોર ગોરાણી તેડાવો આ ઠામરે, દ્વીજવર જોશે શ્રી ઇન્દ્ર રામરે

(૧૪૪)

કોઇએ શ્રી કૃષ્ણ રમતેલા દીઠારે, જઇને કુલવાડીમાં પેઢારે
 મોગરડો મરડીને લીધોરે, ચપેલી તે ચુડીને લીધીરે
 સાહેલી તે સુધીને લીધીરે, એટલે અવ્યા માળેણુ રાણીરે
 પેલા કૃષ્ણને બાધ્યા તાણીરે, એડલે આબ્બાજસોદા માડીરે
 ના મારીસ માળેણુ રાણીરે, તમને આપીશ નવરગ સાડીરે

(૧૪૫)

નાગર પીઠી.

:

ત્યાતો શુકદેવજીકરે વિચાર, તમે સામળો પરિક્ષતરાયરે
 મારી પુત્રી તને શુધાય બાળા તુકેમ રૂવેરે
 સર્વે સખીઓ મળી સૌ સગરે, રૂક્ષમણીએ કર્યો પ્રપચરે

વડતો વાસુદેવનહન, નહીતર મારી દેહ તબુરે
 મેતો સૈયરમા પાડી હોડરે પાર્વતીને નમુ કંભોડરે
 મને પુજતાં નહી આવે કેડકે ઊમીઆ રૂઠ્યારે
 મે તો ધાવતા વછોડયા બાળકે, જુડા ચડાવ્યા આળરે
 ક્રોધને જુડી દીધી ગાળકે તેપાપ મને નડ્યારે
 મે તો ફાડીસરોવરની પાળકે, મેતોમોડી આખલીયાની ડાળકે
 કોઈની જુડીપુરી હશે શાળકે, તે પાપ મને નડ્યારે
 મારા પુર્વ જન્મના પાપરે મારી અબળાને બધુ બ્રાતઃ
 મારી માને શને કયો ત્યાગકે, વિદ્યાતાએ શું લખ્યું
 રૂક્ષમણીએ તેડાવ્યા વિપ્રકે, તમે જાઓ દ્વારકા શ્રી કૃષ્ણ
 મારૂ કારજ કરજો સિધ્ધ, વહેલા પધારજોરે
 ભટ વિપ્ર કયો વિદાયરે, વાટે શુકન સંગ થાયરે, હરિહરિ ઉચરેરે
 સુકન મળી સ્વચ્છી ગાયરે, સોહાસેણ બેડુ ભરી જાયરે
 વિપ્ર વેદ ભણી ઘેર જાયરે, હરિહરિ ઉચરેરે
 આરમીયો તે વાડીમા સુતોરે, જાજ્યો જઈ દ્વારીકા પેચ્યોરે હરિહ
 કોણ પ્રાદ્ધણ કોણ આન્યા, કાગળીયા તે શાના લાવ્યાં
 હરિહરિ
 પહેલાં પ્રાદ્ધણ આસન દીજે, પછી વાત વિચારી દીજે, હરિહરિ
 પહેલાં પ્રાદ્ધણ જળ લોટાદીજે, પછી કાગળ વાચીને લીજે, હરિહ
 પહેલાં પ્રાદ્ધણ ભોજન દીજે, પછી વાતની ગોઠડી કીજે. હરિહરિ
 પહેલાં પ્રાદ્ધણ મુખવાસ દીજે, પછી સારી શીખમણ લીજે, હરિહ

મોઁકલ્યો તમારીરે કન્યાએરે, રૂકમૈયો કરે છે અન્યાયરે હરિહરિ
 શિશુ પાળ આવ્યો લઈખશે, દેશ દેશમા વારતા થશે, હરિહરિ
 સ્વામી ગરૂડ પલાણીને આવો, જાદવની સેના સાથે લાવો હરિહરિ
 ડેરા દીધાજી અગિકા ઓડે, રૂક્ષમણી ગોખ ચઢીને જીએ હરિહરિ
 રૂક્ષમણી ગોખ ચઢી ચઢી જીએ રામ કૃષ્ણ કરીનેરે રૂએ હરિહરિ
 આરે દિશા થઈ અજવાળીરે, મારે, કયા ગઈ દિવાળીરે, હરિહરિ
 એટલે આવ્યાં જનની ભતરે, કયાં રૂઓરે નાના બાળરે
 પીડી પેડીજી આખની માહે કે, મા મને ખરખરેરે હરિહરિ
 અગેથી ઊતારીરે ચોળી, ચુડી કાકણ નાખ્યારે મોડી હરિહરિ
 એટલે હરિભટ દીઠારે દુર, હૈયામા તે સાગરપુર, હરિહરિ
 એટલે હરીભટ દીઠારે શેરી, મે તો પુલડા નાખ્યા છે વેરી હરિહરિ
 જેવી વીખે વધામણી માગી, રાણી રૂક્ષમણી મનમારે લાજી હરિહરિ
 જેવી વીખે વધામણી લીધી રાણી રૂક્ષમણી રળીઆત કીધી
 હરિહરિ.

એક હાર હતો અમૂલ્યરે, તેનું ત્રિલોકમા નહીં મૂલ્યરે
 તે હાર વિપ્રને આવીયોરે હરિહરિ

(૧૪૬)

ક કોતરી

કંકુ છાટી ક કોતરી મોકલે, કોડે કહાવે સુભદ્રા જન
 વીરારે વેહેલા આવને.

[૬૮]

દેવ હુ ડાળાને લાવજો, એ છે પારવતીના પુત્ર
વીરારે વેહેલા આવજો.
શ્રી કૃષ્ણ બળદેવ બે બાંધવા, પવીત્ર પીતા વાસુદેવ
વીરારે વેહેલા આવજો.
પાચ પાડા દાસ છે તમતણા, હરનીસ જપે તમારૂં નામ
વીરારે વેહેલા આવજો,
જગ જનેતા દેવકીને રોહિણી, અજણા દેવી તમારા કામ
વીરારે વેહેલા આવજો
ભત્રીજા ભલામન ભાવતા, તમ આવે થશે સુખચેન
વીરારે વેહેલા આવજો.
રાણી રૂક્મણીને રેવતી રોહિણી, સત ભામાનેરે જાણુવતી
વીરારે વેહેલા આવજો.
શીડ ભજન મારી ભાણીઓ, સોળ સહસ્ર એકસોનેઆઠ
વીરારે વેહેલા આવજો.
કથ જેઠ દીએરીઆને કોડ ધણી, ભાઈ ભવ તારણ ભગવાન
વીરારે વેહેલા આવજો
સથે ભડવ સઘળા લાવજો, બીજી જિતમ વરણ અનેક
વીરારે વેહેલા આવજો.
વાચતા વિપ્રને બોલાવજો, બીજા સર્વ કુટુંબ પરીવાર
વીરારે વેહેલા આવજો.

[૬૬]

થોડું લખ્યું થાણું કરી વાચજો, પ્રભુ નોધારના અધાર
વીર રે વેહેલા આવજો
પ્રતી દ્રષ્ટેરે વેહેલા પધારજો, શેષ નાગન પામે પાર
વીર રે વેહેલા આવજો

(૧૪૭)

જીરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવું,
જીરે ગણપત લાગું પાયરે મોટાના બેસણાં
હમારા હરી પ્રસાદ સભામા સીધાવીયા,
એને અગ્રેજે આખ્યા માન મોટાના બેસણા
એને બેસવા આપી છે ખુરશીઓ,
એને આખ્યા હારને છે કલગી મોટાના બેસણા
જીરે સરસ્વતી સ્વામીને વીનવું,
જીરે ગણપત લાગું પાયરે સત્યાગ્રહના બેસણાં
ફલાણા વેવર્ણ સભામા આવીયા
એને ગાધીજીએ નહીં આખ્યા માન
સત્યાગ્રહનાં બેસણા
એને બેસણે આખ્યો છે રેટીયો
એને કાતવા આખ્યું સુતર સત્યાગ્રહના બેસણાં
એને ઠોકવા આપી છે થાળીઓ
એને પુકવા આખ્યો છે શંખ સત્યાગ્રહનાં બેસણા

[૧૦૦]

(૧૪૮)

કાચી ઇંટે બગલા ચણાવેરે
સેના સળીએ બગલા ચીતરાવેરે
રૂપા સળીએ બગલા પેળાવેરે
એ બગલામા કોણ કોણ સાજન બેઠારે
એ બગલામા ફલાણાભાઈ સાજન બેઠારે
બેઠા બેઠા બેસી તેડાવેરે
લાડવાઈના લગ્ન બેવડાવેરે
(ઊપર મુજબ ફેરવીને ગાવું)

(૧૪૯)

જીરે સરસ્વતી સ્વત્તીને વીનવુ, જીરે ગણપત લાગવુ પાય
જીયાવર ગોકુળ બાળે પરણવારે
જિચીને નહીં પરણતારે, જિચી તે જિંટ કહેવાય
જીયાવર ગોકુળ બાળે પરણવારે
હીંગણીને નહીં પરણતારે, હીંગણી ઠેસમી બાય
જીયાવર ગોકુળ બાળે પરણવારે
કાળીને નહીં પરણતારે, કાળી કુટુંબ લાગવેરે
જીયાવર ગોકુળ બાળે પરણવારે
ગોરીને નહીં પરણતારે, ગોરી શુભાનમા બાય
જીયાવર ગોકુળ બાળે પરણવારે

[૧૦૧]

સામળીને તમે પરણ્યોરે, સામળીને સોના સોભેરે
જીયાવર ગોકુળ બંને પરણવારે

(૧૫૦)

આજ કુવર ઘેર સાહેજો, જોસી જોલન જોલ
વેગે લગ્ન મુરત લઈ આવો, વધાવો મારે આવીઓ
વધાવો મારી અગુડી કોમુલ, ગુલાખીકો પુલ
ચપેલીકો હાર વધાવો મારે આવીઓ
આજ કુવર ઘેર સાહેજો ડોસી જોલન જોલ
વેગે પાનેતર ઘાટડી લઈ આવો, વધાવો મારે આવીઓ
આજ કુવર ઘેર સાહેજો, સોની જોલન જોલ
વેગે ચુડી ગાડી લઈ આવો, વધાવો મારે આવીઓ

(૧૫૧)

હમારે ઘેર હસ્તી ગુલે નાર કુજર ડોલેરે
મુણીઓરે જોસીડાકા ખેટા કહ્યા હમારા કરજેરે
લગ્નખી લાઇઓ, લગ્ન પત્રીકાખી લાઇયો
ઝોર સારા મુહુર્તખી લાઈ ઓરે
મુણીઓરે ડોસીડાકા ખેટા, કહ્યા હમારાં કરજેરે
ખોટીઆ ખી લાઇઓ ને સાવલખી લાઇઓ.
ઝોર સારી ઘાટડી લાઇઓરે

[૧૦૨]

પકેરશેરે મારો અજબ લાડકડો, હૈયા હમારા ઠરસેરે
 સુષ્ણીઓરે સુખડીયાકા બેટા, કહયા હમારા કરજેરે
 પે ડાળી લાઈઓ, ઓર બરડીળી લાઈઓ
 ઓર સારા કોપરાપાક ધી લાઈઓરે
 ખાસેરે મારો અજબ લાડકડો, હૈયા અમારા ઠરસેરે
 સુષ્ણીઓરે પસ્તાળીઆકા બેટા, કહયા વેવણના કન્જેરે
 કાદાળી લાઈઓ ને લસણળી લાઈઓ
 ઓર સારા ગાજરળી લાઈઓરે
 ખાસેરે એની અજબ લાડકડી, હૈયાં વેવણના ઠરસેરે

(૧૫૨)

લ કા ગઢ પર વસે છે સોની ડારે, ઘડને ઘડને લાડકડાની પોચીરે
 પોચી ઊપર રચીઆ હીરારે, પોચી લાવ્યા લાડકડાના વીરારે
 બાબુ બઘનરે, બાબુ બઘન સરખી પોચીરે
 પોચી અજબ લાડકડાને સોહીએરે પોચી દેખી ભાલીના
 મન મોહીએરે
 હડમ છગઢ પર વસેછે ઝવેરીરે જડને જડને લાડકડાની પોચીરે
 એની પોચીએ ઝાઝા આખારે પોચી લાવ્યા લાડકડાના મામારે
 બાબુ બઘનરે, બાબુ બઘન સરખી પોચીરે
 પોચી અજબ લાડકડાને સોહીએરે, પોચી દેખી મામીના મન
 મોહીએરે

[૧૦૩]

સીંગડ ગઢ પર વસે છે ઝવેરીરે, પોળે પોળે લાડકડાની પોચીરે
 પોચી ઊપર રચીયા ખાપરે, પોચી લાબ્યા લાડકડાના ખાપરે
 બાબુ બ ધનરે, બાબુ બ ધન સરખી પોચીરે
 પોચી અજબ લાડકડાને સોહીએરે, પોચી દેખી માડીનાં મન
 મોહીએરે

પાટણુ ગઢ પર વસે છે પટવારે, ગાઠજે ગાઠજે લાડકડાની પોચીરે
 પોચી ઊપર રચીયા સાકારે પોચી લાબ્યા લાડકડાના કાકારે.
 બાબુ બ ધનરે' બાબુ બ ધન સરખી પોચીરે
 પોચી અજબ લાડકડાને સોહીએરે, પોચી દેખી કાકીના મન
 મોહીએરે

પોચી ઊપર ઝાઝા મોતીરે, પોચી લાબ્યા લાડકડાના માસીરે

(૧૫૩)

લકા ગઢ વહાણુ પુર વ બનડા, ત્યા થકી સોના બીલાવ બનડા
 સોનીકી ગલીઓ મેં ચાલ બનડા બનડી કુઝાલ ઘડાવ બનડા
 સોનીડાકી બેટી સોના કરી પેટી, બેટી હીંડોળા ખાટ બનડા
 હાથમા ઝારી રૂમાલ બનડા

હડ મધ ગઢ વહાણુ પુરાવ બનડા, ત્યા થકી હીરા લાવ બનડા
 જડીઆ કીંગલીઓ મેં ચાલ બનડા, બનડી કુઝાલ ઘડાવ બનડા
 સોનીડાકી બેટી, હીરા ઢેરી પેટી, બેટી હીંડોળા ખાટ બનડા
 હાથમા ઝારી રૂમાલ બનડા.

[૧૦૪]

સીંગડ ગઢ વહાણુ પુરાવ બનડા, ત્યા થકી મોતી લાવ બનડા
ઝવેરી કીંગલીઓ મે ચાલ બનડા બનડીકી ઝાલ પોવાડ બનડા
ઝવેરીકી બેટી, મોતી ફેરી પેટી, બેટી હાંડોળા ખાટ બનડા
હાથમા ઝારી રૂમાલ બનડા.

(૧૫૪)

ભમરા પેહેલો વધાવોરે મારે આવીઓ
મે તો મોકલ્યો મારા દાદાને દરબારે
વાડીના ભમરા દરાખ મીઠીરે ચાપનેરની
મારા દારાએ હરખે વધાવીઓ
મારી દાદીએ ઝાલ્યા પાલવ છેડારે,
(બિપર મુજબ કાકા ત્યા મામાને ગાવુ)

(૧૫૫)

નગર ભલા રે તાબાવટી, કેળ બીબેરાની વાડીરે
વાસુ દેવે દેવકીજીને મોકલ્યા, ભાઓ ગોરી ગણસ વધાવારે
ગણેન વધાવી પાછા વળ્યા, કડો ગોરી નગરની રીતરે
એની નગરે કોણુ કોણુ રાજ્યા, કયા માણસની વર તે છે આણુરે
એની નગરે શ્રી કૃષ્ણ રાજ્યા, બળ ભદ્રની વર તે છે આણુરે
નાગફેણીરે અબોલડા, નવ ઝંડે રચીયા છે ખાપરે
એની નગરે શ્રીકૃષ્ણ રાજ્યા, વાસુ દેવ તે શ્રી કૃષ્ણના ખાપ

[૧૦૫]

ન ગેફેણીરે અગોલડા, નવઅહે રચીયા છે હીરારે.
એની નગરે શ્રી કૃષ્ણસાળ્યા, બળલદ્ર તે શ્રીકૃષ્ણના વીરારે
નાગફેણીરે અગોલડા, નવઅહે રચીયા છે પાડીરે
એની નગરે શ્રીકૃષ્ણ સાળ્યા, દેવકીજી તે શ્રીકૃષ્ણની માડીરે
નાગફેણીરે અગોલડા, નવ અહે રચી છે ફેણરે
એની નગરે શ્રીકૃષ્ણ સાળ્યા, સુભદ્રા તે શ્રીકૃષ્ણની બેનરે
(ઉપર મુજબ ઘરના નામ દઇને ગાવું)

(૧૫૬)

આવ' રૂડા મુન્ત શેહેરમા રગ રોળારે
રૂડા વલ્લભલાલના અવાસ કે ઠાકોર મોરારે
વલ્લભલાલ તે કાગળ લખી મોકલે, રગ રોળારે
તમે નાનુભાઈ વેહેલેરા આવો કે ઠાકોર મોરારે
હું નથી પરવારતો, રગ રોળારે
આપણે ઘેર લાડકડાના લગ્ન કે ઠાકોર મોરારે
(ઉપર મુજબ વધારીને નામ દઇને ગાવું)

(૧૫૭)

કે લકા સીધ'વળે બનડા, કે સોનાથી લાવળે બનડા
કે હાર ઘડાવળે બનડા, કે બનડીકે કારણે બનડા
ઓ બનડાજી ઓ રસીયાજી, આછો રગ લવળે બનડા

[૧૦૬]

ઘેરો રગ લાવજો બનડા, ગુલાબી રગ લાવજો બનડા
 કે સીજડગઢ સીધાવજો બનડા, કે મોતીળી લાવજો બનડા
 કે ઝાલોઃ ઘડાવજો બનડા, કે બનડીકે કારણે બનડા
 ઓ બનડાજી ઓ રસીયાજી, આછો રગ લાવજો બનડા
 ઘેરો રગ લાવજો બનડા, ગુલાબી રગ લાવજો બનડા
 કે હડમછગઢ સીધાવજો બનડા, કે હીરા ખી લાવજો બનડા
 ઝાલોઃ જરાવજો બનડા, કે બનડી કે કારણે બનડા
 ઓબનડાજી ઓરસીયાજી, આછો રગ લાવજો બનડા
 ઘેરો રગ લાવજો બનડા, ગુલાબી રગ લાવજો બનડા
 કે પાટણુ ઝડ સીધાવજો બનડા, કે રેશમ ખી લાવજો બનડા
 કે ઝાલોઃ પાવડાવજો બનડા, કે બનડી કે કારણે બનડા
 ઓબનડાજી ઓરસીયાજી, આછો રગ લાવજો બનડા
 ઘેરો રગ લાવજો બનડા, ગુલાબી રગ લાવજો બનડા

(૧૫૮)

આવી રૂડી સરોવરની પાળ, આબલીઆની ડાળ
 લવંગ ઝુમે ઝુમખે મારા રાજ
 વેડનારા અડારે ચતુર, કીચા વહુના સાડેખા મારા રાજ
 કાચાં લવેગના વેડો, એ કંઈ પેરેપાકસે મારા રાજ
 આવી રૂડી સરોવરની પાળ આબલીઆની ડાળ
 નાળીએર ઝુમે ઝુમખે મારા રાજ

[૧૦૭]

વેડનારા બડારે ચતુર, કીયા વહુના સહોબા મારા રાજ
ઠાથા નાળીએરના વેડે, એ કંઈ પેરેપાકસે મારા રાજ

(૧૫૯)

કાશી વિન્ધનાથે સોરંગી ઘોડી મોકલી
માતા અન્નપુર્ણાએ મોકલ્યા શણુગાર સોરંગી ઘોડી જવચરે
પાસે પાસે મારા સુરજનો અસ્વાર, મોરંગી ઘેડી જવચરે
પછવાડે તે મામા શોભતારે
મામા કયા ભાઈએ સોરંગી ઘોડી મોકલી
મામી કયા વહુએ મોકલ્યા સણુગાર, સોરંગી ઘોડી જવચરે

(૧૬૦)

સરસ્વતી રવામીને વીનવુ, ગણપત લાગવુ પાય કે
પનોતી પાનેતર કયા હવારે
જીરે ડોશીડા વીરા વીનવુ, જીરે સારા સારા પાનેતર લઈ આવકે
પનોતી પાનેતર કયા હવારે
ભાઈરે રંગારા વીરા વીનવું, સારા સારાં પાનેતર રંગી લાવ કે
પનોતી પાનેતર કયા હવારે
કયા માણસે મુલવ્યાને સાઠવ્યારે, કયા માણસે ખરચ્યા છે દ્રવ્ય તે
પનોતી પાનેતર કયા હવારે

[૧૦૮]

ઓઢી પેહેરી લાડવઈ સચચારે, પુછે છે નગરીના લોક તો
પનોતી પાનેતર કયા હવારે.

(૧૬૧)

પચવહની પચ કલ્યાણી, પચ દેશથી ઘોડીરે આવી
ઘોડી સોનાની સકળે બધાઈ, ઘોડી રૂપાને ખીલડે હકાઈ
હવે ગાઓરે ઓઢિયની ન્યાત, એની નાતમા મદમધરાત
એના છોકરા બિધી જાય, એની બેરીઓ ડાલ્યા ખાયરે
એની નાતમા આધળાની લડાઈ થાય, એના માટીડા લડવા જાય
એની નાતમા ખમીસ પેહેરીને જાય તેના ખમીસ ઊતરાય,
એવી એવી ઓઢીયની નાત હવે ગાઓને ભાઠેલાની ન્યાત
ભલ' ભાઠેલ ભથરોટ એવા ભાઠેલા ભોટ
કડા પહેરીને જાનમા જાય, પણ કોડી એક ન કમાય
ખાલી ઠકરાઈ ને હાથમા છાણુ મોટી વહુ છતા નકરે આણુ
એવી ભાઠેલાની નાત, હવે ગાઓરે નાગરની ન્યાત
એની ગોત્રેજ ઢેડાની કહેવાએ, સાવળીને સુપડુ મુઠાએ
એના હાથમા પાનની ફેળી, વાહણુ વાઓને મેચર દોડી
એને પદલે ભરાઈરે પેટી, એવી એવી નાગરનીરે બેટી
એવી નાગરનીરે નાત હવે ગાઓરે વાણીઆની ન્યાત
વાણીઆ ઓછુ ઓછુ તોળે એના બેરા છોકરા તોતડુ બોલે
એને હજાર ખારસેના પદલાં, વાણીએણુના નસકેરા વદલા

[૧૦૬]

એવી વાણીઆની ન'ત હવે ગાએ રે કાયચની ન્યાત
 બહા કાયચ મહેતા કહેવાયે, હમ વાગે અદાલત જાયે
 એના લગનમા રીતભાત થાગ, વહુ છોડરીને ગોર તેડવા જાય
 એવી એ કાયચની ન્યાત, હવે ગાઓ સોનીની ન્યાત
 સોની વાલભાથી રતી ન મુકે, સગી બેન ભાણેજ ન મુકે
 એવી સોનીનીરે ન્યાત, હવે ગાઓરે સણવાઈની ન્યાત
 સણવાઈ પહેરે સોજ હાથની સાડી તોએ અડધી જાગ ઊઘાડી
 એના છોકરા બોખડું બોલે, એના બેરા માથે નહીં એઢે
 એવીએ સણવાઈની ન્યાત
 લાડ, મોડને ત્રીજા મેવાડા, એ ત્રણ ન્યાતમા થાય એડવ'ડા

(૧૬૨)

મે તો હરખે ચાપલીઓ રોપાવીએ રે
 મહારો જીછેરતા ભવ જાય,
 ફૂલડા વેળાએ માળી લઈ ગયારે
 મે તો હરખેને લાડવાઈ મોટા કર્યારે
 મહારો જીછેરતા ભવ જાય,
 કામની વેળાએ જમાઈ લઈ ગયારે
 મે તો હરખેને જીયાવર મોટા કર્યારે
 મહારો જીછેરતા ભવ જાય,
 કમાઈ વેળાએ વહુએ વસ કર્યારે

[૧૧૦]

(૧૬૩)

કુંવર સોડ વાળી વાળી સુએરે, બોલાવ્યા બોલે નહિ
કુંવર ચંદ્રમા ચુટી ચુટી માગેરે, ચંદ્રમા ઘણે વેગળે
કુંવર ચંદ્રમા ચંદ્રમા શુ કરો
કુંવર ચંદ્રમા તમારા બાપ, તેઓ તમને મનાવશે
કુંવર નક્ષત્ર ચુટી ચુટી માગેરે, નક્ષત્ર ઘણે વેગળે
કુંવર નક્ષત્ર નક્ષત્ર શુ કરો,
કુંવર નક્ષત્ર સરખીરે માડી તેઓ તમને મનાવશે

(૧૬૪)

ગોવિંદ ગુણુ ગાવુ સદારે, ગરૂવા ગુણુ ભડાર
દેવકી કુંવર દયા કરો, રહ્યાનદ જસોદાને દ્વાર
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી
ગોવિંદ ગોકુળમા રમ્યારે પ્રીજનારીની સાથ
આહીરડામા બિછયો, રહ્યા દ્વારકા વેકુઠ નાથ
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી
સોળ સહસ્ત્ર સગે રમ્યારે સામળીયો સુકદેવ
લીમક તનયા રૂક્ષમણી તેનો કરવો જન રક્ષ ઘેર સગ
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી
બાપે તે બહુ દળ મેળવ્યારે ખાત કરે છે ભગ
રૂક્ષમણી કાગળ મોકલે, વેણા આવળે પ્રદા સ્વરૂપ
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

રાવણ રોળ્યો રણ વિષેરે જાન કીજીને કાજ
 જઈ જીતો શિશુ પાળને, આવેલાની રાખજો લાજ
 શ્રી કૃષ્ણ પોડલી
 ત્રાંજકે ધનુષને સજ કરો, પ્રભુ રાખજો મુજને પાસ,
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી
 કાગળ લખ્યો કામનીરે, વિપ્ર ચલાવ્યો! ખેપ
 વાચી જોજો વિડલા મન આનંદ પામજો દેવ
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી
 શ્રી સ્વસ્તિ પુરી દારકારે, વિકૃત વૈકુઠ નાથ
 જનમો જનમ લગી તારૂણી, આવેલાની લાજ
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી
 વિપ્ર દારિકા આખ્યારે જપા છે હરિનુ મંદીર
 રાજ આસન થકી બેઠી આરે, આંગા વિપ્રની પાસ,
 કેહોજી કયા થકી અગ્યા, કાગળ તે શાના લાગ્યા
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી
 વિદુમનગરીનો રાજ્યોરે લીમક તેનુ નમ
 પુત્રી તણોરે વેવા માડ્યો, તેનુ રક્ષમણીએવુ નામ
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી
 ખાપે તે બહુ દળ મેળવ્યારે ખાત કરે છે લગ
 રક્ષમણીએરે અમને મોકલ્યા, વેલા આવજો પ્રક્ષસ્વરૂપ
 શ્રી કૃષ્ણની પોડલી

[૧૧૨]

રાજ સલામાંથી જિડીઆરે, અ.વ્યા પોતાને ઘેર
વાસુ દેવે તેડા કર્યા મળ્યુ બહવ કુળનુ સેન
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

બદરણી બુગતે મળીરે બહવ કુળની નાર
નમણે નવાડયા શ્રી કૃષ્ણને ત્યા માનુની મગળ ગાય
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

હસ્તીનાપુરથી તેડાવ્યારે પાંચેને પાડવ
કુન્તાજી દેઈ સાથે આવ્યા તેણે માડયા છે ગોત્રેજ માય
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

આદીનની ઘડણી મળ્યારે રાદેલ માડયા બગ
અપસરા આવે ઈંદ્રની શીવશકર બ્રહ્માની નાર
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

તેડ કચોળા ને આમળારે બિસ્નોદક અતિસાર
નમણે નવડાવ્યા શ્રી કૃષ્ણને ત્યા માનુની મગળ ગાય
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

ન હી અ ગોળીને જિડયારે, અગુ છે લોહયા મુખ
પીળા પીતાબર પેરણે પેડેડી કેસરી વાઘાલાલ
શ્રી કૃષ્ણની ઘોડલી

[૧૧૩]

(૧૬૫)

તુળસી વિવાહ

હમારા તુળસીને મહાદેવના માગા
મહાદેવના માગા દાદા પાછારે વાળો
એક જટા ને જળાધારી, હો રામ તુળસી હરહર પ્રદ્ધા
તુળસી બાળકુ વારા.

હમારા તુળસીને પ્રદ્ધાના માગા
પ્રદ્ધાના માગા દાદા પાછારે વાળો
પ્રદ્ધા તો મૃષ્ટી નીપજવે, હો રામ તુળસી૦
હમારા તુળસીને ગણપતિના માગા
ગણપતિના માગા દાદા પાછારે વાળો
ડુંડ મોટી ને શુઢ લાખી, હો રામ તુળસી૦
હમારા તુળસીને ચદ્રમાના માગા
ચદ્રમાના માગા દાદા પાછારે વાળો
કેર ખાડી ને પાપણ મોટી, હો રામ તુળસી૦
હમારા તુળસીને સૂર્યના માગા
સૂર્યના માગા દાદા પાછારે વાળો
સૂર્ય આકરે ને તાપ બહુ પડે, હો રામ તુળસી૦
હમારા તુળસીને હરીઆના માગા
હરીઆના માગા દાદા પાછારે વાળો
હરીઓ તો ચોપાસ ભરીઓ, હો રામ તુળસી૦

[૧૧૪]

હમારારે તુળસીને હરમાનના માગા
હરમાનના માગા દાદા પાઝારે વાળો
તેલ ચઢે ને ચીર ચીગટાય, હો રામ તુળસીં
હમારારે તુળસીને કૃષ્ણના માગા
કૃષ્ણના માગા દાદા માથે ચઢાવો
એક ઠાકોર ને બીજી ઠકરાઈ હો રામ તુળસી હસવારે લાગ્ય

(૧૬૬)

રૂકમણી વિવાહ.

સરસ્વતિ સ્વામીને વિનવું, ગણપતિ ચરણે હું નમું,
શુધિ બુધિ અમને ભજીયે, રામનામ શુ રંગે રમું.
એક રંગે રમે રંગ તાળ, જય દેવ જગદાધાર રે,
સ્વામી દીન જાણીને દયા આણી, તમને શુ કહેવું અપારરે
એક નગરીનો ભીમકે રાજા, તેની કન્યા રૂકિમણી,
વારૂ તે વર જોઈ દીને, ચિતા થઈ છે અતિધણી
રૂકિમણીરે કહે છે તાતને' શિશુપાળ રૂકિમણી દીજીયે;
કોઈ એક વેવા કારજ હોયે, સગો સમર્થ કીજીયે.
રૂકિમણી કહે છે તાતને, શિશુપાળ વરને હું નહિ વરૂ,
જાદવ વશી છે શ્રી કૃષ્ણજી, તેઓ તણી પહાચ હું ધરૂં.
એના લગ્ન લીધા ઉતાવળા, શિશુપાળને તેડા ગયા,
જર સઘ સમર્થ જાણીને, જાને તે તેડી લાવજો.

એના વાળ ત્ર વાગે નાના વિધ ઘણા, રૂકમૈયો ચાલી સામે ગ
 દળ દીકું શિશુ પાળતુ, રૂકમૈયો મનમા હરખીયો
 અમારા ઉતારા ભલા આવીયે, સેવાતે કિણયે અતિઘણી
 એને ભાવતા ભોજન જમાડીયે, ખાજ લાડુ ને લાખશી
 રૂકિમણી કાગળ લખી કરી, આપ્યો તે પ્રાદ્મણ હાથરે
 તમે વેગે પધારો વિપ્રદારીકા, જઈ જાણ કરો જડુનાથરે
 વિપ્રે તે મન વિમાશીયા, હવે શો કરૂં હું સચરે,
 કયા કૃષ્ણને કયા રૂકિમણી, અમને તે લાગ્યા ભ્રમરે
 સરોવર પાણી પી કરી, સુતો તે વાડી માદ્યરે,
 જાગ્યો તો દારિકા, હરખીયો હેયામા જહુ

વળણ

આ રસીયો તે વાડીમા સુતો. જાગ્યો જઈ દરિકા પહેચ્યો,
 કહોરે પ્રાદ્મણ કયાનારે આવ્યા, કાગળીયા તે શાનારે લાવ્યા
 વૈદર્ભ દેશના પ્રાદ્મણ આવ્યા, કાગળીયાં તે ત્યાનારે લાવ્યા
 પહેલા પ્રાદ્મણ આસન દીને, પછી વાત વિચારીને કીને.
 પહેલા પ્રાદ્મણ જળ લોટા દીને, પછી વાતની ગોઠડી કીને,
 પહેલા પ્રાદ્મણ આગોળ દીને, પીતામ્બર હાથમા લીને.
 પહેલા પ્રાદ્મણ ભોજન કીને પછી કાગળ વાચીતે લીને;
 પહેલા પ્રાદ્મણ સુખવાસ દીને, પછી સારી શીખામણ લીને
 મોકલ્યો તમારીરે નારી, વાચી જોજોરે દેવ મોરારી;
 મોકલ્યો તમારીરે કન્યા, રૂકમૈયે કયો છે રે અન્યા.

સ્વામી ગરૂડ પલાણીતે આવો, જાદવજની સેનારે લાવો,
 શિશુપાળ આવ્યો લેઈ જાશે, સ્વામી લજ્જા તમનેરે થાશે,
 શિશુપાળ આવ્યો હરિ જાશે, દેશે દેશમા વાતા થાશે,
 ગયા જન્મની હુ છુ તમારી, ગમે મુકતા મુજને નિસારી
 ડહોરા દીધાજી અખિકા ઓટે, રૂકિમણી ગોખે રૂઢીને જીએ,
 રૂકિમણી ગોખે રૂઢી રૂઢી જીએ, કૃષ્ણ કરીને રૂએ
 રૂકિમણી ગોખે રૂઢી જીએ જાણી' હજીએ ન આવ્યા વનમાળી,
 હૈયાનો ઉતાર્યોરે હાર, રૂકિમણી રૂઢન કરેરે અપાર

અગની ઉતારીરે ચોળી, ચુડી કાકણ નાખ્યારે મોડી,
 એટલે અવ્યા એમની માન, કેમ રૂવો છો બાળ કુંવારી
 પીઠી પેડી તે આખે નડે છે, તેથી આસુ અપાર પડે છે,
 એટલે હરિ ભટ દીઠારે દુર, હૈયામા ને સાગરપુર.

એટલે વિપ્રે વધામણી દીધી, રણી રૂકિમણી મનમારે ગચી,
 વધામણી દીધી વિપ્રે થઈ રાજી, રાણી રૂકિમણી મનમારે લાજી
 મારી સૈયરનેરે તેડાવો, નાના વિધના પુજપા અણુવો,
 જળ નિરમળે ભરાવો ઝારી, ઉપર દીપક લ્યો અજવાળી
 મોતીડેરે ભરાવોરે થાળ, ઉપર શ્રીકૃષ્ણ મુકો બે ચાર,
 રૂકિમણી અખિકા પુજવા જાય, ત્યાં તો માનિની મગજ ગાય
 રૂકિમણી અખીકા પુજેરે બાળી, ત્યાં તો વેદ ભણેરે શ્રીમાળી,
 રૂકિમણી અખીકા પુજેરે કળીયે, શ્રીકૃષ્ણ આવ્યા મન રવિએ.
 રૂકિમણી અખીકા પુજેરે કોડે, શ્રીકૃષ્ણ ચઢ્યા વરઘેડે,

પુણ આજીને પાવલે લગ્યા, હૈયામા હરિ વર માગ્યા
 પૂણ આજીને પાછારે વળીયા, શ્રીકૃષ્ણે તે બાહેડા ધરીયાં,
 એવા રથે બેસાડયાંરે રાણી, રૂકમૈયાને બાધ્યારે તાણી
 રૂકમૈયો નાઠો નાઠો બાથ, કૃષ્ણ બાહે મેલીને સ્હાય,
 રૂકમૈયાને ઠાકર વાગી રાણી રૂકિમણી મનમારે લાજી.
 સ્વામી તમે બનેવીએ સાળો રૂકમૈયાને પાછારે વાળો,
 સ્વામી તમે ભથાર અમે કન્યા, રૂકમૈયો કયો છેરે અન્યા,
 એટલે દીઠા કુવારીકા વળી ત્યારે વિસાયા પોતાની માડી,
 એટલે દીઠા કુવારીકા હિરા, ત્યારે વિસાર્યા પોતાના વિરા

(૧૬૭)

રૂકિમણી હાર

સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુ, ગણપતિ લાગુ પાય,
 દ્વારામતિનો રાણો રાજીઓ, ચૌદ ભુવનનો રાય,
 દ્વારામતીનો રાજા કહિયે, ચૌદ ભુવનનો સ્વામી,
 શિશુપાળને જે યુધ્ધે જીત્યો, ભીમક કુમારી આણી,
 દાવાનુ દળ નાહુ બાથ, રૂકમૈયો પૂઠે થાય.
 રથ સહિત સૌતાણી બાધ્યા રૂકિમણી લાગ્યા પાય,
 રૂકિમણી વચને હરિસ તોળ્યા, ગોવિંદકાપ્યા બધ.
 કાળ કેરો અમર ધયો કુવર નાના કથ,
 કપુર વણજને કાચલી, ચકાવલી વેચે પાન.

મુળમહાદેવે ચોરી રચી, ત્યા પરણ્યા ભગવાન,
 હાલે વાસે લીલે કલશે, ત્યા પરણ્યા રૂકિમણી
 રૂકિમણી પરણીને ઉઠ્યારે, દાસ પહોરાવે ચીર,
 બળભદ્ર બધુ બગ્યારે, રાણી રૂકિમણીના વિર
 ખોળે ખેસાડ્યા રાણી રૂકિમણીરે, હરખ્યા તે શ્રીવસુદેવ,
 ખોળે ખેસી ભણે શ્લોક, ગોવીન્દની પટરાણી,
 ખોળે બે ઉતરસસરા, હાર આપો આણી,
 સૌ સણગાર સહુણા લીસે, હાર વિના નવ શોભે,
 કાને કુડળ ઝલ ઝળકે, કંઠે હાર શોભે,
 કઠના ગોદડ ઝુથણારે, જમણી માતીની સેર,
 દોરી આણવો ઝાઝ હિરનીરે, તેડવો ઝવેરી ખે ચાર,
 ઝવેરીના ચાર મહેતા એમ બોલ્યા વાસુદેવ
 વહુ ગોરીનો હાર પોવતા, વાર લાગેતતખેવ,
 બાસેઠ ખાના ચોસેઠ જાળી, વચ્ચે મેલો પરવાળી,
 લાલ પીળોને પીરિજી, બેઠ સંગની સારી,
 સાગ શીશમના ઢાલીયારે, મશરૂની તળાઈ
 શ્રીકૃષ્ણ પોઢ્યા રૂડી સેજડીરે, રૂકિમણી ઢાળે વાય,
 વા ઢળતા આવી નીદરડીરે ઉશીકે મેલ્યો હાર.
 હાર હયો શ્રીદામોદરેરે, રૂકિમણી નિદ્રાભેન.
 સૂર્ય ઉગેને સુતી જાગે, ઉશીકે નવ દેખે
 રાણી રૂકિમણી નાથ જગાડ્યા, વાત સઘળી પેખે,

અહિ હતાને કયાગયા મારો હાર કોણે હરીયો,
 શ્રીકૃષ્ણ ચોર મે ભણીયો હરિઠગ અવતરીયો,
 સમકરૂ સઘળા કરૂને. દેવે ચઢાવુ પાણી,
 બે મે તો ત્હારો હાર હર્યોતો આપુ બમણા આણી
 સમર કરૂ સઘળા કરૂને દેવે ચઢાવુ કુલ,
 બે ત્હારો હાર હર્યો તો આપુ બમણા મુલ,
 સમ કરૂ ને ટાઢા શીળા, બે મે નથી દીઠો,
 સમર કરૂ ને બિના શીળા બે મે દુષ્ટે દીઠો,
 લાવો જ્ઞાનિએ પેષ ભરૂ, રાણી રૂકિમણી રીઝે
 લાવો વિષ ઘોળી પીઉ, રાણી રૂકિમણી રીઝે
 લાવો કટારી કેડ ધરૂ, રાણી રૂકિમણી રીઝે,
 મામો કસાસુર માર્યો, ત્યારે કોણ હતું પાસ;
 માસી તણા પ્રાણ સોશીયા ત્યારે કોણ હતું પાસ,
 નાગ નાથી ઘોડે ચડયા કૃષ્ણ થયા અસ્વાર,
 આઠા તારેને આઠરણે, આખી રાત અજવાળા,
 હરણા હર્યા છેરે મલપના, કૃષ્ણ લે છેરે તાળી,
 પાછલી રાતના ઉઠીને, વહુએ મહીરે વલોવ્યા,
 છાસે ભર્યાં રે બે ગોરસડા, માખણ લેરે મેયારી,
 સરા સરા ધી સ્વાદીયા, વાડી સખર સભારી

[૧૨૦]

(૧૬૮)

રૂખમણી હરણુ

પ્રથમ શ્રીગુરુ પદ પ્રણમ હું પ્રીતે શ્રી કૃષ્ણ રૂપ હૃદે ધરું રે,
શ્રી રૂખમણીજીનો વિવાહ સક્ષેપે, પદ બધ પ્રેમ ધરી કરું રે,
શ્રી ભાગવત દશમસ્કંધ મધ્યે ત્રેપનમા અધ્યાય વિષેરે,
શુકજી કહે સુણો રાય રૂખમણીજીનું હરણુ કર્યું દારિકાધીશેરે.
વૈદર્ભ દેશ વિખ્યાત રાજાજી, કુદન પુર ત્યા કૌડામણુ રે
રાજ્ય રૂડું ભીમકરાય ભુપતિનું, ભાગ્ય શુ વરણુવુ તે તણુ રે
પાંચ પુત્ર તેમા જ્યેષ્ઠ રૂકમૈયો, પુત્રી છે એક શ્રી રૂકિમણીરે;
પ્રકટયા છે શ્રી મહાલક્ષ્મીજી પોતે, ગુણ શા શા ગાજી હું તેનાવળીરે
કન્યા કાળ કુંવરીનો આવ્યો, માતા પિતા મન ધરીયુરે
રૂપ ગુણ સમોવડ શી રીતે, શ્રીકૃષ્ણ વરે વીચારીયુ રે,
કુટુંબ સંડોહર સૌ કોને ભાવ્યુ, એક રૂકમૈયાને ના ગમ્યુરે,
એરે ગોવાળ કયમ વરે મારી ભગિની, કન્યાદીધી ત્યા ઠંથું નમ્યુરે
દમ ઘોષનો સુત શીશુપાળ રાજા, કુળવત છે જગનામનારે
તેની સંઘાતે મારી બેન પરણાવુ, સમર્થકો સમે કામનારે,
એમ કહી તતકાળજી બિઠ્યો, વેગે કહાવ્યુ શિશુપાળનેરે,
લગ્ન ઉપર જન લલ વહેલા આવો, સગે લવો બહુ ભુપાળનેરે,
શુણી એમ સન્માન સૌ ઉઠ્યા, બિઘમ માડો વહેવા તણુરે.
શુણી રૂકિમણીજી ને તો જાણ લાગી, જિર પરિતાપ થયો ઘણુરે,

જે જે દેશથી જે દિજ આવે, તેને પુછીને નિશ્ચે કથું રે.
 સર્વે કહે નહિ કેા કૃષ્ણ તોલે, સાબળીને ચિત્ત ત્યા કથું રે;
 નારદે પણ કહ્યું સૌ ગુણ પુરણ, એક શ્રીકૃષ્ણ નિશ્ચય કરી રે.
 એમ શુણી દેહ આત્મા પોતાનો, મન થકી અર્થો શ્રી હરિ રે,
 અજ્ઞ ન ભાવે ને નિદ્રા ન આવે, કહેવાય નહીં દુષ્કાંડને રે,
 નાથ સભારે ને નિશ્વાસ મૂકે, રાત દિવસ કાઢે રોધને રે,
 એવામા બન લેઈ શિશુપાળ આવ્યો, સાથે છે રાજા બીજા બહુ રે,
 કાશી રાજા દત્તવક જરાસંઘ, શાસન સહિત સેના સજિ રે.
 રહ્યામા જઈ ભૂપે સન્માન કરીને, લાવી ઉતાર્યા છે ભાગમારે,
 આવ્યો છે કાંડે જશે મોટી ખોડે, ધિક્કાર ફટ એના ભાગ્યમારે.
 દુષ્ટ આવ્યો શુણી કુવરીજીને, તાલાવેલી લાગી તનમારે
 કેમ કડ્ડ કેાની સઘાતે કહાવુ, ધારે વિચારે છે મનમારે
 એવામા એક આશ્રિતદ્વિજ ધરનો, આવ્યો દેખી ધાર્યું ચિત્તમારે;
 શાન કયો તેડીને સુકુમારી, આવો ગુરૂજી એકાતમારે
 નેડી ખેસાડી કીધો મનસુખો, પત્ર લખી એક આપીયું રે,
 દારા મતિ પતિને જઈ કહેજો, જેણે છે ઉર દુષ્કાંડ વ્યાપીયું રે;
 પણ દિવસમા છે લગ્ન તે કહેજો, વહેલા વળજો પેણુ પથને રે;
 મળીકા પુણ પાછી વળુ જગાથી, મુજને વરે કહેજો કથને રે,
 ભીખવી સદેશો ને વિપ્ર વળાવ્યો, વાડવ ચાલ્યો વેગે કરી રે;
 તા'છે તે ગમતી એક દિવસમા દારિકા દેખાડી શ્રી હરિ રે
 રખતો નગર શોભા દિજ ચાલ્યો, જોઈ પ્રસન્ન બહુ થયો રે.

પુછતો પુછતો હરિ મહેલે આબ્યો, દારે આવીને ઉમો રહ્યોરે,
 પ્રભુજીને કહાવ્યુ પ્રતિહારી સાથે, કહે કોઇ બ્રાહ્મણ આવીયો રે,
 આજ્ઞા બે હોય તો મહેલમા આવે પત્ર કોઇનું લવીયોરે,
 દારપણે સંભળાવ્યુ પ્રભુજીને, પત્રની વાન ત્યા સાભળીરે,
 નાથ કહેલાયો દ્વિજ રમે ખાગો, અતરભામી પામ્યા રણીરે
 સાભળી વચન ને સેવક દોડયા, ભટજીને જીવનમા લાવીયારે,
 દેખી પ્રભુ સિદ્ધાસનથી ઉઠયા, દ્વિજ વર ત્યાં પધરાવીયારે,
 અર્ધપાત સહિત પુબ્બ કીધી વિધિએ, વદન કીધું વિશ્વભરેરે,
 ભોજન કરાવીને તળેળ આપ્યુ, પોઢાડયા ચારૂ શેખ્યા પરેરે,
 પાસે બેઠા એક શ્રી હરિ પોતે, અવર નહિ કોઇ તે સમેરે,
 હસ્ત બેઠી શ્રી હરિ એમ બોલ્યા, ધન્ય ભગ્ય પધાર્યા તમેરે,
 તમ સરખા મહામુની વર દુર્લભ સતોષી સંત તપોનીધિરે,
 વિનય વિવેક મધુર વચનથી, આગતા સ્વાગતા બહુ કીધીરે,
 કહો રૂપિ કારણ આબ્યાનુ હવે, કોણુ દેશથી આવીયારે
 વૈદર્ભ દેશ વિષે અમો વશીએ, પત્ર આપ્યું એક લાવીયારે,
 આદર સહિત લીધો પત્ર પ્રભુજીએ, ખ્ય રીનું છે ઉર આપીયુરે,
 બેતા આસુના ખીંદુ માહે દીઠા, વિરહ મુદ્રા માહે છાપીયુરે,
 પ્રીતી પ્રિયાની લહી નેત્ર ભરાયા, ગદગદ કઠ થયા ઘણુરે,
 પત્ર આપ્યુ પાછુ ભટજીના કરમા, વાચો તમે અને હું શુભુરે,
 વાચે છે વિપ્રને શામ ધરે શ્રવણે, પ્રથમ લખ્યુ એમ પ્રેમદારે,
 સ્વસ્તી શ્રી દ્વારિકાના નાયક, રાજ રાજેશ્વરી છો સદારે.

ત્રિભુવન નાથ અનાથના ખંધુ સમર્થ ચતુર ચિતામણીરે,
 કુંદન પુરથી લિખીતગ તમ પદ પકજ કિકરી રૂકિમણીરે
 પ્રાણપતિ અભિવદન તેના અગણિત સેના લાવજોરે,
 જેમ અત્ર રાખી છે તેમજ રહી છુ કુશળ સહીત વહેલા આવજોરે
 અપર ચ એજ લખ્યા કારણ છે સૌ ગુણનીધિમા શુરયા હરિરે,
 તે થકી ચિત્ત મ્હાર લાભાણુ, મન થકી હુ તમને વરીરે,
 આપ કહેશો કુળવત કન્યાને, ન ઘટે કહેવુ રહામુ કંથનેરે,
 તોપણ સત્ય લૌકિકની રીતે, પળવુ પણના પથનેરે
 હુ તો તમારી સદા છુ વિચારે, તે માટે મન તમમા ઠરેરે,
 પણ કીર્તી શુભી વિધમા વનિતા, કોણ એવી તમને ના વરેરે
 મ!ટે સોવાતની એકજ કહું છુ, આવે સમે રખે ચૂકતારે
 ત્રણ દિવસમા છે લગ્ન પારવતી, પુણુ ત્યાથી રખે મૂકતારે.
 તેડયો રૂકમૈયાનો શિશુપાળ આવ્યો, ખીજા સૌને તમે લાવતારે,
 સિ હનો ભાગ શિઆળ ના પામે, જોજો આળસ ઉર લાવતારે
 આળસ કરશે જો જીવન મારા, તો મારા પ્રાણ નિત્યેજશેરે,
 જન્મો જન્મ તમને નહિ ભુલુ, જ્યારે મળીશું ત્યારે સુખ થશેરે.

વલ્લણુ

સુખ થશે પ્રિયતમજી, જ્યારે ગ્રહેશો હંથ,
 દાસ લણી દયા કરે, પ્રભુ દીનાનાથ.

[૧૨૪]

(૧૬૯)

રાધા વિવાહ

પ્રથમ શ્રી સારદા વરણવું, શ્રી ગુરુ લાગુલ પાય,
વહેવા ગાઇએરે રાધા કૃષ્ણને, મનમા હરખ નમાય.
બીજ મડળ અતિ શોભતાયે, ત્યા વસાવ્યાલ ગામ
પ્રિજ મહિર અતિ શોભતાં, ત્યા ખરસાણુરે ગામ
આહિર સૌ કે.ઈ ત્યા વસે, અધિપતી છે ભીખુભાણુ.
તેને તે એક પુત્રી હતી, પાડયું રાધારે નામ,
કાલુ ને ઘેલુ બોલતી ંહાલી લાગે ઠામોઠામ
સાત વરસનો સમો થયો, થયો કન્યારે કાળ,
માતા પિતા બધુ હરખીયા કરે વહેવાના વિચાર.
ટોળે મળીરે સર્વ સુદરી, વીનવે પોતાની વાત,
ઉપવન રમવાને અમે જઇએ, રમવા રાધા સઘાત વરરે૦
વચન શુભીને મન હરખીયા, તેડી પોતાનું તન,
આભુષણ અગે ધાનીયા, થયા સૌ ખુશી જન વરરે૦
વદન જોતીને દષ્ટે ન્યાળતી, લેતી લામણુલારે મત.
આજ્ઞા માગીને સચર્યા, રમવા સહીયરો સાથ. વરરે૦
કથ ઉપર કર નાખીને, હસતી ચાલીરે વન,
વનની શોભારે શી કહુ, થાકે સહજ વદત વરરે૦
ઉપવન અતિ સર્વે શોભતા, વૃક્ષ જાળ તાલ તમાલ;
લવીગ લતા અને કેતકી, મધુકર કરેરે શુભર. વરરે૦

[૧૨૫]

મોર ચકોરને કોકીલા, કરે શબ્દ રસાળ,
 બપૈયારે પિયુ પિદુકરે તો રમે ધ્રિજનારે બાળ, વરરે૦
 કેા પદરની ને શોળની, સઘળી સરખે પ્રમાણ,
 કેા ગોરી ને શામળી, કેાઈ લીનેરે વાત વરરે૦
 ચતુર શીરોમણી રાધિકા, રામા રૂપનું ધ્યાન,
 સઘળા સખામળી ગોપના, આવ્યા જ્યા ભગવાન વરરે૦
 રમીએ તે સર્વે સામટા, કરીએ એક વિચાર,
 આભરણ ધરીએ પુષ્પના, સજીએ બહુ શણગાર વરરે૦
 પુલના ચણીયા ને કુલની ઓઢણી, કુલની ચોળી ને ચીર,
 કુલે કુલી સઉ સુદરી, અલબેલી આહીર. વરરે૦

વલ્લભ

રમે રાધિકા રૂપમાં રંગ રાતી, કરે કામિની કેવી જોખનમાતી,
 સર્વે સુદરી એકઠી ઠામ પામી, મળ્યો તેહને સુદરીનેા રે સ્વામી

જેડી હડો રમે કૃષ્ણજી, રમતા આવ્યાજી વન,
 નયને તે નીરખ્યા રાધીકા, નીરખી મેડાયાજી મન વરરે૦
 કામિની કહે સુણો કૃષ્ણજી, સુણો મુખનીરે વાત,
 અમને રમાડો કે તમે રમો, હડો આવેજી હાથ. વરરે૦
 હડોરે લઈ હામોદરે, ફેકયો રાધાની પાસ,
 હસતેરે હસતે આલીયા, અમશું કરોરે હાસ વરરે૦

તમેરે થાઓ વર વીડલા, રાધા કન્યારે થાય
 એમ કરીએ વર યેવડો, જુગમા બેડુ કહેવાય, વરરે૦
 વિધાત્રાએ વાડૂ કીધુ, સરખા સરખીરે બેડ
 કોઈ જરી ન કાઢી થકે, શુભ રૂપમા ખોડ, વરરે૦
 એક રાધાનીરે મા થઈ, એક કૃષ્ણની માત,
 બોલ મેળાપ કન્યા હવા, સોવાસણ મળી ચાર વરરે૦
 એક કદમનેરે છાયડે, કરવા સઘળીરે રીત,
 પીઠી તે પ્રમદાને ચઢે, ગાય વેવાહનારે ગીત વરરે૦
 કહાન કુવર પરણાવીએ, બેને કરી વરમાળ,
 માનીની સવે ટેળે મળી, ખુશી થઈ તત્કાળ વરરે૦
 ચતુરાયે તે ચોરી રચી, બાધ્યા કકણુ હાથ,
 છોડને છોરા દોરડો, તેડ તારા નહણ તાત વરરે૦
 કકણુ હરિથી છુટે નહિ, કરવા સઘળીરે રીત,
 ધુધટડો તે ગ્રહી કરી, ભેટી હરિ ધરી પ્રીત. વરરે૦

વલણુ

ગ્રહી ધુમટો કામિની કથ ભેટી,
 ભરી નેત્રને માનીની મન મહોતી.

વદન વિકાસ્યુરે વિકૃલે, ઠગવા ગોપીરે નાર,
 ધ્યાન ધરે ભેગી તણા, રામા ઘેર રમત અપાર. વરરે૦
 કૃષ્ણુલ કહે શુભો કામિની, મારા મુખનીરે વાત
 નિત્ય ઉઠી રમવારે આવજો, કરશુ આવો સદાત. વરરે૦

[૧૨૭]

રમીને રાધા ગઈ ઝોકલી, આવી પોતાને ઘેર,
કુવરીનું મુખ કરમાઈ ગયું, જનનીએ પુછીરે પ્રેર. વરરે૦
કામણ કરીનેરે કુવરી, રમી તું કોનીરે સાથ,
શુભ માતા વર વિકૃતો, રમી તેનીરે સાથ વરરે૦
સહિયર મળીને વહેવા કયો, સસરા શ્રી નદરાય,
સાસુ મારીરે જસોમતી, કર્યા વર જગરાય વરરે૦
ચતુરાયે ચોરી રચી, રચ્યો સાર કસાર,
વેઠ મત્રે તે જમાડીને, પામ્યા હર્ષ અપાર વરરે૦
સોનાના થાળ અણાવીયે, રૂપલા ઝારીરે હાથ
ધી અણાવોરે ગોરી તણા, પીરસો સૌ સાથ, વરરે૦
કૃષ્ણ જમાડે રાધાજીને, કૃષ્ણ ને રાધીકાય,
પરણીને ઉઠ્યારે પ્રેમદા, સુદરી સાસરે બાય વરરે૦

(૧૭૦)

હંશીર વિવાહ

શકર સારદાને શીશ નમુ, ગરવા ગણપતિ જીઓ મુજ સ્હાજી
રમરૂ શારદા સમર્થ બણી, અળા આપો અવિચળ વાણી;
પરમ દીન પુછે છે વાત, કેમ પરણ્યા તે શંભુ નાથ,
વેહેવા વૈકુંઠનાથે વખાણ્યો, વેહેવા દેવીદાસે બણ્યો.
પ્રણીતું નામ પુછવું, વેહેવા વિગતે કરીને ગાવું.

વલ્લભ

વેહેવાને વિગતે વર્ણવું, મોરી માતાજી કરે કહ્યાણ,
 દીન વચન દેવીદાસના, દેવી કરીને પ્રમાણ
 એક સમે નારદ આવીઆ, જ્યા હતા શલુનાથ,
 પ્રીતે શુ પ્રભુજીને પુછવુ, કહે ઋષિ આગળ તે વાત
 નારદ કહે નયને નીરખતા, એવી કન્યા ન જાણુ કેય
 સુમોવટ શલુનાથની, સરખા સરખી હોય,

રાગ બિપરનો

વળતી ઋષિએ માડી વાતરે, તમે સાલળો શલુ નાથરે,
 અહીંથી દૂર ઘણી ભૂમી થાયરે, ઋષિ રહે છે હિમાચળ રાયરે
 તેને કૂળે છે કન્યા કુવારીરે, કેડે શોભા તેની ઘણી સારીરે
 મહા રૂપ અનુપમ સારરે, દીસે દેવી તણા અવતારરે
 શોભા કહેતા ન આવે પારરે, થાકે શેષના વદન હબરરે
 હોંડે હસ તણી ગતિ ધરતીરે, ભૂમી ઉપર ડગલારે ભરતીરે
 કટી જાણી એ કેસની લકરે, મૂખ જાણી જશી અકલકરે
 વેણ વાસુકી જેવી જણાયરે, દીસે કંચન સરખી કાયરે
 ચરણ કદળીના સ્તંભ શા જાણુરે, તમ ઋષિથી અધિક વખાણુરે
 બાળા બેઠી છે બાળ કુવારીરે, શામા શોધે વરને વિચારીરે
 કહે નારદને મેના સરખીરે, દેવ કન્યા છે શલુના સરખીરે
 શલુ કહે નારદ તમે જાણોરે, વેગે ઋષિવર વેહેલા થાઓરે

[૧૨૬]

શુભ કામ કરો પ્રેમ આણીરે, ઋષિ આત્મા સુણી એવી વાણીરે
એમ કહીને નારદ ત્યાં આવ્યારે, માહાદેવના માગા લાવ્યારે
જેથી માત પિતા મન લોભેરે, એવા વરને કન્યા શોભેરે
વળતી ઋષિએ માઠી વાતરે, વર સારો છે શંભુ નાથરે
જેને સુરવર મુનીવર જાણેરે, વર રૂઠો તે વેદ વખાણેરે
ત્યારે બોલ્યા મેના માયરે, કોણ ખડનો છે વર રાયરે
અતુકુળ છે કેવી ન્યાતરે, કહે નારદ સાંભળો વાતરે
અતુકુળ છે આદિ ઉચારે, એનું સુદર કુળ બહુ સારૂરે
ટોપી મન આ મન્યું માહારૂરે, એવો કોઈ નથી એમ ધારૂરે
જે કોઈ અણબુગતુ કહે તમનેરે, તેની ખોટ વરધ છે અમનેરે
મધરજ વેહેવા સરખારે, એવા વચન સુણી રાય હરખારે
જોયા વિના જોયા જેવુ કીધુરે, શંભુનાથનું શ્રીફળ દીધુરે.

વલ્લભુ

રાય કહે ઋષિ સાંભળો, જુગતે શું લાવો જન
મોટા તે મહિમતિ આવશે, રૂઠી પેર વધશે વાત.

રાગ ઉપરનો

નાદર કહે સાંભળો રાયરે, કહું મહાદેવનો મહિમાવરૂં,
બ્રહ્માદિકને શ્રી ભગવાનરે, રાય આવશે સર્વ સમાનરે,
એવા વચન કહી ઋષિ વળિયારે, પ્રભુજીને પથે પળિયારે,
મહાદેવને મહિર આવ્યારે, ઋષિ રૂઠા સમાચાર લાવ્યારે,
હિમાચળે તે કન્યા દીધીરે, શંભુનાથની સગાઈ કીધીરે,

એવી વાત કહી છેરે વાહાલીરે, શીવે હસીને તે લીધી તાળીરે;
 ચાલો જગદીશ પાસે જઈએરે, વેહેવા વૈકુંઠનાથને કહીએરે
 લક્ષ્મીવરને તેડી લીછએરે, પરી પ્રાણ પ્રભુજી શુકીએરે,
 હીમાચળને હરખન માયરે, મહા મંડપ રચીયો ત્યાયરે,
 તેડયા સોની સુથાર તમામરે, તેડયા કારીગરો તે કામરે,
 અક્ષાળએ મુહુરત શાઝ શોધ્યુ રે, દીશા જોધને દોરડુ બાધ્યુ રે,
 ભૂમી ચાર ચોજન ભરી લીધીરે, પરવાલાની પૂરણી કીધીરે,
 મણી જડીત્ર મોડ ઘડાવ્યારે, અક્ષા આદી ત્યાસર્વે આવ્યારે,
 ભૂથી ઉચા ભવન આકાશરે, પડે તેજ તણા બહુ પ્રકાશરે,
 મહી ભુકિત તણી ગતિ બાણીરે, નવર ગીની રચના આણીરે,

વલ્લણ

રગની રચના આદરી, જૂજવી જૂજવી જાત,
 મેઘ માળા ને ચીત્ર શાળા, લીલી એપે છે ભાત,
 મેઝ પર્વત પર પળી પ્રકટયા, કૂળ મેઢ્યા સુખકાર
 નખનથી સૌ નીરખીને, ફહેતા ન આવે પાર,

રાગ ઉપરનો

એવી મંડપ રચના ઉપાડીરે, ચતુરાઈ ઘડી ચીત્ર કાઢીરે,
 માહી ભૂલ વળી બહુ ભરીરે, માહી બાળગર રચના સ્થાપીરે,
 વિષ વેદનો કરતા વીચારરે, વરણવતા ન આવે પારરે,
 માહી મન ગમતાં મન ગમતારે, જાદુ ચારણ રમતા ને જામતારે,
 માહી જોય વાસણીઓજાણારે, ત્યાં તે સ્થાવર સ્થાવર અલગારે,

કોઈ ઘોડે ચઢ્યા અસવારે, હરકર પાયદળનો નહીં પારે,
 માહી મોટા મેગળમદ ઝરતારે મદમત લડાઇ તે કરતારે,
 શૂઢવાળા ને સાકળો છાબેરે, ગળે બાધી તેના રવ ગાબેરે,
 ત્યા તે આનદ ઉત્સવ થાયરે, એવું લખીયું છે મડપ માયરે,
 ખીજો નાટક ગાયન જાણુરે, વનસ્પતિ શુ મૂખથી વખાણુરે,
 માહી અનુપમ આખા ફળીઆરે, જેવા જાણે જાણુડા ગળીઆરે,
 બળ્યા ખારેક અને ખજુરરે, ફળ ફૂલને શીંગો મધુરરે,
 લીલી કેળ ને કરમદી પાકીરે, માહી સારી સુખડ નથી ખાકીરે,
 મહા તજ જાવત્રી ઝાઝીરે, ખોર ખોરડીએ રદ્યા ખાઝીરે,
 વળી બદામ ને ખીલીરે, તે તો દિસે છે નવરગ લીલીરે,
 વનસ્પતી જાર અઢારરે, માહે પખી તણો નહીં પારે
 નવરગી ને નાગર વેલીરે, શોભા વૈકુઠની લાવી મેલીરે,
 જ્યારે મધ્ય મડપમા આળ્યારે, ત્યારે શુ હસ લાળ્યારે,
 માહી મોર મધુરા બોલેરે, જોતા ન આવે કોયડડીને તોલેરે,
 માહે નવરગ સારસ રૂડારે માહે બેઠા ચકલી ને સુડારે,
 માહે પળેલા પોપટ પઢતારે, ત્યા તો મુરગી કુકડા વઢતારે,
 મેના બોલે છે શબ્દ મીઠારે, બગ ધ્યાન ધરીને બેઠારે,
 પર જુમી તણા જે પખીરે, બેની જાન લખી છે અસખીરે.
 એવી મડપ રચના કહાવેરે, કેવી જાત શબ્દનાથ લાવેરે,
 મદી આગળ માડવા ઘાલ્યારે, શબ્દનાથ પરજુવા આલ્યારે,
 કિવે જુગતેથી જતા બાધીરે, પેરી ફાટલી કથા સાધીરે,

ભાર ભાગ ધતુરાનો આણ્યોરે, પુષ્ટ પોઠીયો પછીથી પલાણ્યો
 ગળે પહેરી છે રૂંડની માલારે, અગે લપેટ્યા ભોરીંગ કાળા
 શભુના સમાચાર લાવેરે, એવો વેશ ધરીને આવેરે,
 નવ જોળન નયન સમારીરે, રૂઢામી આવે એ સુઢરી નાર
 એવા લાગ્યા છે જાન જમાઈરે, પડી મેના ત્યા મુઠ્ઠા ખાઈ
 ભુંડા બ્રાહ્મણે વ્યર્થ લમાવ્યારે, અણગમતો આગણે આવ્યો
 એવા વચન કહીને સૌ જાયેરે, જઈને કહ્યું હિમાચળ રાયેરે
 માતા કુવરીને કહાવેરે, તારો બળદે ચઢીને વર આવેરે,
 કુવરી કહે કરમની વાતરે, હું તો પરણી તે શભુનાથરે,

ઢાળ

મેનાનુ મન માને નહિ, મહાદેવ અવગુણ ગાય,
 પેર પેર થઈ પ્રીછવે, આધીન થઈ ઉમીચાય
 જનમ આપે જનેતા, કર્મ ન આપે કૈાચ
 પાણી પી ઘર પુછીયા, હવે જાત ભાત શી જોય,
 આગણે આવ્યો વર આશા ભર્યો તે વર્યો નિના કેમ જાર
 કર્મ બધન તો કીજયે, તો દે.ષ લગે માય

રાગ ઉપરનો

જેમને રૂપિએ વર આપ્યોરે, તે મે સત્ય કરીને થાયોરે.
 ત્રણ લોકમા તપ મે કીધુરે, શભુનાથનુ સગપણ કીધુરે
 એવા વચન કહી કરી વાતરે, મુખથી જોડ્યા તે મેના માત
 આ તો પુત્રી મે કયા જાઈરે, ગળાયથીમા વિખ ન પાઈ

વણ દીઠે શુ વર વખાણ્યોરે, હસ કાગની કાઠે બધાણ્યોરે,
પહેલાં પોકવા જે કોઈ જાશેરે, એમ માનીની મનમા વિમાસેરે,
કેમ જાયે તે જોગી પાસેરે, રૂપ જોઈને તનયા ત્રાસેરે,
દેવ કન્યા એને કેમ દીજેરે, માટે રૂઝુ ગમે તે દીજેરે,
પેહેલા પોકવા જે કોઈ જાશેરે, એમ માનીની મનમા વિમાસેરે
કેમ જાયે તે જોગી પાસેરે, રૂપ જોઈને તનયા ત્રાસેરે
દેવ કન્યા એને કેમ દીજેરે, માટે રૂઝુ ગમે તે દીજેરે
સઉ હાસી કરે એને દેખીરે, કન્યા કેમ દીજે એને દેખીરે
જો જો કુળવતા જમાઈરે, દેખી નારી રહી સુરછાઈરે.

વલ્લભુ

મેનાનુ મન માને નહિ, એને આગણે ઉભા ઈશ
પાર્વતીનો પ્રેમ જોઈને, રૂપ પ્રગટયુ ઉમયા દીશ
સૂર્ય સમે વડ વદન ઝળકે, કળા કોટી પ્રકાશ
જોતામા ખામી નહિ જરા, તે તો કહુ કયમ આલાસ
હવે હરખ્યા હરિ, અગે વાધ્યો છે ઓછગ
શબ્દગાર સજ સહુ સુદરી, બહુ નારી બની નવરગ
ધુશળ મુશળ કર ધરી, મલપતિ મગળ ગાય
પોકી પછી પધરાવીયા, પ્રેમથી મડપ માય
બ્રહ્મા સાથે શોભે બ્રહ્માણીરે, ઇન્દ્ર સાથે શોભે ઇન્દ્રાણીરે
રવિ સાથે શોભે રાદેર રાણીરે, જોવા જેવી શોભા સૌએ જાણીરે
હિમાચળની સાથે છે મેનારે, વળી હુ કહુ વખાણુ કેનારે

શિવ જેઠાં પલોંડી વાળીરે, મધુપંકજા કાંસાનીં થાળીરે
 લક્ષ્મી શિવને લુણ ઉતારેરે, સત્યભામા સૌને વારેરે
 સૌ જોલે છે નાટક જોલેરે, નહિ આવે બળુવંતીને તોલેરે
 રૂક્મણી એણીપેરે ગાયેરે, રાધિકાજી તે વારણે બાયેરે
 સૌ જોલે છે શબ્દની પક્ષરે, જળ આવ્યા મેનાને ચક્ષરે
 અતિ આનંદે પરણ્યા ઇશરે, સાથે જનમયા જગદીશરે
 કન્યાદાન દે હિમાચળ રાયરે, મળી માનીની મગળ ગાયરે
 ધન્ય ધન્ય થયો અવતારરે, વાગે વાળાં દ્વદુલી અપારરે
 પ્રજ્ઞા સ્વસ્તિ મુરત બાધીરે, લીલા વાસની ચોરી બાધીરે
 પુદર મગળ વરત્યા ચાલરે, શિવજીએ આરોગ્યા કસારરે
 શિવને હાથ ગૃહણ ત્યા થાયરે, દાન આપે હિમાચળ રાયરે
 રાયે હસ્તી આપ્યા શણગારીરે, ઉપર અકુશ ને અબાડીરે
 લાખી ડોક ને સાઠીઆ સારરે, ગાયો લેસોના ટોળા અપારરે
 રાયે રથ આપ્યા છે કરોડરે, સાથે ઘોડા ગાડીની જોડરે
 પ્રભુને પહેરામણી ઘણી થાયરે, પીળા પીંતાબર આપ્યા રાયેરે
 બધાને આપ્યા હીસે ઘરચોળારે, ઘણાં લાખાં પનાદાર પોળારે
 ભરી જરીયાન મનમા ભાવેરે, મન ગમતા મશરૂ મગાવેરે
 ઘણી જીગતે જમાડી જાનરે, છુટયા બધી થકી બધીવાનરે
 શિવજી પરણી આપ્યા કૈલાશરે, મૃત્યુલોક મેલ્યા દેવીદાસરે
 વીસવાડામા વાળ વસે છેરે, અતિ આનંદે વેહેવા કરે છેરે
 જે કોઈ ઇશ્વર વિવાહ ગાશેરે, તેના પાપ સૌ પ્રલે થાશેરે

[૧૩૫]

ને કોઈ સાબળશે નર નારીરે, એની આશા પુરશે ત્રીપુરારીરે
તેને કૃપા કરશે શંભુનાથરે, અલે સકટ વેળાએ હાથરે
ધન ધોન્ય પુત્ર પરીવારરે, આપે પાન્વતી ભંરથારરે

વલણુ

પ્રીત શુ આપે શ્રી હરી, તેના મનની પુરે આશ
શ્રોતા જન સૌ સાબળો, થાશે અવિચળ વાશ

(૧૭૧)

મોલેશ્વરં વિવાહ

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવુ, ગણપતિ લાશુ પાય
ગુરુ કૃપાએ ગાઇશુરે મોલેશ્વર વેહેવાય
ગુરુ ગણપતિને આરાધુ, માંડ મનરે મોલેશ્વરમા લાધ્યુ
ધન્ય ધન્ય આ સુરત શેહેર, મહાદેવ મોલેશ્વરની મ્હેર
ગોપીપુરે વસે અવિનાશ, શુકલ અમ્મીહોત્રીની પાસ
મહેતા અભેગમનુ દ્રવ્ય વાવડ, શિવનુ દહેડે ય ધાવ્યુ સાડ
ઘોઘાટ ઘણેરો ગાળે, ત્યા તો કેલાસ સરખા બિરાળે
સિવરાત્રી સોમવાર ને વ્યતિપાત, મહાપુજા થાયે સારી રાત
તિલ તાદુલ અખિલ ગુલાલ, નાનાવિધની પુજાનો તાલ
ધુપ દિપ નૈવેદ્ય પ્રણામ, આરતી પુષ્પની અજનીનુ ધ્યાન
પચ વહની ને રૂપાના ઘટા, ધીના કુળશ ને પુષ્પની જટા
પ્રભાતે પડ્યાજી સમર્થ, ભણે વેદત્રયીના અર્થ

[૧૩૬]

વલણુ

અર્થે જાણે આનંદ શુ, શ્રેયેક સહિત વિખ્યાત,
શુકલ વ્રાહ્મણ બહુ મળ્યા, મેહેતે દક્ષિણા આપી સાક્ષાત

કડવું રળું

દક્ષિણા સહિ પામ્યા સહી, મહાપુબ સક્ષેપે થઇ,
આઠે દહાડે આવે શિવ જોગ, ગુપ્તેશ્વરના એ લોક,
ગુપ્તેશ્વર નરખીને જાય, કતારાના દર્શન થાય,
સખી મનના મનોરથ થાય, ગાઇએ મોલેશ્વર વેવાય
એમા નથીરે પૂર્વની કથાય, સત્ય જુગમાહી પાચાળ રાય,
તેને એક હવિરે કન્યાય, તેના શુણની તે સખી ન થાય
તેના કારણરૂપ કહેવાય, સુણે તે કથા સર્વ સભાય

વલણુ

કારણ કે જાણે નહિ, પૂર્વ જન્મની પ્રીત,
પ્રજાપતિ પ્રીત્યા નહિ, તેણે કયાં વિપરીત.

કડવું ૩ જી

વિપરતની શી કહું વાત, સહિ પુત્રીને શીવ જમાત,
ઘેર આરબ્યા ઉત્તમ કાજ, દુભવીયા તે શીવ મહારાજ.
રાયે પત્ર લખીને તેડાવ્યા, ત્રિલોચન થકી સહિ આવીયા,
દેવ તેત્રીશ કરોડ ત્યા આવીયા, ઋષિ સહસ્ર અઠયાસી પધાર્યા
પાતાળના પરનાગ તેડયા, નવે ખડના નરપતિ ભેળ્યા,
વિદ્યાધર ગાધર્વ ગાય, ઇંદ્ર અપ્સરા લઇને જાય.

[૧૩૭]

શરણાઈ ને ભેરી ત્યા વાગે, તેને નાદે તે કૈલાશ ગાજે,
 વૈમાન અતરીક્ષે પળાયે, તેને નાદે તે ગગન છવાયે,
 ત્યારે સતી પુછ્યુ ત્રિપુરાર, આજે સ્વર્ગમા છે કંઈ સાર,
 ત્યારે શકર બોલ્યા ત્યા વાણી, તમે સાબળો સતિ રાણી;
 તમાગ પિતા પ્રબળપતિ જેહ, મહારૂઢ કરે છે તેહ
 તેણે આજ વિસાર્યાંજી અમને, નહિ તેડા મોકલ્યાંજી તમને;

વંદણ

તમને તો તેડયા નહિ, એ મોટો અપરાધ,
 સતિ કહે સુણ નાથજી, બુલ્યા હશે મુજ તાત

કડવુ ૪ થું

મુજ તાતનો અત ન લેશો, બુલ્યા ઉપર દ્રેષ ન ધરશો.
 મુજ તાતને પુત્રી અનેક, એમ કરીને વિસરીયા વિવેક,
 મુજ તાતના સાહીત્ય, બોળા એમ કરીને વિસરીયા મહા બોળા
 અમને આજ્ઞાજ આપોની આજ, અમે મૈયેર જઈએ મહારાજ
 એવી અવળી નાકરીયે પેર, વણ તેડયા ન જઈએ મહીયેર;

વંદણ

વણ તેડયા જઈએ નહિ, ન કરીયે મૈયેર હાસ
 માન ન પામે માનીની, તેણે હોય વિનાશ

કડવુ ૫ મુ

વિનાશની શી કહુ વાત, ઘણા ક્રોધે ચડયા મહારાજ,
 ત્યારે વજ્ર વચન લાગ્યા મન, તપી ઉઠીયુ ક્રોધથી તન,

ત્યારે સતિ વિચરે મન, આચુ આખ્યાં તે બન્ને લોચન,
ત્યારે શીવજી તે મનમાં તપાસે, એ તો માનીની મમને જાણે,
શિવે જેમ તેમ આજ્ઞા દીધી, રામાને તે રળીયાત કીધી,
ત્યારે સતિએ નમાચુ શીવ, શીવજી બોલ્યા તે એમ ભવિષ્ય.

વલણુ

ભવિષ્ય ભૂલે નહિ, થાશે અવળી પેર,
તત્પર થઈને તારૂણી ચાલ્યારે મૈયેર

કડવુ ૬ કું

મૈયેરને મારજે માહાલે ચતુરા, ચચળ થઈને ચાલે,
પાયે નેપુઝુ ઘુઘરા ઘમકે, મહા વનમા વિજગી ચમકે
તેના તેજ તણે નહિ પાર, કોઈ આદી શક્તિ અવતાર,
ક્ષણ એકમાં આવ્યા પિતા થે ત્યા તો અવળી દીડી સૌ પેર,
મડપમા તે જગ્યા જોઈ, રૂદ્ર કળશ ત્યા નહિ દીઠો કઈ,
ત્યારે સતિ મન વ્યાકુળ થયા, ધીરજ ધરીને મડપમા ગયા
માત તાત ને બ્રાત લોભઈ, આવો કરીને ન બોલ્યા કોઈ,
બેન ભાણેજ ને સૈયેર સાથ, આવો કરીને પુછી બે વાત,
બીજે દહાડે ગયા સભા માય, સૌ હેવ બેઠા છેરે ત્યાય.
રહામારહામી રહ્યા સૌ જોઈ, આવો કહીને ના બોલ્યા કોઈ,
મુખ મગ્ડીને બેઠા તાત, મારા સાચા છે પ્રાણનાથ.
પાપી પિતાને પરહરીએ, પાપાણુને પેટે પ્રસવીએ,
પ્રદક્ષિણા ફરીને સખ્યા ધીર, જણમા જ પાવ્યુ શરીર

[૧૩૯]

મારે શરીર રાખ્યાનું શુ કામ, હું તો આજ કડ જપાયાન
વલણુ

જનમા જ પાવ્યા સતિ, કયોi ઢેહ વિનાસ,
હાહાકાર ત્યા થઈ રહ્યો, બુધે ચઢયા ત્રીપુરાર.

કડવુ ૭મું

ત્રિપુરારિ ત્યા બુધે આવ્યા, અગણીત સેનારે લાવ્યા,
શિવે જટા પછાડી કીધો ક્રોધ વીરભદ્ર ત્યા પ્રગટયો બેધ
વિરભદ્રને ચઢી છે રીસ, છેદુ પ્રભપતિનુ શીશ
પ્રભપતિનુ મસ્તક કાપ્યુ રાજવટીના ધડપર જઇને સ્થાપ્યુ,
સૌશંભુ કરીને લાગ્યા પાય, પછી હુશીયા તે શંકર રાય
સૌ સૌને સ્થાનકે ગયા, થોડા થોડા સામગ્રે ગયા

વલણુ

થોડા થોડા સૌ રહ્યા ને પૂર્વ જન્મની પ્રીત,
પ્રભપતિ પ્રીછ્યા નહિ જન્મ્યા રૂડી રીત

કડવુ ૮મું

હિમાચળ ચતુર સુબલ, તેના મેના નારી પ્રમાલ,
પેલા ભવની સભારૂ વાત, મેં તો દુભવ્યા શિવ સાક્ષાત

વલણુ

શિવ સાક્ષાત મે દુભવ્યા, કીધો બહુ અપરાધ
વણુ તેડયા મૈયેર ગયા, કીધા પ્રાણના ત્યાગ

[૧૪૦]

(૧૭૨)

શિવ વિવાહ

જરે પ્રથમ તે શિવજીને વરણુવુ, જરે લાગુ તે લગીલગી પાય,
હું તો સ્તુતી કરૂં શકર તણી, જરે ચૈદ તે લોકના રાય
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં
જરે પાર્વતી તપ માડીયા, જરે માડયા તે ઉચ અપાર,
અન્ન ને જળ બેઉ તજ્યા, અરે તજ્યા તે શોળે શણગાર,
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં.
જરે કોઈ કહેશે શિવજીને શુભરી, જરે નહિ એના માત નેતાન
એ તો બળદ ઉપર બેઠીને ફરે, શુણી ઉમયા કહે વાત
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં
જરે પારવતી તે એમ બોલીયા, જરે આબુષણ છે એની પાસ,
આખી જગતિના જીવ એની કરે, જન્મ ધરીનેરે આશ,
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં
જરે શકર કહે સુચસુદરી, જરે મારો છે ભોગીનો વેષ,
રાજ કન્યા તુ તો બાળકી, ભોગ પતિના સેવાયે વેશ
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં
જરે પારવતી તો પડી એમ બોલીયા, જરે તમેછો અકળસ્વરૂપ,
હું તો ગદગદ કહે વાણી વદુ, જરે તમેછો શકર સ્વરૂપ,
હું તો શકર વરને પ્રીતે વરૂં
જરે મેના મારી માવડી, જરે કરશે તે મહા ઉત્પાત,

[૧૪૧]

મારા તાત હિમાચલ બાણશે, જરે કરશેને પ્રાણના ઘાત.

હું તો શકર૦

જરે પારવતી એવું ઉચરી, ગયા પેતાને સ્થાન,
જતા જતા વાણી એવી વદ્યા, જરે સારી તે લાવેા જન,

હું તો શકર૦

જરે ગોધલે બેઝીરે રખે આવતા, જરે રખે ચોળતા રાખ,
બેગી જટા તો ભરમે ભરી, જરે રખે કરતા શખનો નાદ,

હું તો શકર૦

જરે મેના તે મહારી માવડી, જરે અજેરી કરશે રીમ.

હું તો શકર૦

(૧૭૩)

કુવરી ગીત

જરે પ્રભાતે રાધાની માડી જાગી,

તેના મનમા તે ચટપટી લાગી, કુવરીએ શુ કયું.

તે તો કુળના કુગર રેલ્યા,

તે કુળના મારગ મહેલ્યા કુવરી૦

તે તો કુળમા લગાડી ખામી,

ત્હને કોણ મળ્યો છે સ્વામી, કુવરી૦

હું તો મીઠી ને તને કોણે દીડી,

ત્હને કોણે ચઢાવી પીડી, કુવરી૦

તે તો કઈ નગરીમા ફત વહેયો,
 તે ચુડા કોના પહેયો, કુવરી૦
 તે તો કયાંરે માડવડા રોખ્યા,
 તકારા વરને કોણે પહોકયા, કુવરી ૦
 ત્યા તો કયા દેવતા આવીયા,
 તહને વેદ કોણે ભણાવ્યા, કુવરી૦
 તને કોણે આરાધી વરણી,
 તુ કોની સાથે પરણી, કુવરી૦
 ત્યા કોણે કયું સૈ તૈયાર,
 તને કોણે જમાડયો કસાર કુવરી૦
 તે તો જીવતા શીશ મહારા વહેયો
 પાનેતર કોના પહેયો કુવરી૦
 તે તો જીવતા શીશ મહારા સધ્યા,
 તે મીઠળ કોના ખાધ્યા, કુવરી૦
 તને કોણે આ મતિ આલી,
 વરમાળા કોની ઘાલી કુવરી૦
 ત્યા તે કોણે કહયા ને કોણે સાલજ્યા,
 તારી કોણે ઉરાડી વાત કુવરી૦
 જીરે પ્રભાતે સધિકા ડાણી જાગીરે,
 તે તો માતાને પૂજવા લાગીરે, ૨૧૧ મેં સાડું કયું
 એ તો હુ ખના હુગર નશી રેલ્યા,

મેં કુળ મારગ નથી મેલ્યારે, માતા મેં સારૂં કર્યું.
 મેં તો કુળમા લગાડી નથી ખાત્રી,
 મને મળ્યો છે રાજનો સ્વામી. માતા૦
 હું તો મીડી ને જશોદાએ દીડી,
 મહને સૈયરે ચઢાવી પીડી, માતા૦
 મેં તો મથુરા નગરે દત્ત વેર્યા,
 મેં ચુડલા અવિચળ પડેર્યા માતા૦
 મારા વનમા માડવડા રાખ્યા,
 મારા વરને ઉમયાએ પહોંકયા માતા૦
 ત્યાં તો ત્રીસ કરોડ દેવ આવ્યા,
 મને તેણે વેઠ લાગ્યાં. માતા૦
 મને ગોપીએ ઓરાડી વરણી,
 હું ક્રી કૃષ્ણ સાથે પરણી, માતા૦
 મારી સૈયરે સામગ્રી કરી તૈયાર,
 મહને કૃષ્ણે જમાડ્યો કસાર માતા૦
 મેં તો જીવતા શીશ મહારાં વહેર્યાં,
 પાનેતર પ્રભુના પહેર્યાં, માતા૦
 મેં તો જીવતા શીશ નથી, સાધ્યા,
 મોહનના મીઠળ બાધ્યા, માતા૦
 મહને સદલાએ સુમતિ આપી,
 વરમાળ વિઠ્ઠલની છાલી, માતા૦

[૧૪૪]

ત્યા તો ચઢે કહયા ને શુણ્યા સુરજે,
મારી વાયે ઉરાડી વાત માતા૦

૧૭૪

તાપિ વિવાહ.

સરસ્વતી સ્વામીને વીનવુ, ગણપતિ લાગવુ પાયરે,
તાપીના તેજ છે આકરા, પાણી છે નિર્મળ નિરરે,
સૂરજ બેટી તમ તણી, માગે છે સાવણસાયરે,
સાવણ વાડીએ ઉતર્યો, તાપીને રમતેલી દીડી
કે રે તુ પરણી કે આદરી, કે રે તું બાળ કુવારીરે.
નથી પરણી નથી આદરી, હજીએ છુ બાળ કુવારીરે
ઘેર જઈ માડીને પૂછીયુ, કન્યા રૂપનું ધ્યાનરે,
નેડાવે જોશીના બેટડા, તાપીના લગનને જોવાડારે
જોશીએ મુકુંર્ત આપીયા, માતમ ને સોમવારરે,
તે લગન ચુદ્યા પરમાણેરે, થાળ ભરી સગ મોતીડે
લ્યો જોસી કણવટ આપુરે, કણવટ લેઈ જોશી ઘેર ગયારે,
જોશેણે પુછી છે વાતરે, કોની બાઈરે વહુ દીકરી,
કોના લૂટયા ગર્થે ભડારે, કોના લૂટયા ઝોરડા ઝોરડી,
કોના લૂટયા પેટી મળુસરે,
નથી વાહીરે વહુ દીકરી, નથી લુટયા ગર્થે ભડારે,
નથી લુટયા ઝોરડા ઝોરડી નથી લુટયા પેટી ને મળુમરે

માણેક દડોરે મોતિ છડો, તાપીના વહેવા કે માડયારે,
 મેં તુને વહેવાઈ વારીયા જેના લગ્ન ન લેશેરે
 નહીં મળે ખોળ કપાસરે, નહિ મળે પાણી ને ઘાસરે,
 વહેવાઈએ આવતા બાણીને, મંખધિ વાવને ખોદાવીરે
 વ વ ખોદાવી તો ભલે, ચરૂએ ઓસાળ્યા છે અન્નરે,
 અન્ન ઓસાળ્યા તો ભલે જમાડો વરની જાનરે,
 જાન જમાડી તો ભલે, ખીડલે ખાસક પાનરે,
 જો વર શેરીએ સચર્યા, શેરીએ કાચને ઢાળાવોરે
 જો વર સીમે સચર્યા, સીમે તે સાળ રોપાવોરે.
 જો વર પાદરે સચર્યા, પાદરે પડાને વગડાવોરે
 જો વર ખડકીએ સચર્યા, ખડકીએ ખડાને વગડાવોરે,
 જો વર મડપે સચર્યા મડપ તો મોગરે છાયારે
 જો વર મ્હાયરે સચર્યા, મ્હાયરા મેનિએ ભર્યારે
 નીસર એલડી ઘેલડી, નીસર કન્યાની માડી,
 ના ઘડીએ વર લુખશે, સૂકાશે મુખના તખોળરે,
 પટકોરે મેરૂરે પાટલડી, કાચલડીએ કેશ ખાધુરે,
 ચાલતી મ્હાલતી નીસરી, બાણે બાદરવાની લેસરે
 ડાલતી ડાલતી નીસરી, બાણે ઉનાળાની ઉધરે,
 નાક સાહી વર નીરખીયા, ગળે ઘાલ્યા છે ઘાટરે.
 આણી બેસાડયા છે મ્હાયરે, બેસણે માડયા છે પાટરે,
 કન્યાએ કાકણ પહેરીયા, પડીરે પાનેતરે ગાઠરે.

આડારે અતર પટ ધર્યા, હોય તમેજે છાટરે,
કાથા ચઢન કેરી કુરવડી, રસીસાર કસારરે.
વેદ મત્રે કસાર પચવ્યો, તેડાવે કન્યાની માડીરે,
સોનેલા ઘાળ અણાવો, રૂપલા ઝારી હાથરે
ઘી અણાવો ગૌરી તણા, ખોખલે પીરસોને ખાડરે,
ત્યા તો રામ જમાડે સીતાનેરે, ત્યા તો સીત ને જમાડે રામ.
અન્યોઅન્ય જમાડીયા, વાળ્યા ઉછીના પાડરે

(૧૭૫)

મહાદેવની જાન.

શિવ શંકર ને શિવ રામરે, શુરવા ગણપતિ કરૂરે પ્રણામરે
મુજને અવીચળ વાણી આપોરે, મારા વિદન સમસ્ત ઉથાપોરે
કર જોડીને કહું એક વાતરે, કયા પગ્ણયા તે શભુ નાથરે
વેહેવા દેવી દાસે જાણ્યોરે, વેહેવા વૈકુંઠનાથે વખાણ્યોરે
વેહેવા જુગતે જોવાડ્યોરે

વલણુ

વેહેવાને જુગતે જોવાડીએ, મોરી માતાજી ઉમીયાય
એ વર શભુ સદા શભુ, શભુ તે જોળા કહેવાય
એવા પ્રભુમુ તે શભુજને સાબળી કીધી તે રૂપિ આગળ વાત

ત્યા ઉપર બ્રહ્મા ધણુ જાજે, ત્યા છે એ મેના નારી

[૧૪૭]

તેને ખોળે એ કન્યા કુવારીરે, તે તો રૂપ અનુપમ લાવીરે
ચાલે ગસુગતિ હસને સરસીરે, ધરતીપર ડગલા ભરતીરે
રૂપ અનુપમ જેનું જણાયરે, એની કનકના સરખી કાયરે
વેણી શીર નાગ વળાવ્યારે, એમ કહેતામા નારદ આવ્યારે
મહાદેવના માગા લાવ્યારે, ઉરમા હર્ષ અધિક ઉપજાવ્યારે
પરદેશી ચીતારા તેડાવોરે, માહે હસ ને મોર લખાવોરે

રાગ ખીજે

મોર ખોલે મધુરા ખોલ, બે કોયલને નહિ તેલ
ત્યા ભય ભવત્રી જાણ, નારગી દીસે તાણ
ત્યા કેળ ને ખબુરા, હરિના આગળા દિસે રૂડા
રૂઢ મુઢ અને વરમાળ, વીંટાળીઆ ભોરગી કાળા
ભુગતે કરી જટા બાધી, હરીએ ફાટેલી કથા સાધી
ભુવો વાણત્ર ભન જમાઈ, જેઓ કહ્યા બે નરના ભાઈ
મેના કહે મે પુત્રી ભઈ, ગળ શુથીમા વિખ ન પાઈ

વલણુ

એટલે તે બોલ્યા પારવતી રાણી

તમે એ શુ બોલ્યા મારી માત

જન્મ આપે જનિતા પણ કર્મ ન આપે કોય
પાણી પી ઘર પૂછીયા હવે જાત જાત શી જોય
ખારણે આવ્યો વર ટહુકા કરે, તે વયાં વિના કેમ જાય
તોરણે વર આવ્યો આશા ભર્યો, તે પરણ્યા વિના કેમ જાય

[૧૪૮]

પાર્વતી સૈયર મોકલી, શકર રૂપ પ્રકાશ
 શકર રૂપ પ્રકાશીયું, કેટીક ચંદ્ર પ્રકાશ
 હરખે ને નિરખે મેના માવડી, હરખે તે મગળ ગાય
 મેના પોતાના મન વિષે કંઈ હર્ષ તે ઉભરાય
 નાક સાહી વર નિરખીયા, ગળે તે ઘાલ્યા ઘાટ
 આણી બેસાડયા મ્હાયરે, બેસણે માડયા પાટ
 આડો તે અતરપટ ધર્યો, પાનેતર વાળીયા ગાડ
 કાયા ચદન કેરી કુવરની, ત્યા રચ્યો છે સાર કસાર
 વેદ મંત્રે કસાર રચ્યો, હવે તેડાવો કન્યાની માત
 સુનલા થાળ અણાવીએ, રૂપલા ઝાઝી હાથ
 ઘી અણાવો ગૌરી તણા, ખોળલે પીરસો ખાડ
 ત્યા તો શીવ જમાડે પાર્વતીને, પાર્વતી જમાડે શિવ
 અન્યોઅન્ય જમાડીયા ઉછીના વાળ્યા પાડ

(૧૭૬)

સત્યભામા વિવાહ

પ્રથમ પ્રણમુ શ્રી ગુરુજીના પાય, સમરૂ શ્રી ગોવર્દન રાય
 શુભ મતિ અતિ જન ગુણ ગાય, શ્રી સત્યભામાજીનો વેહેવાય
 શ્રીમદ ભાગવત ભણુરે આનદરે, જેમા રસનિધિ દશમસ્કધરે
 તેમા છપ્પનમા અધ્યાયરે, સીમત મણિ તણે મહિમાવરે
 શ્રી દ્વારિકા નગરી મોઝાર, ઉચ્ચસેન મહામતિ નૃપ સાર

[૧૪૯]

વસે જાદવ ત્યાં છપ્પન ફોડ, નથી જુગમાં કે તેની બેડ
જાદવ એક સત્રાજીત નામ, કન્યા એક સત્યભામા ધામરે
પ્રભાકર તેના ઇંદ્ર દેવરે, સત્રાજીત કહે તેની સેવરે
પ્રસન્ન થયો કૃપા કીધી ઘણીરે, સુરજે આપ્યો સીમંત મણીરે
નિત્ય પ્રત્યે પૂજન કરેરે, ખડાર જાય ત્યારે કંઠે મણિ ધરે
એક સમે કંઠે ધરી મણી, સત્રાજીત આવ્યો સભા ભણીરે
દુર થકી ફેળી સહુ જનરે, ચક્રીત થયા પોતાના મનરે
જહુ મનમા કહે વિચારરે, આવે સુચે સભા મોઝારરે
કૃષ્ણ કહે દિનકર નવ હોયરે, હશે સત્રાજીત જાદવ સોયરે
આસન આપ્યું તે આદર કરીરે, ક્ષણ રહીને જોડ્યા શ્રી હરીરે
સાબળો સત્રાજીત મારી વાતરે, જેથી જશ વધે વિખ્યાતરે
સુચં ભક્તિ કીધી તમે ઘણીરે, મોટે ભાગ્યે પામ્યા મણીરે
માટે એ ભેટ ભૂપને કીજેરે, વચન અમારું શીર પર લીજેરે
મણી શોભે તે રાજદ્વારરે, આપણે સેવા તણો અધિકારરે
મણી માગો શુ લાભ પરહરિરે, સુરજ સેવ્યા મે સમજ કરીરે
ઉકયો સત્રાજીત નિરધારરે

વલ્લભ

પુનઃ ઠામ પરવારીયા, મણિ સીમંત એવું નામ
આવે કથા કેમ નીપજે, કહે છે જન દયારામ
જાત સત્રાજીત તણો, પ્રસેન નામે જેહ
વન ગયો કંઠે મણિ ધરી, મૃગયા રમવા તેહ

રમતાં સિંહ મળ્યો એક વાટરે
 અથ સહિત હટ્યો મણિ માટેરે
 મણિ લઈ ત્યા થકી સિંહ ચાલ્યોરે
 તેને બાળુવાનને જઈ આલ્યોરે
 કન્યા બાળુવતી હતી ઘરમારે
 મણિ જઈ આપ્યો તેના કરમારે
 રીંછ રાજે હણ્યો સિંહ ઠામેરે
 મણિ લઈ ગયો પોતાને ધામેરે
 એ કથા રહી એણે ઠામેરે
 સત્રાજીત કરતો શુ કામેરે
 બ્યારે ઘેર ન આવ્યો બ્રાતરે
 સત્રાજીતે ઉરાડી વાતરે
 કૃષ્ણ માયો તે મારો બ્રાતરે
 મણિ માટે કરી એની ઘાતરે
 સૈાને વાત કરે એવુ કરીનેરે
 એવુ કલંક ચોટયુ શ્રી હરીનેરે
 સહુ કોઈ વાત વિચારે છે મનરે
 કૃષ્ણ કહે ચાલો જઈએ વનરે
 જઈ કરીએ મણિનુ શોધનરે
 એમ કરીને આવ્યા વનરે
 જતા આગળ દીઠો પામ્યે મરણરે

[૧૫૧]

ત્યાથી સિંહ પડ્યો દીઠા ધરણુરે
 ત્યાથી રીંછના પગલા દીઠારે
 તે તો ગિનિની ગુપ્તામા પેઠારે
 મુદિ પાતે લડે બેઉ બગીચારે,
 સત્તાવીસ દીવસ એમ પળીઆરે
 એવામા એક દિવસ એણે બનશેરે
 જાળુવતીને પ્રભુજી પરણશેરે
 રીંછ કન્યા પ્રભુજીને પરણીરે
 પેહેરામણીમા આપ્યો સીમત મણીરે

(૧૭૭)

જાળુવતી વિવાહ
 રમતા સિંહ મળ્યો એક વાટેરે,
 અશ્વ સહિત હણ્યો મણિ માટેરે
 મણી સિંહ લઈ ત્યાથી ચાલ્યોરે
 તેને જાળુવાને આવી જાલ્યોરે
 રીંછ રાજે હણ્યો સિંહ ઠામેરે
 મણી લઈ ગયો નીજ ધામેરે
 કન્યા જાળુવતી હતી ધરમારે
 આપ્યો મણિ તેના કરમારે
 એકઠા રહી એણે ઠામેરે

[૧૫૨]

કહ્યું નિપજ્યુ જે એને ધામરે
ઘેર આવ્યો નહીં જ્યારે જાતરે
સત્રાજીતે ઉરાડી વાતરે
મરાવ્યો કૃષ્ણે માહારો ભાઇરે
મણી લીધો એવા એ અન્યાઇરે
એવું કલક ચોટયું હરીને જીહ્વેરે
સહુકો વાત કરે કરી પ્રીતરે
કૃષ્ણ કહો સાભળો સહુ જનરે
નિશ્ચે કરી ચાલો સહુ વનરે
સરવે ચાલ્યા ભેતા તુરી ચણુરે
આગળ દીઠા પામ્યા બેહુ મણુરે
ડખ દીસે વ્યાઘના અંગરે
દાખ્યા કૃષ્ણે હતા જે કો સગરે
ત્યાથી ચાલ્યા વ્યાઘ પદ પૃષ્ઠરે,
વ્યાઘ માણુ રહીત પડ્યો દૃષ્ટરે
ત્યા રીંછના પગલા દીઠારે
તે તો ગિરીની ગુફામા પેઠારે
ત્યાથી ચમક્યા સરવે ભય પામીરે
પેઠા કદરામા અતર જામીરે
જાણુવતીને દીધુ દરસનરે
મણી લેતા કીધુ રૂદનરે

[૧૫૩]

એટલે જાણવાન આબ્યો ધાઇરે
બુધ કીધું સગે જહુરાઇરે
મુઠિ પ્રહારે વઢયા બેહુ બળિયારે
સત્તાવિસ દિવસ વીતી બળિયારે
જાણવાન થયો ગતી ભગરે
હરિને પ્રહારે ચૂરણ થયુ અંગરે
સાભળ્યુ વચન કહ્યુ રઘુનાથરે
કૃષ્ણ થઇ વઢીશુ તુજ સાથરે
તે સાભળી લજ્જા મન પામ્યુરે
કીધુ સ્તવન ચરણ શીર નામ્યુરે
આની પામ્યો ઘણો થયો અન્યાયરે
માટે પરણાવી પોતાની કન્યારે
જાણવતિ કર હરિ કર થાપ્યોરે
સસરે મણી પહેરામણીમા આપ્યોરે
સબેઠે આબ્યા શ્યામ મદનરે
જેઠ હરખ પામ્યા સહુ જનરે
સત્રાજીત સભામા તેડી લીધોરે
જેતા સર્વે મણિ કર દીધોરે
વીતી વાત તે સર્વે જાણીરે
સભામાથી ઉઠ્યો લજ્જા પામીરે
પસ્તાતો આબ્યો પોતાને ઘેરરે
કીધુ સમર્થ સાથે વેરરે

[૧૫૪]

(૧૭૮)

રાધા વિવાહ

એક સમે વૃજ કન્યકા, મારારાજ હો જરે
શ્રી રાધાજી છે માહે કે હુ બલીહારીરે મારારાજ
રમતા આવે વૃદાવનમા, મારારાજ હો જરે
આવ્યો શ્રી રાધાજીને હાથ કે હુ
માગે ગોવિંદ ગોપી ના કહે મારારાજ હો જરે
પામો ને રમો હમ સાથ કે હુ
બોલી લલીતા લાલ શુ મારારાજ હો જરે
રચીએ વેહેવાના ખેલ કે હુ
કન્યા રગીલી રાધીકા મારારાજ હો જરે
વર થઈ કરો તમો કેલ કે હુ
મુણ્ણતા મોહન મન માન્યુ માનરાજ હો જરે
સરવે થયા રમ રૂપ કે હુ
સમજી સખા સરકી ગયા મારારાજ હો જરે
સખીઓએ માડી ધામધુમ કે હુ
મનોહર મડપ બાધીયો મારારાજ હો જરે
રચો વેહેવાઈનો ધામ કે હુ
કોઈ કીરત વષ ભાન થઈ મારારાજ હો જરે
કોઈ જસોદા નદ નામ કે હુ
ગણેશ ગોત્રને બેસાડીઆ મારારાજ હો જરે

[૧૫૫]

કરી સહુ લગ્નની રીત કે હું
કેટલીક તો તરૂણી બહરણી મારારાજ હો જીરે
ગીતો ગાએ ધરી પ્રીત કે હું
પીઠી ચોળી વર કન્યા મારારાજ હો જીરે
બેહુને સખાવ્યા શણગાર કે હું
દેવ કલુવો દારા કરે મારારાજ હો જીરે
સાસુએ પોકયા મોરાર કે હું
વરવહુ પધરાવ્યા માહેરા માહે મારારાજ હો જીરે
ચોરી રચી નવ રગ કે હું
બ્રાહ્મણ થઈ ભણે કુલી માંગજ હો જીરે
આનંદ બહુ સહુ અગ કે હું
શુભ લગ્ન ઘડી મુદુરત સમે મારારાજ હો જીરે
થયો જીગ હસ્ત મેળાપ કે હું
મગળ ફેરા દપત રૂથા મારારાજ હો જીરે
મીટયા સરવે પરીતાપ કે હું
રાધીકા કૃષ્ણ આરોગીઆ મારારાજ હો જીરે
કેડે કરી કસાર કે હું
રીતે ભાતે કીધો ચાદલો મારારાજ હો જીરે
વામા વધાવાને ચાર કે હું
લાડી વળાવવા સાસરે મારારાજ હો જીરે
કીધી રતી રસ કેલી કે હું

[૧૫૬]

આનંદ સાગર ઉછળ્યો મારારાજ હો ભરે
 વળી છે માહા રગ રેલ કે હું
 હળીમળી પૂછે સાહેલીઓ મારારાજ હો ભરે
 કેહેની ગમ્યો વર એહ કે હું
 શામા સુણી નીચું જોઈ હસ્યા મારારાજ હો ભરે
 પ્રગટ કહે શુ ઉપનો નેહ કે હું
 કુળની રીતે છોડ્યા દોરડા મારારાજ હો ભરે
 ગાય વાકા રસ ગીત કે હું
 ક્ષણ ક્ષણ હેત હઈએ વધે મારારાજ હો ભરે
 ચોરે પરસ્પર ચીત કે હું
 એમ સદા વૃદાવનમા મારારાજ હો ભરે
 ખેલે જુગલ સ્વરૂપ કે હું
 એ છે પ્રાણજીવન દયાદાસના મારારાજ હો ભરે
 આનંદ મંગળ રૂપ કે હું

(૧૭૬)

તોરણે ધવલડો હસ તો કેણે હસ ઉરાડીયોરે
 આશા વરૂણી જીવાવરના માડી તો તેણે હંસ ઉરાડીયા
 કહોને હસલા કીયો તમારો દેશ તો કહી તમારી સ્થાપના
 કાશી હમારો દેશ તો વણારશી અમારી સ્થાપના
 કહોને હસલા કેમ જઈએ પરદેશ તો કેમ જળ ડાવીયેરે

પાખડી જઈ પરદેશ તો જ્યાં ઘડીએ જળ ડોવીયેરે
હસલા કોટે તુળસીની માળા તો વિઘ્નનાથદેવનું હારીયરે
કોણે મારા ટોડા ઢાળીયા કોણે લખ્યા હસ ને મોર
મારા ટોડા રળીયામણા કોણે મારા ઝાપડીયા સમાચારે
કોણે કીધી લોહ જડતી વાડ માગ ઝાપડીયા રળીયામણા
કોરીરે કરવી રૂકિમણી ખાઇને હાથ તો વહુવર વેહેના માલશેરે
પાપડની કોઠીએ દાટા દેશ તો ઢમટા મેલીશ મોકળારે
ચોખ્ખાની કોઠીએ દાટા દેશ તો વાટલીયા મેલીશ મોકળારે

(૧૮૦)

વહુ વરના હાથ મળે ત્યારે ગાવાનું ગીત
ઢોલા ઢમક્યારે વર વહુના હાથ મળ્યા
વાજા વાગ્યારે વર વહુના હાથ મળ્યા
હૈડા હરખ્યારે વર વહુના હાથ મળ્યા
ત્રેમે નીગખ્યારે વર વહુના હાથ મળ્યા
જેમ નદીને નદીનો નાથ મળ્યા
એમ વર ને કન્યાના હાથ મળ્યા
જેમ દુધમા સાકર જાય મળી
એમ વરને કન્યાની જોડ મળી
જેમ કુલમા હોય સુવાસ વળી
એમ વરને કન્યાની જોડ મળી

[૧૫૮]

જેમ શોભે લેહેરે સાગરમા
 એમ વર ને કન્યા માયરામા
 જેમ સારસ શોભે સબ્બેડે કરી
 તેમ વર ને કન્યાની બેડ ઠરી
 જેમ ઇંદ્ર ઇંદ્રાણીની બેડ ધરી
 તેમ વર ને કન્યાની બેડ ઠરી

(૧૮૧)

છેવા તે તો છબીલીને છેતરી, તુ તો પરણ્યો કન્યાને કપટ કરી
 તારા સારા નસીબે તને મળી, કન્યા પામ્યો તું કાચની પુતળી
 મોટા કુળની કન્યા તને મળી, તે તો લીધી કન્યાને કળે કરી
 ખુશામત કરી ખોળા પાથર્યા, તારા બાપે માગી તારે કારણે
 તું તો આગણે આગણે આથડ્યો, તને કન્યા દેનારો કોઈ ન જડ્યો
 તારૂં લાચેગ આજ ઉઘડ્યું, કન્યારૂપી રતન તને જડ્યું
 સારા કુળમા તને મળ્યું સાસરૂં, પડ્યું આજ નસીબ તારૂં પાધરૂં
 પુરા પુન્યનો જથ્થો જામીઓ, તેથી લાખેણી લાડી તું પામીઓ

(૧૮૨)

કાચી તે ઇંદ્રે ચુલા ચણ્યા, દુધડે મેઢ્યાં અધરણ
 ત બોળીડો રંગે રાતો
 દરાબ ચારોળીની રાધી ખીચડી, લવે જનો કીધો વધાર-ત બો

[૧૫૯]

માતા દેવકીજી જમાડે, પ્રેમે જમોની ભગવાન—તબો
કાચીને ઇંટે ચુલા ચણ્યા, પાણીએ મેલ્યા અધરણુ—તબો
દાળ ચોખાની ખીચડી, લસણનો કીધો વધાર—તબો
વેવણુ જમાડે લાડકડીને, હોસે જમીરે લાડકડીરે—તબો
કઈ બેન તે વરના વખાણુ કરે, એનો વર છે તબોળી—તબો
ખીડા વાળતા નહિ આવડે, કાથા ચુનાનો વાળ્યો ડાટ—તબો
ફલાણી તે વરના વખાણુ કરે, એનો વર છે કુભાર—તબો
હાલ્લા તે ઘડતા નહીં આવડે ચાકનો વાળ્યો છે ડાટ—તબો
ઉપર મુજબ ફેરવીને ગાવુ

(૧૮૩)

માંડવા મુદુરત વખત ગાવાનું ગીત

આજે મારો માંડવો ભરીએલો ગાજે
ભરીએલો ગાજે ને નોખત વાગેરે
આજે મારે માંડવે કોણુ કોણુ આવેરે
આજે મારે માંડવે શ્રી કૃષ્ણ આવેરે
શ્રી કૃષ્ણ સરખા રૂક્ષમણી આવેરે
રૂક્ષમણી સરખા પ્રદ્યુમન આવેરે
આજે મારો માંડવો ભરીએલો ગાજેરે
ભરીએલો ગાજે ને નોખત વાગેરે
આજે મારે માંડવે ગણપતિ આવેરે

ગણપતી સરખા સીદી ખુદી ર
 આને મારે માડવે ભરીએલો ગાળેરે
 ભરીએલો ગાળે ને નોખત વાગેરે
 આને મારે માડવે ફલાણુ ભાઈ આવેરે
 ફલાણુભાઈ સરખા ફલાણી વહુ આવેરે
 ફલાણી વહુ સરખા તે કીકાભાઈ આવેરે
 આને મારે માડવે ભરીએલો ગાળેરે,
 ભરીએલો ગાળે ને નોખત વાગેરે

(૧૮૪)

વહુ વર ઘેર આવે ત્યારે ગાવાનું ગીત
 વહુ આવી વહુ ભલેરે આવી, વહુ આવી વહુ તોરણે આવી,
 માડ ને તાડ કરતીરે આવી, વહુ આવી, વહુના હાથમા ઝારી,
 ઝોણુ આવી પોર પુત્રની માડી, વહુ આવી વહુના છાપરે નળીઆ
 સવીતાવહુ વસાવસે જુદારે પ્રળીઆ, વહુ આવી વહુના હાથમા લોટા
 ઝોણુ આવી પોર જણસેરે ખેટા, વહુ આવી વહુ મોટેરે કુલે
 થોડા વખતમા રાધશે જુદે ચુલે, લૈયાને ભભેરતી આવી,
 હૈયાને છછેડતી આવી

સમાપ્ત